

I EES-STOFNANIR**1. EES-ráðgjöf****2. Sameiginlega EES-nefndin**

2001/EES/51/01	Ákvörðun nr. 174 frá 20. apríl 1999 um túlkun á 22. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 . . . 1
2001/EES/51/02	Ákvörðun nr. 175 frá 23. júní 1999 um túlkun hugtaksins „aðstoð“ þegar um er að ræða veikindi eða meðgöngu og fæðingu samkvæmt 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr., 31. gr., 34. gr. a og 34. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og um útreikning upphæða til endurgreiðslu samkvæmt 93., 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 og til fyrirframgreiðslu samkvæmt 4. mgr. 102. gr. sömu reglugerðar 3
2001/EES/51/03	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/5/EB frá 25. febrúar 2000 um breytingu á viðaukum C og D við tilskipun ráðsins 92/51/EBE um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE. 5
2001/EES/51/04	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/42/EB frá 7. júní 1999 um tilhögun viðurkenningar á menntun og hæfi með tilliti til atvinnustarfsemi sem fellur undir tilskipanir um afnám hafta og bráðabirgðaráðstafanir og um viðbót við almennu kerfin til viðurkenningar á menntun og hæfi 7
2001/EES/51/05	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/21/EB frá 8. apríl 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi. 24
2001/EES/51/06	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/63/EB frá 3. september 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi. 25
2001/EES/51/07	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/46/EB frá 21. maí 1999 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi. 28
2001/EES/51/08	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1215/2000/EB frá 16. maí 2000 um að víkka út ákvörðun nr. 710/97/EB um samræmda aðferð við leyfisveitingu á sviði einkafjarskiptabjónustu um gervihnött innan bandalagsins 30
2001/EES/51/09	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB frá 8. júní 2000 um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafrænna viðskipta, í tengslum við upplýsingasamfélagið á innri markaðnum („tilskipun um rafræn viðskipti“) 31

2001/EES/51/10	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2000/417/EB frá 25. maí 2000 um sérstakan aðgang að áskriftarnetinu sem gerir kleift að veita alhliða rafræna fjarskiptajónustu á samkeppnisgrundvelli, þar á meðal margmiðlunarþjónustu um breiðband og háhraðaþjónustu fyrir Netið	47
2001/EES/51/11	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1532/2000 frá 13. júlí 2000 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 805/1999 um sérstakar ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum	54
2001/EES/51/12	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/95/EB frá 13. desember 1999 um framkvæmd ákvæða um vinnutíma sjómanna á skipum sem fara um hafnir í bandalaginu.	55
2001/EES/51/13	Tilskipun ráðsins 1999/38/EB frá 29. apríl 1999 um aðra breytingu á tilskipun 90/394/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað og rýmkun hennar þannig að hún nái til stökkbreytivalda.	62
2001/EES/51/14	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/92/EB frá 16. desember 1999 um lágmarkskröfur hvað varðar bætt öryggi og heilsuvernd starfsmanna sem eru hugsanlega í sprengihættu (fimmtánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE).	66
2001/EES/51/15	Tilskipun ráðsins 1999/63/EB frá 21. júní 1999 um samning um skipulag á vinnutíma sjómanna á kaupskipum milli Samtaka skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samtaka félaga flutningaverkamanna í Evrópusambandinu (FST).	74
2001/EES/51/16	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1618/1999 frá 23. júlí 1999 um viðmiðanir við gæðamat á hagskýrslum um skipulag fyrirtækja.	79
2001/EES/51/17	Ákvörðun ráðsins 1999/126/EB frá 22. desember 1998 um hagskýrsluáætlun bandalagsins 1998 til 2002	82
2001/EES/51/18	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1719/1999/EB frá 12. júlí 1999 um viðmiðunarreglur um samevrópsk net fyrir rafræn gagnaskipti milli stjórnsýslustofnana, að meðtalinni skilgreiningu verkefna sem þjóna sameiginlegum hagsmunum	127
2001/EES/51/19	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1720/1999/EB frá 12. júlí 1999 um samþykkt aðgerða og ráðstafana til að tryggja rekstrarsamhæfi og aðgang að sa mevrópskum netum fyrir rafræn gagnaskipti milli stjórnsýslustofnana	135
2001/EES/51/20	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 646/2000/EB frá 28. febrúar 2000 um samþykkt áætlunar til margra ára um að efla endurnýjanlega orkugjafa í bandalaginu (Altener-áætlunin).	140
2001/EES/51/21	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 647/2000/EB frá 28. febrúar 2000 um samþykkt áætlunar til margra ára um að bæta orkunýtni (SAVE-áætlunin) (1998 til 2002)	145
2001/EES/51/22	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/3/EB frá 22. febrúar 2000 um aðlögun að tækni framförum á tilskipun ráðsins 77/541/EBE öryggisbelti og aðhaldsbúnað í vélknúnum ökutækjum	149
2001/EES/51/23	Texti birtur samkvæmt 3. inngangslíð ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 103/2000	225

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRDUN nr. 174**2001/EES/51/01****frá 20. apríl 1999****um túlkun á 22. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 1408/71(*)****(2000/141/EB)**

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARAND-LAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmd eða túlkun ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 3095/95 ⁽²⁾ frá 22. desember 1995 þar sem 22. gr. a er tekin upp og gildissvið a- og c-liðar 1. mgr. 22. gr. rýmkað þannig að það nái til allra ríkisborgara aðildarríkjanna sem eru tryggðir samkvæmt löggjöf aðildarríkis og aðstandenda þeirra sem búa hjá þeim, jafnvel þótt þeir séu hvorki launþegar né sjálfstætt starfandi,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Til að greiða fyrir tímabundinni búsetu og aðgengi að meðferð, með leyfi frá þar til bærri stofnun á yfirráðasvæði Evrópusambandsins, skulu ákvæði a- og c-liðar 1. mgr. 22. gr. ná til allra tryggðra einstaklinga og er nauðsynlegt að ná samkomulagi um skilning á hugtakinu „tryggður“ og þá hópa einstaklinga sem falla undir 22. gr. a.

Þar sem skilyrði fyrir rétti til bóta geta verið mismunandi í aðildarríkjunum og í vissum tilvikum er kveðið á um bætur í sérstakri löggjöf er nauðsynlegt að fastsetja gildissviðið sem kveðið er á um í 22. gr. a.

Við ákvarðanatöku skulu skilyrði 3. mgr. 80. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 lögð til grundvallar.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. Þar sem 22. gr. a á við um einstaklinga sem eru ríkisborgarar aðildarríkis og tryggðir samkvæmt löggjöf aðildarríkis og aðstandendur þeirra sem eru búsettir hjá þeim ber að skilja hugtakið „tryggður samkvæmt löggjöf aðildarríkis“ svo að það nái til sérhvers einstaklings sem er ríkisborgari aðildarríkis og á rétt á aðstoð vegna veikinda samkvæmt löggjöf aðildarríkis, annaðhvort á grundvelli frjálsra trygginga, skyldutrygginga eða frjálsra viðvarandi trygginga á öðrum forsendum en sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur vegna áhættu sem fellur undir þau svið almannatrygginga sem fjallað er um í reglugerð (EBE) nr. 1408/71.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 47, 19.2.2000, bls. 30, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 86/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 1.

(1) Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2. Breytt og uppfært með reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 (Stjtið. EB L 28, 30.1.1997, bls. 1).

(2) Stjtið. EB L 335, 30.12.1995, bls. 1.

2. Enn fremur er átt við hvern þann einstakling sem er ríkisborgari aðildarríkis og fellur undir löggjöf aðildarríkis þar sem kveðið er á um aðstoð vegna veikinda á grundvelli annarra trygginga en nefndar eru hér að framan að undanskildum bótaþegum sem eiga einungis rétt á aðstoð vegna veikinda samkvæmt félagslegum kerfum, sjúkraaáðstoðarkerfum eða kerfum fyrir fórnarlömb stríða og afleiðingar þeirra.
3. Ákvörðun þessi tekur gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Arno BOKELOH

ÁKVÖRDUN nr. 175

2001/EES/51/02

frá 23. júní 1999

um túlkun hugtaksins „aðstoð“ þegar um er að ræða veikindi eða meðgöngu og fæðingu samkvæmt 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr., 31. gr., 34. gr. a og 34. gr. b í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og um útreikning upphæða til endurgreiðslu samkvæmt 93., 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 og til fyrirframgreiðslu samkvæmt 4. mgr. 102. gr. sömu reglugerðar(*)

(2000/142/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARAND-LAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmd eða túlkun ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af 2. mgr. 36. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að endurskoða ákvörðun nr. 109 frá 18. nóvember 1977 til að taka tillit til athugasemda í úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna frá 5. mars 1998 í máli C-160/96 (Molenaar) þess efnis að:

- tryggingaraðstoð vegna umönnunar skuli koma til viðbótar sjúkratryggingabótum í þeim tilgangi að bæta heilsufar og lífsgæði þeirra sem reiða sig á umönnun; því verður að líta á hana sem „sjúkrahætur“ í skilningi a- og b-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- tryggingaraðstoð vegna umönnunar skuli að hluta til vera bein greiðsla eða endurgreiðsla vegna útgjalda sem til er stofnað vegna þarfar tryggs einstaklings fyrir umönnun, einkum sjúkrakostnaðar sem til er stofnað vegna þessa ástands. Þessi aðstoð, sem er til umönnunar viðkomandi einstaklings (bæði á heimili og í sérhæfðum stofnunum), til kaupa á búnaði og til þeirrar vinnu sem er innt af hendi, fellur undir hugtakið „aðstoð“ í skilningi viðeigandi greinar í 1. kafla III. bálks reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,
- lítið skuli á heimahlynningu í samræmi við þýska sjúkratryggingalöggjöf sem sjúkraaðstoð.

Hugtakið „aðstoð“ vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar skal hafa nákvæma þýðingu og vera bindandi fyrir öll aðildarríkin að því er lýtur að beitingu 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr. 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr., 31. gr., 34. gr. a og 34. gr. b reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

Hugtakið aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar verður því einnig að taka til tryggingabóta vegna umönnunar að því tilskildu að þær séu í samræmi við hlutlægar viðmiðanir sem dómstóllinn beitir án tillits til þess hvernig þær eru flokkaðar í þeirri innlendu löggjöf þar sem kveðið er á um þær.

Við ákvarðanatöku skulu ákvæði 3. mgr. 80. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 lögð til grundvallar.

ÁKVEÐID EFTIRFARANDI:

1. Aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar, sem taka ber tillit til við útreikning á þeirri endurgreiðslu sem um getur í 93., 94. og 95. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 ⁽²⁾, er aðstoð samkvæmt innlendra löggjöf sem sú stofnun, sem veitir aðstoðina, starfar eftir að svo miklu leyti sem unnt er að fá slíka aðstoð í samræmi við ákvæði 19. gr. (1. og 2. mgr.), 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 25. gr. (1., 3. og 4. mgr.), 26. gr., 28. gr. (1. mgr.), 28. gr. a, 29. gr., 31. gr., 34. gr. a og 34. gr. b reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 47, 19.2.2000, bls. 32, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 86/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1.

2. Einnig ber að líta á eftirfarandi sem aðstoð í skilningi framangreindra greina í reglugerð (EBE) nr. 1408/71:
- a) tryggingaraðstoð vegna umönnunar er veitt rétt til greiðslu tiltekins kostnaðar, að fullu eða að hluta, sem leiðir af þörf hins tryggða fyrir umönnun og til er stofnað beinlínis fyrir hann, svo sem vegna hjúkrunar og heimahlynningar á heimili hans eða á sérhæfðum stofnunum, kaupa á búnaði til umönnunar, eða vinnu við að bæta aðstöðu á heimili; aðstoð að þessu tagi sem er einkum ætlað að koma til viðbótar sjúkratryggingaaðstoð í þeim tilgangi að bæta heilsufar og lífsgæði þeirra sem reiða sig á umönnun;
 - b) aðstoð sem er ekki veitt á grundvelli trygginga vegna umönnunar en eru af sama toga og hefur sama tilgang og sú aðstoð sem um getur í a-lið hér að framan, að því tilskildu að líta megi á hana sem aðstoð almannatrygginga í skilningi reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og að unnt sé að fá hana með þeim hætti sem um getur í a-lið í samræmi við ákvæði framangreindra greina í reglugerð (EBE) nr. 1408/71.
- Telja skal aðstoð, sem um getur í a- og b-lið, með í þeim kostnaði sem um getur í 1. lið hér að framan.
3. Litið skal framhjá stjórnsýslukostnaði, kostnaði vegna eftirlits og læknisskoðana og eigin framlagi viðkomandi einstaklings við útreikning á endurgreiðslu sem um getur í 93., 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72.
4. Í útreikningi á meðalkostnaði sem um getur í 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 skal einnig tekið tillit til viðbótarbóta vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem eru tilgreindar í samþykktum eða starfsreglum stofnananna þegar reiknaður er út árlegur heildarkostnaður við aðstoð vegna veikinda.
5. Ekki skal taka tillit til kostnaðar við læknisfræðilegar rannsóknir eða styrkja til stofnana á sviði forvarnarlæknisfræði sem eru veittir til almennra heilsuverndarráðstafana sem almannatryggingastofnanir annast ekki, né heldur kostnaðar við almennar ráðstafanir (ekki áhættutengdar) þegar reiknaður er út árlegur heildarkostnaður við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar.
6. Ekki skal taka tillit til þeirra fjárhæða sem eru endurgreiddar til annarra aðildarríkja í samræmi við reglugerðirnar eða tvíhliða eða marghliða samninga þegar meðalkostnaður er reiknaður út.
7. Útreikningur fjárhæða til endurgreiðslu skal grundvallast, eftir því sem kostur er, á opinberum hagtölum og reikningum stofnunar á dvalar- eða búsetustað, og einkum á útgefnum opinberum gögnum. Tilgreina skal uppruna tölufraðilegra upplýsinga.
8. Reikna skal fjárhæð fyrirframgreiðslna, sem greiða ber samkvæmt 4. mgr. 102. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, með því að margfalda þann meðalkostnað, sem var síðast viðurkenndur, með þeim fjölda hlutaðeigandi einstaklinga sem síðast var vítað um samkvæmt gögnum stofnana sem annast gerð slíkra skráa.
9. Ákvörðun þessi öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*. Hún kemur í stað ákvörðunar nr. 109 frá 18. nóvember 1977.

Formaður framkvæmdaráðsins

Arno BOKELOH

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/5/EB

2001/EES/51/03

frá 25. febrúar 2000

um breytingu á viðaukum C og D við tilskipun ráðsins 92/51/EBE um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 92/51/EBE frá 18. júní 1992 um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/38/EB ⁽²⁾, einkum 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ríkisstjórnir Breska konungsríkisins og Lýðveldisins Austurríkis hafa lagt fram rökstuddar beiðnir um breytingar á viðaukum C og D við tilskipun 92/51/EBE.
- 2) Fella skal brott í viðauka C við tilskipun 92/51/EBE nám fyrir „viðurkennda félagsráðgjafa – á sviði geðheilbrigðis“ og „umboðsaðila vörumerkja“ í Breska konungsríkinu. Starfsgreinin „viðurkendir félagsráðgjafar – á sviði geðheilbrigðis“ er ekki lögvernduð í Breska konungsríkinu. Nám fyrir „umboðsaðila vörumerkja“ fellur nú að skilgreiningu í ii-lið fyrstu undirgreinar í a-lið 1. gr. í tilskipun 92/51/EBE.
- 3) Í viðauka C við tilskipun 92/51/EBE skal bæta við námi í Breska konungsríkinu sem leiðir til starfsréttinda sem „löggitur tæknimaður við meðhöndlun úrgangs“, að því tilskildu að starfsréttindin séu viðurkennd í Breska konungsríkinu sem „National Vocational Qualifications“ á 3. og 4. stigi.
- 4) Breyta skal orðalagi í 5. lið í viðauka C við tilskipun 92/51/EBE en samkvæmt honum felur nám, sem er skráð í þeim lið, í sér menntun og hæfi sem er viðurkennt sem „National Vocational Qualifications (NVQ)“ eða sem „National Council for Vocational Qualifications“ samþykkir og viðurkennir sem jafngilt. Samþykkis eða viðurkenningar á jafngildi er ekki lengur krafist í Breska konungsríkinu. Annað yfirvald hefur tekið við starfi „National Council for Vocational Qualifications“. Ekki er talið nauðsynlegt að tilgreina þetta lögbæra yfirvald í þessari tilskipun.
- 5) Fella skal inn í viðauka C við tilskipun 92/51/EBE nýtt sérstakt grunnnám í Austurríki fyrir hjúkrunarfræðinga sem sérhæfa sig í umönnun barna og ungs fólk og

geðhjúkrunarfræðinga. Þetta nám leiðir til sambærilegra starfsréttinda og, þegar því er lokið, til svipaðrar ábyrgðar og starfa og nám að loknu framhaldsskólanámi, sem er lýst í ii-lið fyrstu undirgreinar í a-lið 1. gr. í tilskipun 92/51/EBE.

- 6) Fella skal brott vísun til „National Council for Vocational Qualifications“ í viðauka D við tilskipun 92/51/EBE. Í stað þess kemur annað yfirvald en ekki er talið nauðsynlegt að tilgreina það lögbæra yfirvald í þessari tilskipun.
- 7) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem kveðið er á um í 15. gr. tilskipunar 92/51/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukum C og D við tilskipun 92/51/EBE er breytt eins og segir í viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynlegt lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 27. febrúar 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 25. febrúar 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Frederik BOLKESTEIN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 54, 26.2.2000, bls. 42, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 87/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á VII. viðauka (Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 209, 24.7.1992, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 12.7.1997, bls. 31.

VIÐAUKI

A. Viðauka C við tilskipun 92/51/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi bætist við 1. lið „Nám er tengist læknisfræði og umönnun barna“ á eftir „í Hollandi: – aðstoðarmenn dýralækna (dierenartsassistent)“:

„í Austurríki

- sérstakt grunnnám fyrir hjúkrunarfræðinga sem sérhæfa sig í umönnun barna og ungs fólks;
- sérstakt grunnnám fyrir geðhjúkrunarfræðinga.“

2. Fyrstu málsgrein í 5. lið „Nám í Breska konungsríkinu sem er viðurkennt sem „National Vocational Qualifications“ eða „Scottish Vocational Qualifications“ “ er breytt sem hér segir:

- a) fella skal brott eftirfarandi nám:

- „viðurkennda félagsráðgjafa – á sviði geðheilbrigðis“;
- „umboðsaðila vörumerkja“

- b) bæta skal við síðasta undirlið: „löggilta tæknimenn við meðhöndlun úrgangs“

- c) fella skal brott orðin „eða sem „National Council for Vocational Qualifications“ samþykkir og viðurkennir sem jafngilt.

B. Viðauka D við tilskipun 92/51/EBE er breytt sem hér segir:

Orðin „National Council for Vocational Qualifications“ í fyrstu málsgrein falli brott.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/42/EB

2001/EES/51/04

frá 7. júní 1999

um tilhögun viðurkenningar á menntun og hæfi með tilliti til atvinnustarfsemi sem fellur undir tilskipanir um afnám hafta og bráðabirgðaráðstafanir og um viðbót við almennu kerfin til viðurkenningar á menntun og hæfi(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 40. gr. og 1. mgr. 47. gr., fyrstu og þriðju setningu 2. mgr. 47. gr. og 55. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾ og með hliðsjón af sameiginlega textanum sem samþykktur var 22. apríl 1999,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt sáttmálanum er lagt bann við hvers konar mismunum á grundvelli þjóðernis vegna staðfestu og þjónustustarfsemi frá og með lokum aðlögunartímabilsins. Af þeim sökum er tilteknum ákvæðum þeirra tilskipana sem gilda á þessu sviði ofaukið við beitingu reglunnar um innlenda meðferð þar sem sú regla er bundin í sáttmálanum og hefur bein áhrif.
- 2) Þrátt fyrir þetta ber að viðhalda þeim ákvæðum tilskipananna sem hafa það að markmiði að auðvelda að staðfesturéttar og frelsis til að veita þjónustu sé neytt, einkum í þeim tilvikum þar sem ákvæðin mæla fyrir um á gagnlegan hátt hvernig framkvæma skuli skuldbindingar samkvæmt sáttmálanum.
- 3) Í því skyni að auðvelda nýtingu staðfesturéttar og frelsis til að veita þjónustu í allmörgum atvinnugreinum hafa tilskipanir sem taka upp bráðabirgðaráðstafanir verið samþykktar á meðan beðið er gagnkvæmrar viðurkenningar á menntun og hæfi. Í þessum tilskipunum er viðurkennt að til þess að geta starfað við atvinnugreinarnar sem um getur í þeim aðildarríkjum sem hafa sett um þær reglur er það fullnægjandi skilyrði að hafa starfað við viðkomandi atvinnugrein í því aðildarríki þaðan sem hlutaðeigandi kemur, hæfilega lengi og nógu nýlega.

- 4) Helstu ákvæði téðra tilskipana skal endurnýja í samræmi við niðurstöður leiðtogaráðsins í Edinborg frá 11. og 12. desember 1992 um dreifraði, einföldun löggjafar bandalagsins og einkum og sér í lagi endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar á tiltölulega gömlum tilskipunum um starfsmenntun og hæfi. Tilskipanirnar sem um ræðir falla því úr gildi.
- 5) Tilskipun ráðsins 89/48/EBE frá 21. desember 1988 um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár ⁽⁴⁾ og tilskipun ráðsins 92/51/EBE frá 18. júní 1992 um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE ⁽⁵⁾ gilda ekki um tiltekna atvinnustarfsemi sem fellur undir tilskipanirnar sem gilda um þetta viðfangsefni (fyrsti hluti viðauka A við þessa tilskipun). Af þeim sökum skal taka upp viðurkenningarkerfi um menntun og hæfi fyrir þá atvinnustarfsemi sem ekki fellur undir tilskipanir 89/48/EBE og 92/51/EBE. Sú atvinnustarfsemi sem skráð er í öðrum hluta viðauka A við þessa tilskipun fellur að mestu leyti innan gildissviðs tilskipunar 92/51/EBE að því er viðurkenningu prófskírteina varðar.
- 6) Ráðinu hefur verið send tillaga um breytingu á tilskipunum 89/48/EBE og 92/51/EBE að því er varðar vottorð sem sýnir fjárhagsstöðu og vottorð um váttryggingu gegn fjárhagslegri áhættu sem aðildarríki getur krafist réttthafa um. Ráðið áformar að fjalla um þessa tillögu síðar.
- 7) Ráðinu hefur verið send tillaga sem ætlað er að auðvelda frjálsa flutninga sérhæfðra hjúkrunarfræðinga sem ekki hafa skírteini um þá menntun og hæfi sem talin eru upp í 3. gr. tilskipunar 77/452/EBE ⁽⁶⁾. Ráðið áformar að fjalla um þessa tillögu síðar.
- 8) Skýrslur um framkvæmd þessarar tilskipunar skulu samdar reglulega.
- 9) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á beitingu 4. mgr. 39. gr. og 45. gr. sáttmálans.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 201, 31.7.1999, bls. 77, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 88/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á VII. viðauka (Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 115, 19.4.1996, bls. 16 og Stjtið. EB C 264, 30.8.1997, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 295, 7.10.1996, bls. 43.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. febrúar 1997 (Stjtið. EB C 85, 17.3.1997, bls. 114), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB C 262, 19.8.1998, bls. 12), ákvörðun Evrópuþingsins frá 8. október 1998 (Stjtið. EB C 328, 26.10.1998, bls. 156). ákvörðun Evrópuþingsins frá 7. maí 1999 og ákvörðun ráðsins frá 11. maí 1999.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 19, 24.1.1989, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 209, 24.7.1992, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/38/EB (Stjtið. EB L 184, 12.7.1997, bls. 31).

⁽⁶⁾ Tilskipun ráðsins 77/452/EBE frá 27. júní 1977 um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi hjúkrunarfræðinga í almennri hjúkrun, að meðtöldum ráðstöfunum er auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt (Stjtið. EB L 176, 15.7.1977, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 90/658/EB (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 73).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. HLUTI

Gildissvið

1. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja að því er varðar þær atvinnugreinar sem taldar eru upp í viðauka A ráðstafanirnar sem skilgreindar eru í þessari tilskipun varðandi einstaklinga og félög eða fyrirtæki (hér á eftir nefndir „rétthafar“), sem falla undir I. hluta almennu áætlanna um afnám hafta á staðfesturétti, sem hyggjast setja á stofn og hefja þjónustustarfsemi á yfirráðasvæðum þeirra ⁽¹⁾ og um staðfesturétt ⁽²⁾.

2. Þessi tilskipun skal gilda um þær atvinnugreinar, sem taldar eru upp í viðauka A, sem ríkisborgarar í aðildarríkjunum vilja stunda í gistiríki annaðhvort sem sjálfstæðir atvinnurekendur eða sem launamenn.

2. gr.

Þau aðildarríki þar sem tiltekinnar menntun og hæfis er krafist áður en hægt er að hefja og stunda einhverja þá atvinnugrein sem talin er upp í viðauka A skulu tryggja að öllum réttihöfum sem sækja um slíkt séu látnar í té upplýsingar um þær reglur sem gilda um starfsgreinina sem þeir hyggjast stunda áður en þeir setja á stofn eða hefja þjónustustarfsemi.

II. HLUTI

Viðurkenning á vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem veittur hefur verið af öðru aðildarríki

3. gr.

1. Með fyrirvara um 4. gr. getur aðildarríki ekki neitað ríkisborgara annars aðildarríkis, um heimild til að hefja eða stunda einhverja þá starfsemi sem talin er upp í fyrsta hluta viðauka A með sömu skilyrðum og ríkisborgarar þess og borið við vanhæfni hans án þess að hafa fyrst borið saman þá þekkingu og færni sem staðfest er í þeim prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi, sem rétthafinn hefur aflað sér með það fyrir augum að stunda sömu atvinnugrein annars staðar í bandalaginu, við þá þekkingu og færni sem krafist er samkvæmt innlendum reglum. Ef samamburðarathugun sýnir að sú þekking og færni sem prófskírteini, vottorð og annar vitnisburður um formlega menntun og hæfi sem gefinn er út af öðru aðildarríki er samsvarandi þeim sem krafist er samkvæmt innlendum reglum getur aðildarríkið ekki neitað rétthafanum um að stunda viðkomandi atvinnugrein. Ef samamburðarathugin sýnir að verulegur munur er þar á skal gistiríkið veita réttahafanum tækifæri til að sýna fram á að hann hafi aflað sér þeirrar þekkingar og færni sem á vantaði. Í slíkum tilfellum skal gistiríkið veita umsækjandanum rétt til að velja milli aðlögunartíma og hæfnisprófs í samræmi við tilskipanir 89/48/EBE og 92/51/EBE.

Þrátt fyrir þessa reglu getur aðildarríkið krafist þess að viðkomandi fái aðlögunartíma eða gangist undir hæfnispróf ef hann hyggst stunda sjálfstæða atvinnustarfsemi eða starfa sem stjórnandi fyrirtækis sem fellur undir fyrsta hluta viðauka A og slík starfsemi krefst þekkingar á sértækum innlendum reglum sem í gildi eru, að því tilskildu að þegar lögbær yfirvöld gistiríkis veita eigin ríkisborgurum aðgang að slíkri atvinnustarfsemi sé krafist þekkingar á og beitingu þessara reglna.

Aðildarríkin skulu leitast við að taka tillit til þess hvorn kostinn rétthafinn kys fremur.

2. Fjallað skal um umsóknir um viðurkenningu í skilningi 1. mgr. eins fljótt og auðið er og lögbært yfirvald gistiríkisins skal komast að rökstuddri niðurstöðu eigi síðar en fjórum mánuðum frá afhendingu umsóknar og ítarlegra fylgiskjala. Málskotsréttur vegna ákvarðana eða skorts á þeim skal vera til staðar samkvæmt innlendum lögum.

III. HLUTI

Viðurkenning á starfsmenntun og hæfi á grundvelli starfsreynslu sem aflað hefur verið í öðru aðildarríki

4. gr.

Ef aðildarríki gerir almenna viðskipta- eða fagþekkingu og hæfni að skilyrði fyrir aðgangi að eða rekstri í þeim atvinnugreinum sem taldar eru upp í viðauka A skal viðkomandi aðildarríki viðurkenna sem nægilega sönnun fyrir slíkri þekkingu og hæfni að atvinnugreinin sem um ræðir hafi verið stunduð í öðru aðildarríki. Ef atvinnugreinin er talin upp í fyrsta hluta viðauka A skal hún hafa verið stunduð:

1. ef um er að ræða atvinnugreinar í skrá I:

- í sex ár samfelld sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis; eða
- í þrjú ár samfelld sem sjálfstæður atvinnurekandi eða stjórnandi fyrirtækis ef rétthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti þrígga ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið viðurkennt prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða
- í þrjú ár samfelld sem sjálfstæður atvinnurekandi ef rétthafinn getur sýnt fram á að hann hafi unnið sem launamaður í viðkomandi atvinnugrein í að minnsta kosti fimm ár; eða
- í fimm ár samfelld í stjórnunarstöðu, þar af að minnsta kosti í þrjú ár við sérfræðistörf þar sem viðkomandi bar ábyrgð á einni eða fleiri deildum fyrirtækisins, að því tilskildu að rétthafinn geti sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti þrígga ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur.

(¹) Stjtið. EB 2, 15.1.1962, bls. 32/62.

(²) Stjtið. EB 2, 15.1.1962, bls. 36/62.

Í þeim tilvikum sem getið er í a- og c- lið skulu, á þeim degi sem sótt er um samkvæmt 8. gr., ekki hafa liðið meira en tíu ár frá því að unnið var í viðkomandi atvinnugrein;

2. ef um er að ræða atvinnugreinar í skrá II:

- a) í sex ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis; eða
- b) — í þrjú ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða forstöðumaður fyrirtækis ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti þriggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða
— í fjögur ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða stjórnandi fyrirtækis ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti tveggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða
- c) í þrjú ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem forstöðumaður fyrirtækis ef réttthafinn getur sýnt fram á að hann hafi unnið sem launamaður í viðkomandi atvinnugrein í að minnsta kosti fimm ár; eða
- d) — í fimm ár samfelldt sem launþegi ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti þriggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða
— í sex ár samfelldt sem launþegi ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti tveggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur.

Í þeim tilvikum sem getið er í a- og c- lið skulu, á þeim degi sem sótt er um samkvæmt 8. gr., ekki hafa liðið meira en tíu ár frá því að unnið var við viðkomandi atvinnugrein;

3. ef um er að ræða atvinnugreinar í skrá III:

- a) í sex ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis; eða
- b) í þrjú ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða stjórnandi fyrirtækis ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti þriggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða
- c) í þrjú ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi unnið sem launamaður í viðkomandi atvinnugrein í að minnsta kosti fimm ár.

Í þeim tilvikum sem getið er í a- og c- lið skulu, á þeim degi sem sótt er um samkvæmt 8. gr., ekki hafa liðið meira en tíu ár frá því að unnið var í viðkomandi atvinnugrein;

4. ef um er að ræða atvinnugreinar í skrá IV:

- a) í fimm ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis; eða
- b) í tvö ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða stjórnandi fyrirtækis ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti þriggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða
- c) í þrjú ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða stjórnandi fyrirtækis ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti tveggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða
- d) í tvö ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi unnið sem launamaður í viðkomandi atvinnugrein í að minnsta kosti þrjú ár; eða
- e) í þrjú ár samfelldt sem launþegi ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið að minnsta kosti tveggja ára þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur;

5. ef um er að ræða atvinnugreinar í skrá V(a) og (b):

- a) í þrjú ár sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis að því tilskildu að á þeim degi sem sótt er um samkvæmt 8. gr., hafi ekki liðið meira en tvö ár frá því að unnið var í viðkomandi atvinnugrein;
- b) Í þrjú ár sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis að því tilskildu að á þeim degi sem sótt er um samkvæmt 8. gr., hafi ekki liðið meira en tvö ár frá því að unnið var í viðkomandi atvinnugrein nema aðildarríki leyfi eigin ríkisborgurum að taka lengra hlé frá starfi í viðkomandi atvinnugrein; eða

6. ef um er að ræða atvinnugreinar í skrá VI:

- a) í þrjú ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis; eða
- b) í tvö ár samfelldt sem sjálfstæður atvinnurekandi eða stjórnandi fyrirtækis ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur; eða

- c) í tvö ár samfelld sem sjálfstæður atvinnurekandi eða sem stjórnandi fyrirtækis ef réttthafinn getur sýnt fram á að hann hafi unnið sem launamaður í viðkomandi atvinnugrein í að minnsta kosti þrjú ár; eða
- d) í þrjú ár samfelld sem launamaður ef réttthafi getur sýnt fram á að hann hafi áður fengið þjálfun í viðkomandi atvinnugrein og að henni lokinni fengið hana staðfesta með innlendu viðurkenndu prófskírteini eða staðfestingu frá þar til bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun um að þjálfunin uppfylli skilyrðin sem hún setur.

Í þeim tilvikum sem getið er í a- og c- lið skulu, á þeim degi sem sótt er um samkvæmt 8. gr., ekki hafa liðið meira en tíu ár frá því að unnið var við viðkomandi atvinnugrein.

5. gr.

Ef réttthafi er handhafi viðurkennds prófskírteinis, sem gefið er út í aðildarríki og er til staðfestingar á þekkingu og hæfni í atvinnugrein sem samsvarar að minnsta kosti tveggja eða þriggja ára starfsþjálfun, eftir því sem við á, getur gistiríki meðhöndlað prófskírteinið á sama hátt og prófskírteini til staðfestingar á starfsþjálfun af þeirri lengd sem krafist er samkvæmt b- og d-lið 1. mgr., b- og d-lið 2. mgr., b-lið 3. mgr. og b-, c- og e-lið 4. mgr. 4. gr.

6. gr.

Ef þjálfun réttthafans hefur varað í að minnsta kosti tvö ár og minna en þrjú ár skal kröfum 4. gr. teljast fullnægt ef starfsreynsla sem sjálfstæður atvinnurekandi eða stjórnandi fyrirtækis samkvæmt b- og d-lið 1. mgr. fyrsta undirlið b-liðar 2. mgr., b-lið 3. mgr. og b-lið 4. mgr. 4. gr. er framlengd í sama hlutfalli þannig að hún nái yfir mismuninn á lengd þjálfunarinnar.

7. gr.

Einstaklingur telst hafa starfað sem stjórnandi fyrirtækis í skilningi 4. gr. ef hann hefur starfað í fyrirtæki innan viðkomandi atvinnugreinar:

- a) sem stjórnandi fyrirtækis eða útibús fyrirtækis; eða
- b) sem aðstoðarmaður eiganda eða stjórnaða fyrirtækis þegar stöðunni fylgir ábyrgð sem er jafngild ábyrgð eigandans eða stjórnandans sem hann er staðgengill fyrir, eða
- c) í stjórnunarstöðu sem felur í sér skyldustörf af viðskipta- eða sérfræðilegum toga og ábyrgð á einni eða fleiri deildum fyrirtækisins.

8. gr.

Sönnun þess að skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 4. gr. sé fullnægt skal vera vottorð um eðli og lengd starfseminnar gefið út af lögbæru yfirvaldi eða stofnun í heimaríkinu eða því aðildarríki sem réttthafinn kemur frá og sem réttthafanum ber að framvísa til stuðnings umsókn sinni um leyfi til að stunda viðkomandi atvinnugrein eða –greinar í gistiríkinu.

6. skjölin sem um getur í 1., 2., 3. og 5 mgr.skulu þegar þeim er framvísað ekki vera meira en þriggja mánaða gömul.

IV. HLUTI

Viðurkenning á annars konar starfsmenntun og hæfi sem aflað hefur verið í öðru aðildarríki

9. gr.

1. Ef gistiríki gerir þá kröfu til eigin ríkisborgara, sem sækjast eftir að hefja einhverja þá starfsemi sem um getur í 2. mgr. 1. gr., að þeir leggi fram vottorð um óflekkað mannorð og sönnun þess að þeir séu ekki og hafi ekki áður verið lýstir gjaldþrota, eða sönnun um annað hvort, skal það, þegar um ríkisborgara annarra aðildarríkja er að ræða, samþykkja framvísun sakavottorðs sem nægilega sönnun eða að öðrum kosti framvísun jafngilds vottorðs, sem gefið er út af lögbæru yfirvaldi á sviði laga eða stjórnsýslu í heimaríkinu eða því aðildarríki sem réttthafinn kemur frá, sem sýnir að þessum kröfum er fullnægt.

2. Ef gistiríki setur fram tiltekna kröfur til eigin ríkisborgara, sem sækjast eftir að hefja einhverja þá starfsemi sem um getur í 2. mgr. 1. gr., um óflekkað mannorð og að þeir leggi fram sönnun þess að þeir séu ekki og hafi ekki áður verið lýstir gjaldþrota og hafi ekki áður sætt faglegum eða stjórnsýslulegum refsiaðgerðum (t.d. verið sviptir rétti til að gegna tilteknum embættum, leyfi til að gegna ákveðnu starfi eða vera félagi í tilteknum fagfélögum) og ekki fæst sönnun þess með skjalinu sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skal það, þegar um ríkisborgara annarra aðildarríkja er að ræða, samþykkja sem nægilega sönnun vottorð gefið út af lögbæru yfirvaldi á sviði laga eða stjórnsýslu í heimaríkinu eða því aðildarríki sem réttthafinn kemur frá, sem staðfestir að þessum kröfum sé fullnægt. Í slíku vottorði skal fjallað um þá þætti sem gistiríkið telur skipta máli.

3. Ef heimaríkið eða aðildarríkið sem réttthafinn kemur frá gefur ekki út skjölin sem um getur í 1. og 2. mgr. getur eiðsvarin yfirlýsing komið í stað þeirra eða, í þeim aðildarríkjum þar sem engin ákvæði eru um slíka eiðsvarna yfirlýsingu, með drengskaparheiti sem viðkomandi gefur í viðurvist lögbærs yfirvalds eða þar sem það á við, lögbókanda í því aðildarríki. Viðkomandi yfirvald eða lögbókandi skal gefa út skírteini þar sem vottaður er áreiðanleiki eiðsvörnu yfirlýsingarinnar eða drengskaparheitisins. Yfirlýsingu um að viðkomandi hafi ekki áður verið lýstur gjaldþrota má einnig gefa hjá til þess bærri sérfræði- eða atvinnugreinastofnun í því aðildarríki.

4. Ef gistiríki krefst vottorðs sem sýnir fjárhagsstöðu skal það telja vottorð sem gefin eru út af bönkum í heimaríki eða aðildarríkinu sem réttthafinn kemur frá jafngild þeim sem gefin eru út á yfirráðasvæði þess.

5. Ef gistiríki gerir þá kröfu til eigin ríkisborgara sem sækjast eftir að hefja einhverja þá starfsemi sem um getur í 2. mgr. 1. gr., að þeir leggi fram sönnun þess að þeir séu tryggðir fyrir þeirri fjárhagslegu áhættu sem fylgir ábyrgð á atvinnustarfseminni skal gistiríkið samþykkja vottorð gefin út af váttryggingafélögum annarra aðildarríkja sem jafngild þeim sem gefin eru út á yfirráðasvæði þess. Slík vottorð skulu gefa yfirlýsingu um að váttryggjandinn hafi farið að þeim lögum og reglugerðum sem í gildi eru í gistiríkinu að því er varðar skilmála og umfang váttryggingarinnar.

V. HLUTI

Ákvæði um málsmeðferð

10. gr.

1. Aðildarríkin skulu, innan þeirra tímamarka sem mælt er fyrir um í 14. gr., tilnefna þau yfirvöld og stofnanir sem bera ábyrgð á að gefa út vottorðin sem um getur í 8. gr. og 1., 2 og 3. mgr. 9. gr. og skulu þegar í stað koma þeim upplýsingum á framfæri við önnur aðildarríki og framkvæmdastjórnina.

2. Aðildarríkin geta tilnefnt aðila sem hefur umsjón með samræmingu á starfsemi þeirra yfirvalda og stofnana sem um getur í 1. mgr. í samræmingarhópinum sem komið var á laggirnar samkvæmt 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 89/48/EEB. Starf samræmingarhópsins skal einnig vera eftirfarandi:

- að auðvelda framkvæmd þessarar tilskipunar,
- að safna saman öllum upplýsingum sem gagnlegar eru vegna beitingar tilskipunarinnar í aðildarríkjunum og einkum að safna og bera saman upplýsingar um mismunandi starfsmenntun og hæfi á þeim sviðum atvinnulífsins sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.

VI. HLUTI

Lokaákvæði

11. gr.

1. Tilskipanirnar sem taldar eru upp í viðauka B falla hér með úr gildi.

2. Litið skal á tilvísanir í niðurfelldar tilskipanir sem tilvísanir í þessa tilskipun.

12. gr.

Frá og með 1. janúar 2001 skulu aðildarríkin, á tveggja ára fresti, senda framkvæmdastjórninni skýrslu um framkvæmd fyrirkomulagsins sem er tekið upp.

Auk almennrar umfjöllunar um málið skal skýrslan einnig veita tölfraðilegt yfirlit yfir ákvarðanir sem teknar hafa verið og lýsa þeim vanda sem upp kann að koma við beitingu tilskipunarinnar.

13. gr.

Eigi síðar en fimm árum eftir þann dag sem um getur í 14. gr. skal framkvæmdastjórnin tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu um hver staðan er á framkvæmd þessarar tilskipunar í aðildarríkjunum, einkum 5. gr.

Að öllum nauðsynlegum skýrslutökum loknum, einkum af aðilum sem annast samræmingu, skal framkvæmdastjórnin leggja fram niðurstöður sínar um hugsanlegar breytingar á nágildandi fyrirkomulagi. Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin einnig leggja fram tillögur sínar um endurbætur á gildandi fyrirkomulagi er stuðli að því að auka frelsi til flutninga og efla staðfesturétt og rétt til að veita þjónustu.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

15. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

16. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 7. júní 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

E. BULMAHN

forseti.

VIÐAUKI A

FYRSTI HLUTI

Atvinnugreinar tengdar flokkun á starfsreynslu

Skrá I

Yfirflokkar sem falla undir tilskipun 64/427/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 69/77/EBE, og tilskipunum 68/366/EBE, 75/368/EBE og 75/369/EBE

I

Tilskipun 64/427/EBE

(Tilskipun um afnám hafta: 64/429/EBE)

NICE-flokkunarkerfið (samsvarar ISIC- yfirflokkum 23-40)

yfirflokkur 23	Framleiðsla textílefna
232	Framleiðsla og vinnsla textílefna í vélum fyrir ull
233	Framleiðsla og vinnsla textílefna í vélum fyrir bómull
234	Framleiðsla og vinnsla textílefna í vélum fyrir silki
235	Framleiðsla og vinnsla textílefna í vélum fyrir hör og hamp
236	Annar textílefnaíðnaður (júta, harðtrefjar o.s.frv.) kaðlar
237	Framleiðsla þrjónavöru og heklaðrar vöru
238	Frágangur textílefna
239	Annar spunaefnaíðnaður
yfirflokkur 24	Framleiðsla skófatnaðar, fatnaðar og sængurfatnaðar
241	Vélframleiðsla á skófatnaði (nema úr gúmmí og tré)
242	Handunninn skófatnaður og viðgerðir á honum
243	Framleiðsla fatnaðar (nema felda)
244	Framleiðsla á dýnum og sængurfatnaði
245	Skinna og -feldaiðnaður
yfirflokkur 25	Framleiðsla úr viði og korki (nema húsgagnaframleiðsla)
251	Sögun og iðnvinnsla viðar
252	Framleiðsla hálfunnins viðarvarnings
253	Raðframleiðsla byggingafluta úr viði, að meðtalinni gólfklæðningu
254	Framleiðsla tréfláta
255	Framleiðsla annars viðarvarnings (nema húsgagna)
259	Framleiðsla úr hálm, korki, tágum, tágaflettum og spanskreyr; burstagerð
yfirflokkur 26	260 Framleiðsla húsgagna úr viði
yfirflokkur 27	Framleiðsla pappírs og pappírsvöru
271	Framleiðsla pappírsdeigs, pappírs og pappa
272	Vinnsla pappírs og pappa, og framleiðsla vara úr pappírsdeigi
yfirflokkur 28	280 Prentun, útgáfa og skyldur iðnaður
yfirflokkur 29	Leðuriðnaður
291	Sútunarstöðvar og verksmiður sem fullvinna leður
292	Leðurvöruframleiðsla

úr yfirflokk 30	Gúmmí og plastvöruframleiðsla, tilbúnir þræðir og sterkjuvörur
301	Gúmmí- og asbestvinnsla
302	Vinnsla plastefna
303	Framleiðsla tilbúinna þræða
úr yfirflokk 31	Efnaiðnaður
311	Framleiðsla undirstöðuefna til efnaiðnaðar og frekari vinnsla slíkra efna
312	Sérhæfð framleiðsla á efnavörum einkum til notkunar í iðnaði og landbúnaði (þar með talin framleiðsla á feiti og olíu úr jurta- og dýraríkinu fyrir iðnað sem heyrir undir ISIC-flokk 312)
313	Sérhæfð framleiðsla efnavöru einkum til heimilis og skrifstofunota (að undanskilinni framleiðslu lyfja og lyfjavara (úr ISIC-flokk 319))
yfirflokkur 32	320 Jarðolíuiðnaður
yfirflokkur 33	Framleiðsla vöru úr jarðefnum sem ekki eru málmar
331	Framleiðsla byggingarvara úr leir
332	Framleiðsla á gleri og glervörum
333	Framleiðsla á leirkerum og vörum úr eldföstu efni
334	Framleiðsla á sementi, kalki og gifsefni
335	Framleiðsla byggingarefna úr steypu, sementi og gifsefni
339	Vinna við steinhögg og framleiðsla á öðrum vörum úr jarðefnum sem ekki eru málmar
yfirflokkur 34	Framleiðsla og frumvinnsla járns og stáls
341	Járn og stáliðnaður (samkvæmt skilgreiningu í stofnsáttmála Kola- og stálbandalags Evrópu (KSE), þar með talin koxvinnsla sem er rekin í tengslum við stáliðnaðarfyrirtæki)
342	Framleiðsla á stálörum
343	Vírdráttur, kalddráttur, kaldvölsun flatjárns og flatstáls, kaldmótun
344	Framleiðsla og frumvinnsla málma sem ekki innihalda járn
345	Málmsteypur sem vinna bæði með járn og málma sem ekki innihalda járn
yfirflokkur 35	Framleiðsla málmvara (að undanskildum vélbúnaði og samgöngutækjum)
351	Málmsmíði, kaldvölsun og kaldmótun
352	Annað vinnslustig og yfirborðsmeðferð
353	Málmhlutir
354	Ketilsníði, framleiðsla kera til iðnaðar
355	Framleiðsla áhalda og tækja og fullunninna hluta úr málm (nema raffanga)
359	Hliðargreinar véltæknistarfsemi
yfirflokkur 36	Framleiðsla véla sem ekki eru rafknúnar
361	Framleiðsla landbúnaðarvéla og dráttarvéla
362	Framleiðsla skrifstofuvéla
363	Framleiðsla véla til málmvinnslu og annarra vélaverkfæra og festinga og tenginga á þau og önnur vélknúin verkfæri
364	Framleiðsla textílvéla og fylgihluta þeirra, framleiðsla saumavéla
365	Framleiðsla véla og búnaðar fyrir matvæla- og drykkjarvöruíðnað og fyrir efnaiðnað og skyldan iðnað
366	Framleiðsla tækja og búnaðar fyrir námur, járn- og stálverksmiðjur og fyrir byggingariðnað, framleiðsla lyftitækja og færibanda
367	Framleiðsla sendibúnaðar
368	Framleiðsla vélbúnaðar til annars tiltekins iðnaðar
369	Framleiðsla annarra órafknúinna véla og búnaðar

yfirflokkur 37	Raftækniðnaður
371	Framleiðsla rafmagnsvíra og kapla
372	Framleiðsla hreyfla, rafala, spennubreyta, rofa og annars búnaðar til raforkuframleiðslu
373	Framleiðsla raffanga til atvinnunota
374	Framleiðsla fjarskiptabúnaðar, mæla, annarra mælitækja og rafmagnslækningatækja
375	Framleiðsla rafeindabúnaðar, útvarps- og sjónvarpsviðtækja, hljómfletningstækja
376	Framleiðsla raftækja til heimilisnota
377	Framleiðsla lampa og ljósabúnaðar
378	Framleiðsla rafhlæða og rafgeyma
379	Viðgerðir, samsetning og sérhæfð uppsetning raffanga
úr yfirflokki 38	Framleiðsla samgöngutækja
383	Framleiðsla vélknúinna ökutækja og hluta þeirra
384	Viðgerðir á vélknúnum ökutækjum, bifhjólum og reiðhjólum
385	Framleiðsla bifhjóla, reiðhjóla og hluta þeirra
389	Framleiðsla samgöngutækja sem eru ekki flokkuð annars staðar
yfirflokkur 39	Ýmiss konar framleiðsluðnaður
391	Framleiðsla nákvæmra mælitækja, mæli- og stjórnatækja
392	Framleiðsla á lækninga- og skurðlækningatækjum og hjálpartækjum (að undanskildum sjúkraskófatnaði)
393	Framleiðsla ljósmynda- og sjóntækja
394	Framleiðsla og viðgerðir á úrum og klukkum
395	Skartgripagerð- og góðmálmasmiði
396	Framleiðsla og viðgerðir hljóðfæra
397	Framleiðsla leikja, leikfanga, íþróttatækja og íþróttavarnings
399	Annar framleiðsluðnaður
yfirflokkur 40	Byggingar
400	Byggingar (ósérhæfðar); niðurrif
401	Húsbyggingar (húsnæði eða annað)
402	Mannvirkjagerð; vega- og brúargerð, lagning járnbrauta o.fl.
403	Lagnir
404	Skreytingar og frágangur

yfirflokkur	20 A	200	Framleiðsluðnaður með dýra- og jurtafeiti og olíur
	20 B		Matvælaframleiðsluðnaður (að undanskildum drykkjarvöruðnaði)
		201	Slátrun, vinnsla og geymsla kjöts
		202	Mjólkur- og mjólkurvöruðnaður
		203	Niðurlagning og geymsla ávaxta og grænmetis
		204	Niðurlagning og geymsla fisks og annarra sjávarafurða
		205	Framleiðsla kornmylluafurða
		206	Framleiðsla á bökudum vörum, að meðtöldum kruðum og kexi
		207	Sykuriðnaður
		208	Framleiðsla á kakói, súkkulaði og sælgæti
		209	Framleiðsla á ýmsum matvælum

yfirflokkur 21	Drykkjarvöruiðnaður
211	Framleiðsla etanóls með gerjun, framleiðsla gers og vínanda
212	Víngerð
213	Öl- og bjórgerð
214	Framleiðsla gosdrykkja og annarra kolsýrðra drykkja
úr 30	Framleiðsla á gúmmívrörum, plastefnum, gervipráðum og sterkjuafurðum
304	Framleiðsla á sterkjuafurðum

3

Tilskipun 75/368/EBE (staðfesti sem talin er upp í 1. mgr. 5. gr.)

ISIC-flokkunarkerfið

úr 04	Fiskveiðar
043	Fiskveiðar í ám og vötnum
úr 38	Framleiðsla samgöngutækja
381	Skipasmíðar og viðgerðir
382	Framleiðsla járnbrautartækja
386	Framleiðsla loftfara (að meðtöldum geimtækjum)
úr 71	Starfsemi tengd flutningum og starfsemi önnur en flutningar, sem fellur undir eftirfarandi flokka:
úr 711	Þjónusta við svefn- og veitingavagna; viðhald járnbrautartækja í viðhaldsskýlum; hreinsun vagna
úr 712	Viðhald tækja fyrir farþegaflutninga innanbæjar, í úthverfum og milli bæja og borga
úr 713	Viðhald tækja fyrir annan farþegaflutning á landi (svo sem bifreiða, langferðabíla og leigubifreiða)
úr 714	Rekstur og viðhald mannvirkja sem tengd eru samgöngum á landi (t.d. vega, jarðgangna, tollbrúa, birgðageymslna, bílastæða, strætisvagna- og sporvagnastöðva)
úr 716	Starfsemi tengd samgöngum á skipgöngum vatnaleiðum (t.d. rekstur og viðhald vatnaleiða, hafna og annarra mannvirkja sem tengd eru samgöngum á skipgöngum vatnaleiðum; dráttar- og lóðspjónusta í höfnum, lagning bauja, ferming og afferming skipa og önnur skyld starfsemi svo sem björgun skipa, dráttur og rekstur húsbáta)
73	Boðmiðlun: pósthjónusta og fjarskipti
úr 85	Þjónustugreinar
854	Þvottahús og þvottahjónusta, þurrhreinsun og litun
úr 856	Ljósmyndastofur: ljósmyndun og auglýsingaljósmyndun að frátöldum blaðaljósmyndum
úr 859	Þjónustugreinar sem ekki eru skilgreindar annars staðar (einungis viðhald og þríf á húseignum eða vistarverum)

4

Tilskipun 75/369/EBE 6. gr.: þegar starfsemin telst til iðnaðar eða handverks)

ISIC-flokkunarkerfið

Eftirtalin farandstarfsemi:

a) kaup og sala á vörum

— af kaupmönnum á faraldsfæti, götusölum eða farandsölum (úr ISIC-flokki 612)

— á yfirbyggðum mörkuðum þó ekki föstum starfsstöðvum og á útímörkuðum

b) starfsemi sem fellur undir þegar samþykktar bráðabirgðaráðstafanir þar sem er sérstaklega undanskilið eða ekki minnst á starfrækslu slíkrar farandstarfsemi.

Skrá II**Tilskipun 82/470/EBE (3. mgr. 6. gr.)**

Flokkar 718 og 720 í ISIC-flokkunarkerfinu

Starfsemin nær einkum og sér í lagi til:

- skipulagningar og sölu, beint eða gegn þóknun, á einum þætti eða fleirum (flutningi, fæði, gistingu, skoðunarferðum o.s.frv.) vegna ferðar eða dvalar, óháð því um hvers konar ferð er að ræða (undirliður a í B-lið 2. gr.).

Skrá III**Tilskipun 82/489/EBE**

úr 855 Hárgreiðslustofur, að frátalinni þjónustu fótaaðgerðafræðinga og verknámsskóla fyrir snyrtifræðinga og hárgreiðslufólk

Skrá IV**Tilskipun 82/470/EBE (1. mgr. 6. gr.)**

Flokkar 718 og 720 í ISIC-flokkunarkerfinu:

Starfsemin nær einkum og sér í lagi til:

- þeirra sem starfa sem milliliðir verktaka á mismunandi sviðum flutninga og þeirra sem afgreiða eða senda vörur og standa fyrir svipaðri starfsemi:
 - aa) með því að ganga frá samningum við verktaka á sviði flutninga fyrir hönd umbjóðenda
 - bb) með því að velja flutningsaðferð, fyrirtæki og þá leið sem er hagstæðust fyrir umbjóðandann
 - cc) með því að sjá um framkvæmdaatriði er varða flutninginn (t.d. pökkun vegna flutningsins). með því að sjá um ýmsa aðra þætti er tengjast flutningnum (tryggir t.d. ísbirgðir fyrir kælivagna);
 - dd) með því að ganga frá formsatriðum er tengjast flutningnum, gera til dæmis uppkast að fylgibréfi; dreifa vörusendingum;
 - ee) með því að samhæfa hin ýmsu stig flutningsins, með því að tryggja flutning, endursendingar, umfermingu og aðrar aðgerðir á endastöð;
 - ff) með því að sjá bæði um farm- og flutningstæki og flutningsleið fyrir þá aðila sem afgreiða eða taka á móti vörum;
- mat á flutningskostnaði og yfirferð á sundurliðuðum reikningum
- ráðstafanir sem gera verður til bráðabirgða eða frambúðar í nafni og fyrir hönd skipseiganda eða fyrirtækis sem sér um flutning á sjó (við hafnaryfirvöld, skipaverslanir o.s.frv.)
(Starfsemin sem talin er upp í a-, b- og d- undirliðum A-liðar 2. gr.).

Skrá V**Tilskipanir (64/222/EBE) and (70/523/EBE)**

a

Sjá a-lið 5. mgr. 4. gr. þessarar tilskipunar

Tilskipun 64/222/EBE

(Tilskipun um afnám hafta 64/224/EBE)

1. atvinnustarfsemi milliliðar, sem hefur umboð og fyrirmæli frá einum eða fleiri einstaklingum til að semja eða annast viðskipti í þeirra nafni og fyrir þeirra hönd;
2. atvinnustarfsemi milliliðar, sem án þess að hafa um það varanleg fyrirmæli, kemur á sambandi einstaklinga sem óska eftir beinum samningum sín á milli, kemur viðskiptum þeirra í kring eða aðstoðar við að leiða slík viðskipti til lykta.

3. atvinnustarfsemi milliliðar sem kemur inn í viðskipti í eigin nafni en fyrir annarra hönd
4. atvinnustarfsemi milliliðar sem fæst við heildsöluverslun á uppboðum fyrir annarra hönd
5. atvinnustarfsemi milliliða sem afla pantana með því að ganga í hús
6. þjónustustarfsemi sem tengist atvinnustarfsemi milliliðar sem starfar hjá einu eða fleiri verslunar-, iðnaðar- eða litlum handverksfyrirtækjum.

b

Sjá b-lið 5. mgr. 4. gr. þessarar tilskipunar

Tilskipun 70/523/EBE

Starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga sem veita þjónustu á sviði heildsölu og umboðsverslunar með kol (úr flokki 6112, ISIC-flokkunarkerfið)

Skrá VI

Tilskipanir 68/364/EBE, 68/368/EBE, 75/368/EBE, 75/369/EBE, 82/470/EBE

1

Tilskipun 68/364/EBE

(Tilskipun um afnám hafta 68/363/EBE)

ISIC úr flokki 612 Smásöluverslun

Starfsemi sem er undanskilin:

012	Leiga á tækjum til landbúnaðar
640	Leiga á fasteignum
713	Leiga á bifreiðum, vögnum og hestum
718	Leiga á lestar- og flutningsvögnum
839	Leiga á tækjabúnaði til verslunarfyrirtækja
841	Miðabókanir og myndaleiga fyrir kvikmyndahús
842	Miðabókanir og leiga á búnaði fyrir leikhús
843	Báta- og hjólaleiga, leiga á sjálfsalaleiktækjum og -spilavélum
853	Leiga á herbergjum með húsgögnum
854	Leiga á hreinu líni
859	Fataleiga

2

Tilskipun 68/368/EBE

(Tilskipun um afnám hafta 68/367/EBE)

ISIC-flokkunarkerfið

ISIC úr yfirflokki 85:

1. Veitingahús, kaffihús, ölstofur og aðrir veitingastaðir (ISIC-flokkur 852)
2. Hótel, gistiheimili, tjaldstæði og aðrir gististaðir (ISIC-flokkur 853)

3

Tilskipun 75/368/EBE (7. gr.)

Öll starfsemi sem talin er upp í viðaukanum við tilskipun 75/368/EBE, að frátalinni þeirri sem um getur í 5. gr. þeirrar tilskipunar (Skrá I, nr. 3 í þessum viðauka).

ISIC-flokkunarkerfið

- úr 62 Bankar og aðrar fjármálastofnanir
 - úr 620 Einkaleyfisstofur og löggildingarstofur
- úr 71 Flutningar
 - úr 713 Farþegaflutningar á vegum, að frátöldum flutningi með bifreiðum
 - úr 719 Flutningur fljótandi kolvatnsefnis og annarra fljótandi efna eftir leiðslum
- úr 82 Félagsleg þjónusta
 - 827 Bókasöfn, söfn, lysti- og dýragarðar
- úr 84 Leikja- og skemmtiþjónusta
 - 843 Leikja- og skemmtiþjónusta ótalin annars staðar:
 - starfsemi tengd íþróttum (íþróttasvæði, skipulagning íþróttamannvirkja o.s.frv.) þó ekki starfsemi íþróttaleiðbeinenda
 - leikir (hesthús og tæmningasvæði fyrir veðhlaupahesta, leikjasvæði, veðhlaupabrautir, o.s.frv.)
 - önnur afþreyingarstarfsemi (fjölleikahús, skemmtigarðar og aðrar skemmtanir)
- úr 85 Þjónustugreinar
 - úr 851 Heimilishjálp
 - úr 855 Snyrtistofur og handsnyrtiþjónusta, að frátalinni þjónustu fótisnyrta og skólum snyrtifræðinga og hárgreiðslufólks
 - úr 859 Þjónustugreinar sem ekki eru skilgreindar annars staðar nema íþrótt- og sjúkranuddarar og fjallaleiðsögumenn, sem skiptast í eftirfarandi flokka
 - sótthreinsun og meindýraeyðing
 - fataleiga og geymsluaðstaða
 - hjúskaparmiðlun og önnur skyld þjónusta
 - stjörnuspeki, spádómar og þess háttar
 - skolp og sorphirða og önnur skyld starfsemi
 - útfararþjónusta og viðhald kirkjugarða
 - boðberar og túlkandi leiðsögumenn

4

Tilskipun 75/369/EBE (5. gr.)

Eftirtalin farandstarfsemi:

- a) kaup og sala á vöru
 - sem stunduð er af kaupmönnum á faraldsfæti, götusölum eða farandsölum (úr ISIC-flokki 612)
 - á yfirbyggðum mörkuðum nema þegar um fastar starfsstöðvar er að ræða og á útimörkuðum
- b) starfsemi sem gildandi bráðabirgðaráðstafanir ná yfir þegar ljóst er að starfsemi sem flokkast undir farandviðskipti er undanskilin.

5

Tilskipun 82/470/EBE (2. mgr. 6. gr.)

(Starfsemi sem talin er upp í c- og e-lið A-hluta, b-lið B-hluta, C- og D-hluta 2. gr.)

Starfsemin nær einkum og sér í lagi til:

- leigu á jarnbrauturvögnum til farþega- eða vöruflutninga;
- starfs milliliða í sölu, kaupum eða leigu skipa;

- skipulagningar, samningagerðar og frágangs samninga vegna flutninga þeirra sem flytjast á brott;
- móttöku fyrir hönd þess, sem leggur vöruna inn, á öllum hlutum og vörum sem lagðar eru inn í vöruskemmur, pakkhús, húsgagnalager, í kæligeymslur, vöruheymislur (síló) o.s.frv., hvort sem tollskoða þarf vöruna eða ekki;
- útvegúnar á kvittun fyrir móttöku til handa þeim aðila sem leggur vöruna inn;
- útvegúnar hólfa, fódurs og sölusvæða vegna skammtímavistunar búpenings sem bíður sölu eða flutnings til eða frá markaði;
- skoðunar eða mats á tæknibúnaði vélknúinna ökutækja;
- mælingar, vigtnar og mats á vörum.

ANNAR HLUTI

Starfsemi, önnur en sú sem fellur undir I. hluta

I

Tilskipanir 63/261/EBE, 63/262/EBE, 65/1/EBE, 67/530/EBE, 67/531/EBE, 67/532/EBE, 68/192/EBE, 68/415/EBE og 71/18/EBE

ISIC-flokkunarkerfið

úr yfirflokk 01 Landbúnaður

Einkum:

- a) jarðyrkja, að meðtalinni akuryrkju og vínyrkju; ræktun ávaxta, hnetna, fræja, grænmetis, blóma, bæði úti við og undir gleri;
- b) búfjárrækt, alifuglarækt, kanínurækt, loðdýrarækt eða önnur kvikfjárrækt, býflugnarækt; framleiðsla á kjöti, mjólk, ull, húðum, skinum og loðfeldum, eggjum, hunangi;
- c) þjónusta í landbúnaði, húsdýrahaldi og garðyrkju gegn greiðslu eða samkvæmt samningi.

2

Tilskipun 63/607/EBE

(Kvikmyndir)

3

Tilskipun 64/223/EBE

ISIC-flokkunarkerfið

úr flokki 611 Starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga sem stunda heildverslun (að undanskilinni heildverslun með lyf og lyfjavörur, eiturefni og lifandi smitefni og kol)

4

Tilskipun 64/428/EBE

NICE-flokkunarkerfið

	Flokkur
yfirflokkur 11	Námuvinnsla og framleiðsla fasts eldsneytis
	111 Námuvinnsla og framleiðsla kola
	112 Námuvinnsla og framleiðsla brúnkola
yfirflokkur 12	Nám málmjarðefnis
	121 Námuvinnsla járngrýtis
	122 Námuvinnsla járnlausra málmjarðefna og skyld starfsemi
yfirflokkur 13	úr 130 Vinnsla jarðolíu og jarðgass (nema leit og borun)
yfirflokkur 14	140 Vinnsla byggingarefna og eldrausts leirs
yfirflokkur 19	190 Vinnsla annarra steinefna og mós

5

*Tilskipun 65/264/EBE**(kvikmyndaiðnaður)*

6

*Tilskipun 66/162/EBE**ISIC-flokkunarkerfið*

deild 5 Raforka, gas, gufuafl, vatn og skolp og sorphirða

7

*Tilskipun 67/43/EBE**ISIC-flokkunarkerfið*

úr flokki 640 Fasteignaviðskipti (að undanskildum 6401)

flokkur 839 Viðskiptaþjónusta sem ekki er flokkuð annars staðar (að undanskilinni blaðamennsku, störfum tollvarða, ráðgjöf á sviði viðskipta, fjármála, verslunar, tölfræði og atvinnu- og ráðningarmála, innheimta)

8

*Tilskipun 67/654/EBE**ISIC-flokkunarkerfið*

yfirflokkur 02 Skógrækt og skógarhögg

021 Skógrækt

022 Skógarhögg

9

*Tilskipanir 68/369/EBE and 70/451/EBE**ISIC-flokkunarkerfið*

úr flokki 841 Framleiðsla, dreifing og sýning kvikmynda

10

*Tilskipun 69/82/EBE**ISIC-flokkunarkerfið*

úr yfirflokki 13

úr 130 Rannsóknir (leit og borun) á jarðolíu og jarðgasi

11

*Tilskipun 70/522/EBE**ISIC-flokkunarkerfið*

úr flokki 6112 Kol

VIÐAUKI B

NIÐURFELLDAR TILSKIPANIR

FYRSTI HLUTI: TILSKIPANIR UM AFNÁM HAFTA

- 63/261/EBE: Tilskipun ráðsins frá 2. apríl 1963 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti í landbúnaði á yfirráðasvæði aðildarríkis að því er varðar ríkisborgara annarra landa bandalagsins sem starfað hafa sem launþegar í landbúnaði í því aðildarríki í tvö ár samfellt
- 63/262/EBE: Tilskipun ráðsins frá 2. apríl 1963 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti á bújörðum sem verið hafa í eyði eða órækt lengur en tvö ár
- 63/607/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1963 um framkvæmd á ákvæðum hinnar almennu áætlunar um afnám hafta á rétti til að veita þjónustu að því er varðar kvikmyndaiðnaðinn
- 64/223/EBE: Tilskipun ráðsins frá 25. febrúar 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu vegna starfsemi á sviði heilsðölu
- 64/224/EBE: Tilskipun ráðsins frá 25. febrúar 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu vegna starfsemi milliliða á sviði verslunar, iðnaðar og handverks
- 64/428/EBE: Tilskipun ráðsins frá 7. júlí 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði námuvinnslu og grjótnáms (ISIC yfirflokkar 11 - 19)
- 64/429/EBE: Tilskipun ráðsins frá 7. júlí 1964 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði framleiðslu- og vinnsluiðnaðar er heyrir undir ISIC yfirflokka 23 - 40 (iðnaður og handverk)
- 65/1/EBE: Tilskipun ráðsins frá 14. desember 1964 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á rétti til að veita þjónustu í landbúnaði og garðyrkju
- 65/264/EBE: Önnur tilskipun ráðsins frá 13. maí 1965 um framkvæmd á ákvæðum hinnar almennu áætlunar um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu á sviði kvikmyndaiðnaðar
- 66/162/EBE: Tilskipun ráðsins frá 28. febrúar 1966 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu að því er varðar rafmagn, gas, vatn og skulp og sorphirðu (ISIC deild 5)
- 67/43/EBE: Tilskipun ráðsins frá 12. janúar 1967 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga innan: 1. „fasteignaviðskipta“ (nema 6401) (ISIC úr flokki 640) 2. „viðskiptaþjónustu sem ekki er flokkuð annars staðar“ (ISIC-flokkur 839)
- 67/530/EBE: Tilskipun ráðsins frá 25. júlí 1967 um rétt bænda sem eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í til þess að flytjast af einni jörð á aðra
- 67/531/EBE: Tilskipun ráðsins frá 25. júlí 1967 um beitingu laga aðildarríkja að því er varðar leigu á jörðum til bænda sem eru ríkisborgarar annarra aðildarríkja
- 67/532/EBE: Tilskipun ráðsins frá 25. júlí 1967 um rétt bænda til aðildar að samvinnufélögum þegar þeir eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í

- 67/654/EBE: Tilskipun ráðsins frá 24. október 1967 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga í skógarækt og skógarhöggi
- 68/192/EBE: Tilskipun ráðsins frá 5. apríl 1968 um rétt bænda sem eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í til ýmiss konar lána
- 68/363/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði smásöluverslunar (ISIC úr flokki 612)
- 68/365/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði matvæla- og drykkjarvöruframleiðslu (ISIC yfirflokkar 20 og 21)
- 68/367/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu vegna starfsemi innan þjónustugeirans (ISIC úr yfirflokki 85); 1. Veitingahús, kaffihús, ölstofur og aðrir veitingastaðir (ISIC-flokkur 852); 2. Hótel, gistiheimili, tjaldstæði og aðrir gististaðir (ISIC-flokkur 853)
- 68/369/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1968 um hvernig koma skuli á staðfesturétti sjálfstætt starfandi einstaklinga að því er varðar starfsemi á sviði kvikmyndadreifingar
- 68/415/EBE: Tilskipun ráðsins frá 20. desember 1968 um rétt bænda sem eru ríkisborgarar annars aðildarríkis en þeir hafa staðfestu í til ýmiss konar aðstoðar
- 69/82/EBE: Tilskipun ráðsins frá 13. mars 1969 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu að því er varðar rannsóknir (leit og borun) á jarðolíu og jarðgasi (úr ISIC yfirflokki 13)
- 70/451/EBE: Tilskipun ráðsins frá 29. september 1970 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu að því er varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði kvikmyndaframleiðslu
- 70/522/EBE: Tilskipun ráðsins frá 30. nóvember 1970 um hvernig koma skuli á staðfesturétti og rétti sjálfstætt starfandi einstaklinga til að veita þjónustu á sviði heildsölu og umboðsverslunar með kol (ISIC úr flokki 6112)
- 71/18/EBE: Tilskipun ráðsins frá 16. desember 1970 sem setur ítarleg ákvæði um hvernig koma skuli á staðfesturétti sjálfstætt starfandi einstaklinga sem veita þjónustu í landbúnaði og garðyrkju

ANNAR HLUTI: TILSKIPANIR ÞAR SEM KVEDIÐ ER Á UM BRÁÐABIRGÐARÁÐSTAFANIR

- 64/222/EBE: Tilskipun ráðsins frá 25. febrúar 1964 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi á sviði heildsölu og milliliða í verslun, iðnaði og handverki
- 64/427/EBE: Tilskipun ráðsins frá 7. júlí 1964 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði framleiðslu- og vinnslu iðnaðar sem fellur undir ISIC yfirflokka 23 - 40 (Iðnaður og handverk), eins og henni var breytt með tilskipun ráðsins 69/77/EBE frá 4. mars 1969
- 68/364/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1968 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði smásöluverslunar (ISIC úr flokki 612)
- 68/366/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1968 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði matvæla- og drykkjarvöruframleiðslu (ISIC yfirflokkar 20 og 21)
- 68/368/EBE: Tilskipun ráðsins frá 15. október 1968 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga í þjónustugeiranum (úr ISIC yfirflokki 85); 1. Veitingahús, kaffihús, ölstofur og aðrir veitingastaðir (ISIC-flokkur 852) 2. Hótel, gistiheimili, tjaldstæði og aðrir gististaðir (ISIC-flokkur 853)
- 70/523/EBE: Tilskipun ráðsins frá 30. nóvember 1970 sem hefur að geyma ítarleg ákvæði um bráðabirgðaráðstafanir vegna starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga á sviði heildsölu og umboðsverslunar með kol (ISIC úr flokki 6112)
- 75/368/EBE: Tilskipun ráðsins frá 16. júní 1975 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt að því er varðar ýmsa starfsemi (úr ISIC deildum 1 til 85) og einkum bráðabirgðaráðstafanir með tilliti til þessarar starfsemi
- 75/369/EBE: Tilskipun ráðsins frá 16. júní 1975 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt á sviði farandsölu og einkum bráðabirgðaráðstafanir er varða starfsemi af þessu tagi

- 82/470/EBE: Tilskipun ráðsins frá 29. júní 1982 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt hvað varðar starfsemi sjálfstætt starfandi einstaklinga í ákveðnum greinum sem tengjast flutningum og ferðaskrifstofum (ISIC-flokkur 718) og geymslu og vöruskemmum (ISIC-flokkur 720)
- 82/489/EBE: Tilskipun ráðsins frá 19. júlí 1982 um ráðstafanir til að auðvelda að staðfesturéttar og réttar til að veita þjónustu sé neytt í hárið
-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/21/EB

2001/EES/51/05

frá 8. apríl 1998

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 49. gr., 57. gr. (fyrsta og þriðja málslíð 1. og 2. mgr.) og 66. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/16/EBE frá 5. apríl 1993 um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/50/EB ⁽²⁾, einkum 44. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Holland hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitinu yfir atvinnusjúkdómalækningar verði breytt, að því er varðar það aðildarríki, í skránni yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.

Belgía og Lúxemborg hafa lagt fram rökstudda beiðni um að atvinnusjúkdómalækningum verði, að því er varðar þau aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.

Svíþjóð hefur lagt fram rökstudda beiðni um að félagslækningum verði, að því er varðar það aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjum.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar háttsettra embættismanna um almannaheilbrigði sem kveðið var á um í ákvörðun ráðsins 75/365/EBE ⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 93/16/EBE:

a) Eftirfarandi bætist við undir „atvinnusjúkdómalækningar“:

„Belgía: médecine du travail/arbeidsgeneeskunde,
Lúxemborg: médecine du travail“.

b) Undir „atvinnusjúkdómalækningar“ komi heitið „arbeid en gezondheid“ í stað „arbeids- en bedrijfsgeneeskunde“ að því er varðar Holland.

c) Eftirfarandi bætist við undir „félagslækningar“:
„Svíþjóð: Socialmedicin“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. desember 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni er tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. apríl 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 119, 22.4.1998, bls. 15, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 89/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á VII. viðauka (Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 165, 7. 7. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 291, 24. 10. 1997, bls. 35.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 167, 30. 6. 1975, bls. 19.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/63/EB

2001/EES/51/06

frá 3. september 1998

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 49. gr., 57. gr. (fyrsta og þriðja málslíð 1. og 2. mgr.) og 66. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/16/EBE frá 5. apríl 1993 um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/21/EB⁽²⁾, einkum 44 gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Breska konungsríkið hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitunum yfir taugaskurðlækningar, lyflækningar, bæklunarskurðlækningar, líffærameinafræði og geðlækningar verði breytt, að því er varðar það aðildarríki, í skránni yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem eru sameiginlegar öllum aðildarríkjunum.

Lúxemborg hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitunum yfir klíníska líffræði, meltingarfæraskurðlækningar, geislalæknisfræði, kjálkaskurðlækningar og tann-, munn- og kjálkaaðgerðir verði, að því er varðar það aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.

Grikkland hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitinu yfir geislameðferð verði breytt, að því er varðar það aðildarríki, í skránni yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.

Breska konungsríkið hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitunum yfir örveru- og gerlafræði [sýklafræði], brjóstholsskurðlækningar, hjartalækningar, kynsjúkdómafræði, geislagreiningu, geislameðferð, öldrunarlækningar, nýrnalækningar, smitsjúkdóma og félagslækningar verði breytt, að því er varðar það aðildarríki, í skránni yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.

Grikkland hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitunum á æðaskurðlækningum og félagslækningum verði, að því er varðar það aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.

Belgía, Írland og Breska konungsríkið hafa lagt fram rökstudda beiðni um að slysa- og bráðalækningum verði, að því er varðar þau aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.

Danmörk, Spánn, Ítalía, Írland, Finnland, Svíþjóð og Breska konungsríkið hafa lagt fram rökstudda beiðni um að klínískri taugalífisfræði verði, að því er varðar þau aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar háttsettra opinberra embættismanna um almannaheilbrigði sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 75/365/EBE⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 93/16/EBE:

- a) undir „taugaskurðlækningar“ komi heitið „neurosurgery“ í stað heitisins „neurological surgery“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- b) undir „lyflækningar“ komi heitið „general (internal) medicine“ í stað heitisins „general medicine“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- c) undir „bæklunarskurðlækningar“ komi heitið „trauma and orthopaedic surgery“ í stað heitisins „orthopaedic surgery“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- d) undir „líffærameinafræði“ komi heitið „histopathology“ í stað heitisins „morbid anatomy and histopathology“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- e) undir „geðlækningar“ komi heitið „general psychiatry“ í stað heitisins „psychiatry“ að því er varðar Breska konungsríkið.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 93/16/EBE:

- a) eftirfarandi bætist við undir „klínísk líffræði“:

„Lúxemborg: biologie clinique“,

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 253, 15.9.1998, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 89/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á VII. viðauka (Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 165, 7. 7. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 119, 22. 4. 1998, bls. 15.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 167, 30. 6. 1975, bls. 19.

- b) undir „örveru- og gerlafræði“ komi heitið „medical microbiology and virology“ í stað heitisins „medical microbiology“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- c) undir „brjóstholsskurðlækningar“ komi heitið „cardio-thoracic surgery“ í stað heitisins „thoracic surgery“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- d) eftirfarandi bætist við undir „æðaskurðlækningar“:
- „Grikkland: Αγγειοχειρουργική“,
- e) undir „hjartalækningar“ komi heitið „cardiology“ í stað heitisins „cardio-vascular diseases“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- f) undir „kynsjúkdómalækningar“ komi heitið „genito-urinary medicine“ í stað heitisins „venereology“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- g) undir „geislagreining“ komi heitið „clinical radiology“ í stað heitisins „diagnostic radiology“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- h) undir „geislameðferð“ komi heitið „Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία“ í stað heitisins „Ακτινοθεραπευτική“ að því er varðar Grikkland og heitið „clinical oncology“ í stað heitisins „radiotherapy“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- i) undir „öldrunarlækningar“ komi heitið „geriatric medicine“ í stað heitisins „geriatrics“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- j) undir „nýrnalækningar“ komi heitið „renal medicine“ í stað heitisins „renal disease“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- k) undir „smitsjúkdómar“ komi heitið „infectious diseases“ í stað heitisins „communicable diseases“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- l) undir „félagslækningar“ bætist „Κοινωνική Ιατρική“ við að því er varðar Grikkland og „public health medicine“ komi í stað „community medicine“ að því er varðar Breska konungsríkið,
- m) eftirfarandi bætist við undir „meltingarfæraskurðlækningar“:
- „Lúxemborg: chirurgie gastro-entérologique“,
- n) eftirfarandi bætist við undir „geislalækningar“:
- „Lúxemborg: médecine nucléaire“,
- o) eftirfarandi bætist við undir „kjálkaskurðlækningar (undirstöðunám í læknisfræði)“:

„Lúxemborg: chirurgie maxillo-faciale“,

- p) eftirfarandi bætist við undir „tann-, munn- og kjálkaaðgerðir (undirstöðunám í læknisfræði og tannlækningum)“:

„Lúxemborg: chirurgie dentaire, orale maxillo-faciale“,

- q) eftirfarandi tveir liðir bætist við:

„— slysa- og bráðalækningar

Ireland: accident and emergency medicine,

United Kingdom: accident and emergency medicine,

— *klínísk taugalífeðlisfræði*

Danmörk: klínísk neurofysiologi

Spánn: neurofisiologia clinica

Írland: neurophysiology

Svíþjóð: klínísk neurofysiologi

Breska konungsríkið: clinical neurophysiology“.

3. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 27. gr tilskipunar 93/16/EBE:

- a) eftirfarandi bætist við undir „Fyrsti flokkur (fimm ár)“:

„— slysa- og bráðalækningar“;

- b) eftirfarandi bætist við undir „Annar flokkur (fjögur ár)“:

„— klínísk taugalífeðlisfræði“.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 30. júní 1999. Þauskulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni er tilskipun þessi tekur til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. september 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 1999/46/EB

2001/EES/51/07

frá 21. maí 1999

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/16/EBE um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 40. gr., 47. gr. (fyrsta og þriðja málslíð 1. og 2. mgr.) og 55. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/16/EBE frá 5. apríl 1993 um að greiða fyrir frjálsum flutningum lækna og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum þeirra, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/63/EB⁽²⁾, einkum 44. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ítalía hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitunum yfir kvenlækningar, augnlækningar og lungnalækningar verði breytt, að því er varðar það aðildarríki, í skránni yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem eru sameiginlegar öllum aðildarríkjunum og að heitunum yfir klíniska líffræði, örveru- og gerlafræði [sýklafræði], lýtalækningar, meltingafæralækningar, efnaskipta- og innkirtlalækningar og orku- og endurhæfingarlækningar verði breytt, að því er varðar það aðildarríki, í skránni yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.
- 2) Ítalía hefur lagt fram rökstudda beiðni um að heitunum yfir lífefnafræði, geislagreiningu, geislameðferð og öldrunarlækningar verði, að því er varðar það aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum. Því er rétt, að því er varðar geislagreiningu og geislameðferð, að breyta skránni yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem eru sameiginlegar öllum aðildarríkjunum.
- 3) Spánn og Ítalía hafa lagt fram rökstudda beiðni um að félagslækningum verði, að því er varðar þau aðildarríki, bætt við skrána yfir sérgreinar læknisfræðinnar sem stundaðar eru í tveimur eða fleiri aðildarríkjunum.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar háttsettra embættismanna um almannaheilbrigði sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 75/365/EBE⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 93/16/EBE:

- a) undir „kvenlækningar“ komi heitið „ginecologia e ostetricia“ í stað heitisins „ostetricia e ginecologia“ að því er varðar Ítalíu,
- b) undir „augnlækningar“ komi heitið „oftalmologia“ í stað heitisins „oculistica“ að því er varðar Ítalíu,
- c) undir „lungnalækningar“ komi heitið „malattie dell'apparato respiratorio“ í stað heitisins „tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio“ að því er varðar Ítalíu,

d) eftirfarandi tveir liðir bættist við:

„— geislagreining

Belgía:	radiodiagnostic/röntgendiagnose,
Danmörk:	diagnostisk radiologi eller røntgenundersøgelse,
Þýskaland:	Radiologische Diagnostik,
Grikkland:	ακτινοδιαγνωστική,
Spánn:	radiodiagnóstico,
Frakkland:	radiodiagnostic et imagerie médicale,
Írland:	diagnostic radiology,
Ítalía:	radiodiagnostica,
Lúxemborg:	radiodiagnostic,
Holland:	radiodiagnostiek,
Austurríki:	Medizinische Radiologie-Diagnostik,
Portúgal:	radiodiagnóstico,
Finnland:	radiologia/radiologi,
Svíþjóð:	medicinsk radiologi,
Breska	
konungsríkið:	diagnostic radiology.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 139, 2.6.1999, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 89/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á VII. viðauka (Gagnkvæm viðurkenning á starfsmenntun og hæfi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 165, 7.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 253, 15.9.1998, bls. 24.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 167, 30.6.1975, bls. 19.

— *geislameðferð*

Belgía:	radio- et radiumthérapie/radoen radiumtherapie,
Danmörk:	terapeutisk radiologi eller strålebehandling,
Þýskaland:	Strahlentherapie,
Grikkland:	ακτινοθεραπευτική,
Spánn:	oncologia radioterápica,
Frakkland:	oncologie, option radiothérapie,
Írland:	radiotherapy,
Ítalía:	radioterapia,
Lúxemborg:	radiothérapie,
Holland:	radiotherapie,
Austurríki:	Strahlentherapie-Radioonkologie,
Portúgal:	radiotherapy radiodiagnóstico,
Finnland:	syöpätaudit ja sädehoito-cancer-sjukdomar och radioterapi,
Svíþjóð:	onkology,
Breska	
konungsríkið:	radiotherapy.“

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 93/16/EBE:

- undir „klínísk líffræði“ komi heitið „patologia clinica“ í stað heitisins „patologia diagnostica di laboratorio“ að því er varðar Ítalíu,
- undir „örveru- og gerlafræði“ komi heitið „microbiologia e virologia“ í stað heitisins „microbiologia“ að því er varðar Ítalíu,
- eftirfarandi bætist við undir „lífefnafræði“:
„Ítalía: biochimica clinica“,
- undir „lýtalækningar“ komi heitið „chirurgia plastica e ricostruttiva“ í stað heitisins „chirurgia plastica“ að því er varðar Ítalíu,
- undir meltingarfæralækningar“ komi heitið „gastroenterologia“ í stað heitisins „malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio“ að því er varðar Ítalíu,
- undir „efnaskipta- og innkirtlalækningar“ komi heitið „endocrinologia e malattie del ricambio“ í stað heitisins „endocrinologia“ að því er varðar Ítalíu,
- undir „orku- og endurhæfingarlækningar“ komi heitið „medicina fisica e riabilitazione“ í stað heitisins „fisioterapia“ að því er varðar Ítalíu,

h) eftirfarandi bætist við undir „öldrunarlækningar“:

„Ítalía: geriatria“,

i) eftirfarandi bætist við undir „félagslækningar“:

„Spánn: medicina preventiva y salud pública

Ítalía: igiene e medicina sociale“,

j) liðirnir „geislagreining“ og „geislameðferð“ falli brott.

3. gr.

Eftirfarandi bætist við annan flokk (fjögur ár) í 26. gr. tilskipunar 93/16/EBE:

„— geislagreining

— geislameðferð“.

4. gr.

Eftirfarandi falli brott í öðrum flokki (fjögur ár) í 27. gr. tilskipunar 93/16/EBE:

„— geislagreining

— geislameðferð“.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni er tilskipun þessi tekur til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. maí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 1215/2000/EB**2001/EES/51/08****frá 16. maí 2000****um að víkka út ákvörðun nr. 710/97/EB um samræmda aðferð við leyfisveitingu á sviði einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött innan bandalagsins(*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 47, 55 og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽¹⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251 gr. Sáttmálans⁽²⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Ákvörðun nr. 710/97/EB⁽³⁾ fellur úr gildi 13. maí 2000.
- 2) Rétt er að framlengja gildistíma ákvörðunarinnar til 31. desember 2003.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í 12. gr. ákvörðunar nr. 710/97/EB komi setningin „og skal gilda til 31. desember 2003“ í stað setningarinnar „og skal gilda í þrjú ár eftir það“.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. maí 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

*forseti.**Fyrir hönd ráðsins,*

M. M. CARRILHO

forseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 139, 10.6.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 90/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 140, 18.5.2000, bls. 42.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 2. mars 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 2. maí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 105, 23.4.1997, bls. 4.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/31/EB

2001/EES/51/09

frá 8. júní 2000

um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafrænna viðskipta, í tengslum við
upplýsingasamfélagið á innri markaðnum („tilskipun um rafræn viðskipti“)(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
2. mgr. 47. gr., 55. gr. og 95. gr.,með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið Evrópusambandsins er að skapa æ nánari tengsl milli ríkja og þjóða Evrópu í því skyni að tryggja efnahags- og félagslegar framfarir. Í samræmi við 2. mgr. 14. gr. sáttmálans nær innri markaðurinn yfir svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og staðfesturéttur eru tryggð. Þróun þjónustu í upplýsingasamfélaginu innan svæðis án innri landamæra er afgerandi í því skyni að ryðja úr vegi hindrunum sem skilja að þjóðir Evrópu.
- 2) Þróun rafrænna viðskipta innan upplýsingasamfélagsins skapar kjörin atvinnutækifæri í bandalaginu, einkum í litlum og meðalstórum fyrirtækjum, og mun stuðla að hagvexti og fjárfestingu evrópskra félaga í nýjungum og getur einnig aukið samkeppnishæfni evrópsks iðnaðar, að því tilskildu að allir hafi aðgang að Netinu.

3) Lög og einkenni réttarfars í bandalaginu stuðla í ríkum mæli að því að gera evrópskum borgurum og atvinnurekendum kleift að nýta til fulls tækifæri sem rafræn viðskipti bjóða, án tillits til landamæra. Því er markmiðið með þessari tilskipun að tryggja víðtæka samþættingu bandalagslaga, þannig að til verði raunverulegt svæði án innri landamæra fyrir þjónustu í upplýsingasamfélaginu.

4) Mikils er um vert að tryggja að rafræn viðskipti njóti til fulls góðs af innri markaðinum sem leiði til víðtækrar samþættingar í bandalaginu, eins og raunin er um tilskipun ráðsins 89/552/EEB frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur ⁽⁴⁾.

5) Fjöldi lagalegra hindrana í vegi eðlilegrar starfsemi innri markaðarins hamla þróun þjónustu í upplýsingasamfélaginu innan bandalagsins og gera það síður fýsilegt að nýta sér staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu. Þessar hindranir stafa af mismunandi löggjöf og réttaróvissu um það hvaða innlendar reglur gilda um slíka þjónustu. Þar eð löggjöf á viðkomandi sviðum er hvorki samræmd né aðlöguð hver annarri kann að vera unnt að réttlæta fyrirnefndar hindranir í ljósi réttarframkvæmdar dómsstóls Evrópubandalaganna. Réttaróvissa ríkir um það í hve ríkum mæli aðildarríkjunum er heimilt að hafa eftirlit með þjónustustarfsemi sem er upprunnin í öðru aðildarríki.

6) Með hliðsjón af markmiðum bandalagsins, sem koma fram í 43. og 49. gr. sáttmálans og afleiddum lögum þess, ber að ryðja þessum hindrunum úr vegi með því að samræma tiltekin, innlend lög og skýra tiltekin, lögfræðileg hugtök á vettvangi bandalagsins nægilega vel til þess að starfsemi innri markaðarins geti farið fram með eðlilegum hætti. Þar eð tilskipun þessi fjallar einvörðungu um tiltekin sérmál, sem valda vandkvæðum fyrir starfsemi innri markaðarins, er hún í fullu samræmi við þá nauðsyn að fylgja dreifraðisreglunni eins og hún er sett fram í 5. gr. sáttmálans.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtfð. EB L 178, 17.7.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 91/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtfð. EB C 30, 5.2.1999, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtfð. EB C 169, 16.6.1999, bls. 36.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 6. maí 1999 (Stjtfð. EB C 279, 1.10.1999, bls. 389), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. febrúar 2000 (Stjtfð. EB C 128, 8.5.2000, bls. 32) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 4. maí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtfð. EB L 298, 17.10.1989, bls. 23. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/36/EB (Stjtfð. EB L 202, 30.7.1997, bls. 60).

- 7) Í því skyni að tryggja réttaröryggi og tiltrú neytenda skal í tilskipun þessari mælt fyrir um skýran og almennan ramma fyrir tiltekna lagalega þætti í tengslum við rafræn viðskipti á innri markaðinum.
- 8) Markmiðið með þessari tilskipun er að móta lagaramma til að tryggja frjálsa þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu milli aðildarríkjanna en ekki að samhæfa svið refsiréttar sem slíkt.
- 9) Frjáls þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu getur í mörgum tilvikum endurspeglad víðtækari meginreglu í lögum bandalagsins með sérstökum hætti, þ.e. meginregluna um tjáningarfrelsi, eins og hún er skilgreind í 1. mgr. 10. gr. sáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis sem öll aðildarríkin hafa fullgilt. Af þessum ástæðum skal með tilskipunum, sem fjalla um veitingu þjónustu í upplýsingasamfélaginu, tryggja að frjáls þátttaka í þessari starfsemi sé heimil með hliðsjón af fyrrnefndri grein, einvörðungu með fyrirvara um þær takmarkanir sem mælt er fyrir um í 2. mgr. hennar og 1. mgr. 46. gr. sáttmálans. Tilskipun þessari er ekki ætlað að hafa áhrif á innlendar grundvallarreglur og meginreglur um tjáningarfrelsi.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, takmarkast, í samræmi við meðalhófsregluna, einungis við það lágmark sem er nauðsynlegt til þess að ná því marki að starfsemi innri markaðarins sé með eðlilegum hætti. Ef aðgerða er þörf á vettvangi bandalagsins og til þess að tilvist svæðis án innri landamæra sé tryggð í raun, að því er varðar rafræn viðskipti, skal tilskipunin slá skjaldborg um markmið í almannabágu, einkum þau sem miða að verndun ólögráða barna og mannlegrar reisnar, neytendavernd og verndun almannaheilbrigðis. Samkvæmt 152. gr. sáttmálans er verndun almannaheilbrigðis grundvallaratriði í öðrum stefnumálum bandalagsins.
- 11) Tilskipun þessi er einkum með fyrirvara um umfang verndunar almannaheilbrigðis og neytendahagsmuna, eins og mælt er fyrir um það í lögum bandalagsins.

Tilskipun ráðsins 93/13/EBE frá 5. apríl 1993 um óréttmæta skilmála í neytendasamningum ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB frá 20. maí 1997 um neytendavernd að því er varðar fjar-sölusamninga ⁽²⁾ innihalda meðal annarra mikilvægar reglur um neytendavernd á sviði samninga. Fyrrnefndar tilskipanir gilda og í heild sinni um þjónustu í upplýsingasamfélaginu. Þessar sömu réttarreglur bandalagsins, sem gilda að fullu um þjónustu í upplýsingasamfélaginu, ná einnig yfir, einkum og sér í lagi, tilskipun ráðsins 84/450/EBE frá 10. september 1984 um villandi auglýsingar ⁽³⁾, tilskipun ráðsins 87/102/EBE frá 22. desember 1986 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi neytendalán ⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta ⁽⁵⁾, tilskipun ráðsins 90/314/EBE frá 13. júní 1990 um ferðapakka, orlofspakka og skoðunarferðapakka ⁽⁶⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/6/EB frá 16. febrúar 1998 um neytendavernd að því er varðar upplýsingar um verð á vörum sem er boðin neytendum ⁽⁷⁾, tilskipun ráðsins 92/59/EBE frá 29. júní 1992 um öryggi framleiðsluvöru ⁽⁸⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/47/EB frá 26. október 1994 um verndun kaupenda vegna tiltekinna þátta í samningum um kaup á réttindum til að nýta fasteignir á skiptileigugrunni ⁽⁹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/27/EB frá 19. maí 1998 um lögbann til verndar hagsmunum neytenda ⁽¹⁰⁾, tilskipun ráðsins 85/374/EBE frá 25. júlí 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum vegna skadsemisábyrgðar á gölluðum vörum ⁽¹¹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB frá 25. maí 1999 um tiltekna þætti í sölu neysluvara og ábyrgð þar að lútandi ⁽¹²⁾, væntanlega tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um fjarmarkaðssetningu fjármálaþjónustu fyrir neytendur og tilskipun ráðsins 92/28/EBE frá 31. mars 1992 um auglýsingu lyfja sem ætluð eru mönnum ⁽¹³⁾. Tilskipun þessi skal vera

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 95, 21.4.1993, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 144, 4.6.1999, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 250, 19.9.1984, bls. 17. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/55/EB (Stjtið. EB L 290, 23.10.1997, bls. 18).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 42, 12.2.1987, bls. 48. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/7/EB (Stjtið. EB L 101, 1.4.1998, bls. 17).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB (Stjtið. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 158, 23.6.1990, bls. 59.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 27.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 24.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 280, 29.10.1994, bls. 83.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 166, 11.6.1998, bls. 51. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 1999/44/EB (Stjtið. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12).

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 210, 7.8.1985, bls. 29. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 1999/34/EB (Stjtið. EB L 141, 4.6.1999, bls. 20).

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 113, 30.4.1992, bls. 13.

með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/43/EB frá 6. júlí 1998 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um auglýsingu tóbaksvara og kostun í tengslum við þær ⁽¹⁾ sem er samþykkt innan ramma innri markaðarins eða með fyrirvara um tilskipanir um verndun almannaheilbrigðis. Tilskipun þessi er til fyllingar krafna um upplýsingar sem eru gerðar í fyrirnefndum tilskipunum, einkum tilskipun 97/7/EB.

- 12) Nauðsynlegt er að útiloka tiltekna starfsemi frá gildissviði þessarar tilskipunar af þeirri ástæðu að ekki er unnt, á þessu stigi, að tryggja frelsi til að veita þjónustu á þessum sviðum samkvæmt sáttmálanum eða gildandi, afleiddri löggjöf. Að girt sé fyrir þessa starfsemi útilokar ekki gerninga sem kynnu að reynast nauðsynlegir til þess að innri markaðurinn geti starfað með eðlilegum hætti. Útiloka ber skattlagningu frá gildissviðs þessarar tilskipunar, einkum virðisaukaskatt sem er lagður á fjölmargar þjónustugreinar sem falla undir gildissvið hennar.
- 13) Með þessari tilskipun er hvorki ætlunin að setja reglur um skattaálgömur né að hindra undirbúning gerninga á vettvangi bandalagsins um skattaálgömur á sviði rafrænna viðskipta.
- 14) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽²⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/66/EB frá 15. desember 1997 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á fjarskiptasviðinu ⁽³⁾, sem gilda að fullu um þjónustu í upplýsingasamfélaginu, gilda einar um verndun einstaklinga með tilliti til vinnslu persónuupplýsinga. Tilskipanir þessar mynda þegar lagaramma um svið persónuupplýsinga og því ber ekki nauðsyn til að fjalla um það málefni í þessari tilskipun til þess að tryggja snurðulausa starfsemi innri markaðarins, einkum frjálsa miðlun persónuupplýsinga milli aðildarríkja. Framkvæma ber og beita þessari tilskipun í fullu samræmi við meginreglur um verndun persónuupplýsinga, einkum að því er varðar óumbeðnar viðskiptaorðsendingar og ábyrgð milliliða. Með tilskipun þessari er ekki unnt að koma í veg fyrir nafnlausu notkun opinna netkerfa eins og Netsins.
- 15) Fjarskiptaleynd er tryggð með 5. gr. tilskipunar 97/66/EB. Aðildarríkin skulu, í samræmi við fyrirnefnda tilskipun, banna hvers kyns hleranir slíkra fjarskipta eða eftirlit með þeim nema af hálfu sendenda og viðtakenda, nema því aðeins að slíkt sé heimilt lögum samkvæmt.

- 16) Eina fjárhættustarfsemi sem fellur ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar eru áhættuleikir, happdrætti eða veðmálaviðskipti sem fela í sér að lagt er fram áhættufé. Þetta gildir ekki um keppni eða leiki í auglýsingaskyni þar sem markmiðið er að stuðla að sölu vöru eða þjónustu og þar sem greiðslur, ef um þær er að ræða, eru aðeins inntar af hendi til þess að verða sér úti um þær vörur eða þjónustu sem er auglýst.
- 17) Skilgreiningu á þjónustu í upplýsingasamfélaginu er þegar að finna í bandalagslögum, í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 um aðferð við framsetningu upplýsinga vegna tæknilegra staðla og fyrirmæla og reglur um þjónustu sem tengist upplýsingasamfélaginu ⁽⁴⁾ og í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/84/EB frá 20. nóvember 1998 um lögverndun þjónustu sem er byggð á, eða er fólgin í, skilyrtum aðgangi ⁽⁵⁾. Þessi skilgreining gildir um alla þjónustu sem venjulega er veitt gegn greiðslu, úr fjarlægð, með rafrænum búnaði fyrir vinnslu (þar með talin stafræn samþjöppun) og til gagnageymslu og að beiðni þess einstaklings sem þiggur þjónustuna. Þessi skilgreining gildir ekki um þá þjónustu sem um getur í viðmiðunarskránni í V. viðauka við tilskipun 98/34/EB og felst ekki í gagnavinnslu og –geymslu.
- 18) Þjónusta í upplýsingasamfélaginu nær yfir vítt svið beinlínutengdrar atvinnustarfsemi. Þessi starfsemi getur einkum falist í beinlínutengdri sölu vara. Starfsemi, eins og vöruafending sem slík eða framboð þjónustu sem er ekki beinlínutengd, er ekki talin með. Þjónusta í upplýsingasamfélaginu er ekki bundin einvörðungu við þjónustu sem er tilefni beinlínutengdra samninga en nær einnig, þegar um er að ræða atvinnustarfsemi, til þjónustu sem ekki er greidd af þeim sem njóta hennar, t.d. þjónustu þar sem beinlínutengdar upplýsingar eða viðskiptaorðsendingar eru í boði eða þjónustu þar sem tæki eru látin í té sem gera kleift að leita að gögnum, fá aðgang að þeim og sækja þau. Þjónusta í upplýsingasamfélaginu nær einnig til þjónustu sem felst í upplýsingaflutningi um boðskiptanet, því að veita aðgang að boðskiptaneti eða að hýsa upplýsingar sem þjónustubegi lætur í té. Sjónvarp, í skilningi tilskipunar 89/552/EBE, og útvarp eru ekki þjónusta í upplýsingasamfélaginu þar eð ekki er um þjónustu að ræða sem er látin í té samkvæmt einstökum beiðnum. Þjónusta sem er miðlað frá einum stað til annars, eins og pöntunarsjónvarp eða viðskiptaorðsendingar í tölvupósti, telst hins vegar þjónusta í upplýsingasamfélaginu. Notkun tölvupósts eða sambærilegra, einstakra orðsendinga, til dæmis af hálfu einstaklinga sem eru með umsvif utan við fag sitt, starfsemi eða atvinnugrein, þar með talin notkun þeirra við gerð samninga þeirra í milli, telst ekki þjónusta í

⁽¹⁾ Stjrtð. EB L 213, 30.7.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjrtð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

⁽³⁾ Stjrtð. EB L 24, 30.1.1998, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjrtð. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjrtð. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

⁽⁵⁾ Stjrtð. EB L 320, 28.11.1998, bls. 54.

upplýsingasamfélaginu. Samningsbundin tengsl milli starfsmanns og vinnuveitanda hans teljast ekki þjónusta í upplýsingasamfélaginu. Starfsemi, sem eðli máls samkvæmt getur ekki farið fram úr fjarlægð og með rafrænum hætti, eins og lögboðin endurskoðun reikninga félaga eða læknisfræðileg ráðgjöf sem krefst þess að sjúklingur sé skoðaður, telst ekki þjónusta í upplýsingasamfélaginu.

- 19) Ákvæða ber hvar þjónustuveitandi hefur staðfestu í samræmi við réttarframkvæmd dómstólsins, en samkvæmt henni felst í hugtakinu staðfesta að rekin sé virk atvinnustarfsemi ótímabundið í fastri starfstöð. Þessari kröfu er einnig fullnægt ef félag er stofnað í tiltekinn tíma. Staðurinn þar sem félag, sem veitir þjónustu um vefsetur á Netinu, hefur staðfestu er ekki staðurinn þar sem tæknibúnaðurinn á bak við vefsíðu þess er eða staðurinn þar sem vefsíða þess er aðgengileg, heldur staðurinn þar sem það stundar atvinnurekstur sinn. Í tilvikum þar sem þjónustuveitandi hefur staðfestu á nokkrum stöðum er mikilvægt að ákvæða hvaðan viðkomandi þjónusta er veitt. Í tilvikum þar sem erfitt er að skera úr um hvaðan tiltekin þjónusta er veitt, ef um er að ræða fjölda staða þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu, skal velja staðinn þar sem miðstöð starfsemi hans, sem tengist þeirri sérstöku þjónustu sem um er að ræða, er.
- 20) Skilgreining hugtaksins „þjónustuþegi“ nær til hvers kyns notkunar þjónustu í upplýsingasamfélaginu, bæði af hálfu þeirra sem veita þjónustu um opin netkerfi eins og Netið og þeirra sem leita upplýsinga á Netinu í eigin þágu eða í atvinnuskyni.
- 21) Gildissvið hins samræmda sviðs er með fyrirvara um væntanlega samhæfingu á vettvangi bandalagsins sem tengist þjónustu í upplýsingasamfélaginu og væntanlega löggjöf sem verður samþykkt á innlendum vettvangi í samræmi við lög bandalagsins. Hið samræmda svið tekur einvörðungu til krafna sem eru gerðar vegna beinlínutengdrar starfsemi, t.d. beinlínutengdra upplýsinga, auglýsinga, innkaupa og samningsgerðar, en ekki krafna aðildarríkjanna lögum samkvæmt um vörur, t.d. öryggisstaðla, kvaðir um merkingar eða ábyrgð á vörum, eða krafna aðildarríkjanna um afhendingu vara eða flutning, þar með talin lyfjadreifing. Hið samræmda svið fjallar ekki um rétt yfirvalda til þess að neyta forkaupsréttar að því er varðar tilteknar vörur, t.d. listaverk.
- 22) Hafa ber eftirlit með þjónustu í upplýsingasamfélaginu þar sem hún er upprunnin í því skyni að verndun almennings sé í raun tryggð. Til þess að svo megi verða ber nauðsyn til að tryggja að viðkomandi lögbær yfirvöld veiti ekki aðeins eigin ríkisborgurum slíka vernd heldur og öllum ríkisborgurum í bandalaginu. Í því skyni að efla gagnkvæmt traust milli aðildarríkjanna er afar mikilvægt að sú ábyrgð, sem hvílir á aðildarríkinu þar sem þjónustan er upprunnin, komi fram með skýrum hætti. Ennfremur

ætti meginreglan að vera sú að lög aðildarríkisins, þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu, gildi um slíka þjónustu í upplýsingasamfélaginu til þess að unnt sé að tryggja með skilvirkum hætti frelsi til að veita þjónustu og réttaröryggi þeim til handa sem veita og þiggja þjónustu.

- 23) Með þessari tilskipun er hvorki ætlunin að setja viðbótarreglur um alþjóðlegan einkamálarétt í tengslum við mismun milli réttarreglna einstakra landa né fjalla um lögsögu dómstóla. Ákvæði gildandi laga, sem reglur alþjóðlegs einkamálaréttar gefa til kynna, takmarka ekki frelsi til að veita þjónustu í upplýsingasamfélaginu eins og kveðið er á um í tilskipun þessari.
- 24) Að því er varðar þessa tilskipun og þrátt fyrir regluna um eftirlit, þar sem þjónusta í upplýsingasamfélaginu er upprunnin, telst lögmætt, samkvæmt skilmálum þessarar tilskipunar, að aðildarríki geri ráðstafanir til þess að takmarka frelsi til að veita þjónustu í upplýsingasamfélaginu.
- 25) Innlendir dómstólar, þar með taldir dómstólar á sviði einkamálaréttar sem fjalla um deilumál sem falla undir einkamálarétt, geta gert ráðstafanir til að víkja frá frelsi til að veita þjónustu í upplýsingasamfélaginu í samræmi við þau skilyrði sem kveðið er á um í þessari tilskipun.
- 26) Aðildarríkjunum er heimilt, í samræmi við skilyrðin sem kveðið er á um í þessari tilskipun, að beita innlendum reglum á sviði refsiréttar og sakamála í því augnamiði að allar rannsóknir og aðrar nauðsynlegar ráðstafanir verði gerðar til þess að koma upp um afbrot og ákæra fyrir þau, án þess að nauðsynlegt sé að tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir.
- 27) Tilskipun þessi, ásamt væntanlegri tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur, stuðlar að mótun lagaramma um framboð beinlínutengdrar fjármálaþjónustu. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á væntanlegt frumkvæði á sviði fjármálaþjónustu, einkum með tilliti til samhæfingar siðareglna á þessu sviði. Sá kostur, sem aðildarríkin eiga völ á við vissar aðstæður og kveðið er á um í þessari tilskipun, að takmarka frelsi til að veita þjónustu í upplýsingasamfélaginu í því skyni að vernda neytendur nær einnig til ráðstafana á sviði fjármálaþjónustu, einkum ráðstafana sem miða að því að vernda fjárfesta.
- 28) Sú skuldbinding aðildarríkjanna, að gera aðgengi að starfsemi veitenda þjónustu í upplýsingasamfélaginu óháð undanfarandi heimild, á ekki við um pósthjónustu sem er fjallað um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri

- þjónustu ⁽¹⁾ og felst í afhendingu útprentaðs tölvupóstskýttis í ápreifanlegu formi og hefur ekki áhrif á valfrjáls faggildingarkerfi, einkum ætluð vottunaraðilum á sviði rafrænna undirskrifa.
- 29) Viðskiptaorðsendingar eru afgerandi fyrir fjármögnun þjónustu í upplýsingasamfélaginu og þróun nýrrar, ókeypis þjónustu af margvíslegum toga. Óhjákvæmilegt er, í þágu neytendaverndar og góðra viðskiptahátta, að viðskiptaorðsendingar, meðal annars um afslátt, söluhvetjandi tilboð og söluhvetjandi keppni eða leiki, uppfylli fjölda krafna um gagnsæi. Þessar kröfur eru með fyrirvara um tilskipun 97/7/EB. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á gildandi tilskipanir um viðskiptaorðsendingar, einkum tilskipun 98/43/EB.
- 30) Óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti kunna að vera óæskilegar fyrir neytendur og veitendur þjónustu í upplýsingasamfélaginu og geta truflað snurðulausa starfsemi gagnvirkra netkerfa. Tilskipun þessi fjallar ekki um samþykki viðtakenda óumbeðinna viðskiptaorðsendinga í tilteknu formi, en í tilskipunum 97/7/EB og 97/66/EB hefur nú þegar verið fjallað um slíkt samþykki sérstaklega. Í aðildarríkjum, sem heimila óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti, ber að hvetja til og stuðla að viðeigandi framtaki innan atvinnugreinarinnar sem miðar að sún. Að auki er nauðsynlegt að ávallt sé auðvelt að bera kennsl á óumbeðnar viðskiptaorðsendingar sem slíkar í því skyni að auka gagnsæi og greiða fyrir því að slíkt framtak nái fram að ganga. Óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti skulu ekki leiða til aukins fjarskiptakostnaðar fyrir viðtakanda.
- 31) Aðildarríki, sem heimila að þjónustuveitendur, sem hafa staðfestu á landsvæði þeirra, sendi óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti án fyrirfram samþykkis viðtakanda, skulu sjá til þess að þjónustuveitendurnir fylgist reglulega með og taki mið af úrsagnarskránum sem einstaklingar, sem ekki óska eftir að fá sendar slíkar viðskiptaorðsendingar, geta látið færa sig í.
- 32) Til þess að unnt sé að yfirstíga hindranir í vegi þróunar þjónustu yfir landamæri innan bandalagsins, sem aðilar innan lögverndaðra starfsgreina kynnu að bjóða fram á Netinu, ber nauðsyn til að tryggja, á vettvangi bandalagsins, að starfsreglur, sem miða sérstaklega að því að vernda neytendur eða almannaheilbrigði, séu virtar. Siðareglur á vettvangi bandalagsins eru heppilegasta leiðin til þess að ákveða siðareglur starfsgreinar sem gildi um viðskiptaorðsendingar. Hvetja ber til þess að slíkar reglur séu samdar eða, þar sem það á við, aðlagðar með fyrirvara um sjálfsforræði starfsgreinaneftanda og –samta.
- 33) Tilskipun þessi kemur til fyllingar bandalagslögum og innlendum lögum um lögverndaðar starfsgreinar og safnar saman í eitt og viðheldur samstæðu safni gildandi reglna á þessu sviði.
- 34) Hverju aðildarríki ber að breyta löggjöf sinni þar sem fram koma kröfur, einkum formkröfur, sem líklegt er að dragi úr samningsgerð með rafrænum hætti. Gera skal skipulega athugun á allri löggjöf, sem þarfnast slíkra breytinga, sem skal ná til allra nauðsynlegra þrepa og aðgerða samningsgerðarinnar, einnig varðveislu samnings í skjalasafni. Þessar breytingar ættu að leiða til þess að unnt verði að gera samninga með rafrænum hætti. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB frá 13. desember 1999 um ramma bandalagsins varðandi rafræna undirskriftir ⁽²⁾ er fjallað um réttaráhrif rafrænna undirskrifa. Staðfesting þjónustuveitanda á móttöku getur verið fölginn í því að veita þá beinlínutengdu þjónustu sem er greitt fyrir.
- 35) Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á svigrúm aðildarríkjanna til þess að viðhalda eða samþykkja almennar eða sértækar lagakröfur sem gilda um samninga sem er unnt að uppfylla með rafrænum hætti, einkum kröfur um öruggar rafrænar undirskriftir.
- 36) Aðildarríkjunum er heimilt að viðhalda takmörkunum á notkun rafrænna samninga með tilliti til samninga sem lögum samkvæmt krefjast þátttöku dómstóla, stjórnvalda eða starfsgreina sem fara með opinbert vald. Hið sama gildi einnig um samninga sem krefjast þátttöku dómstóla, stjórnvalda eða starfsgreina, sem fara með opinbert vald, í því augnamiði að hafa áhrif gagnvart þriðja aðila svo og samninga sem lögum samkvæmt krefjast vottunar eða staðfestingar lögbókanda.
- 37) Skylda aðildarríkjanna, að ryðja úr vegi hindrunum fyrir notkun rafrænna samninga, á aðeins við um hindranir, sem rekja má til lagakrafna, en ekki um hindranir sem lúta að framkvæmd og rekja má til þess að ógerlegt er í vissum tilvikum að nota rafrænar aðferðir.
- 38) Aðildarríkjunum ber að standa við skuldbindingar sínar og ryðja úr vegi hindrunum fyrir notkun rafrænna samninga í samræmi við lagakröfur sem gilda um samninga sem lög bandalagsins fjalla um.

⁽¹⁾ Stjrtð. EB L 15, 21.1.1998, bls. 14.

⁽²⁾ Stjrtð. EB L 13, 19.1.2000, bls. 12.

- 39) Undanþágur frá ákvæðum um samninga, sem eru einvörðungu gerðir í tölvupósti eða með sambærilegum einstökum orðsendingum, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, og fjalla um upplýsingar sem látnar verða í té og pantanir, skulu ekki leiða til þess að veitendur þjónustu í upplýsingasamfélaginu geti sniðgengið þessi ákvæði.
- 40) Bæði núverandi og nýtt ósamræmi í löggjöf aðildarríkjanna og réttarframkvæmd þeirra á sviði ábyrgðar þjónustuveitenda sem gegna hlutverki milliliða, hindrar snurðulausa starfsemi innri markaðarins, einkum með því að hamlar þróun þjónustu yfir landamæri og raska samkeppni. Þjónustuveitendum er skylt að grípa til aðgerða við tiltekna aðstæður í því skyni að koma í veg fyrir eða stöðva ólöglegt athæfi. Ákvæði þessarar tilskipunar ættu að skapa réttar forsendur fyrir þróun hraðvirkra og trausta aðferða til þess að eyða ólöglegum upplýsingum og hindra aðgang að þeim. Þróa ber slíkt kerfi á grundvelli frjálsra samninga milli allra hlutaðeigandi aðila og ber aðildarríkjunum að stuðla að tilurð þess. Allir, sem taka þátt í því að veita þjónustu í upplýsingasamfélaginu, hafa hag af því að slíkar aðferðir séu samþykktar og þeim beitt. Ákvæði þessarar tilskipunar, sem fjalla um ábyrgð, ættu ekki að koma í veg fyrir að ólíkir hagsmunaaðilar geti þróað tæknileg varnar- og sanngreiningarkerfi og rekið þau á skilvirknan hátt og einnig tæknileg eftirlitstæki, sem unnt er að smíða fyrir tilstuðlan stafrænnar tækni, innan þeirra marka sem mælt er fyrir um í tilskipunum 95/46/EB og 97/66/EB.
- 41) Tilskipun þessi skapar jafnvægi milli þeirra hagsmuna sem eru í húfi og setur meginreglur sem unnt er að byggja á samninga og staðla í atvinnulífinu.
- 42) Undanþágur frá ábyrgð, sem þessi tilskipun kveður á um, gilda einungis um tilvik þar sem starfsemi þjónustuveitenda í upplýsingasamfélaginu er takmörkuð við tæknilegan rekstur og það að veita aðgang að fjarskiptaneti, sem upplýsingar sem þriðju aðilar hafa á boðstólum eru sendar um eða geymdar tímabundið, í þeim tilgangi einum að sendingin verði skilvirkari. Þessi starfsemi er eingöngu tæknileg, sjálfvirk og hlutlaus sem merkir að hlutaðeigandi þjónustuveitandi í upplýsingasamfélaginu hefur hvorki þekkingu á né yfirráð yfir þeim upplýsingum sem eru sendar eða geymdar.
- 43) Þjónustuveitandi getur verið undanþeginn ábyrgð á hreinni áframmiðlun („mere conduit“) og sjálfvirkri, millistigs- og tímabundinni geymslu („caching“) þegar hann á engan þátt í upplýsingunum sem eru sendar. Þetta er meðal annars undir því komið að hlutaðeigandi geri engar breytingar á upplýsingunum sem hann sendir. Þessi krafa á ekki við um tæknilegar aðgerðir meðan á sendingu stendur, þar eð þær breyta í engu heilleika þeirra upplýsinga sem felast í sendingunni.
- 44) Þjónustuveitandi, sem af ásettu ráði á samstarf við þann sem þiggur þjónustu hans um ólöglegt athæfi, gengur lengra en hrein áframmiðlun og sjálfvirk, millistigs- og tímabundin geymsla heimila og þar af leiðandi eiga undanþágur frá ábyrgð, sem gilda um þessa starfsemi, ekki við um hann.
- 45) Takmörkuð ábyrgð þjónustuveitenda sem eru milliliðir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, hefur engin áhrif á hugsanleg fyrirmæli af ýmsum toga. Slík fyrirmæli geta einkum falist í úrskurðum dómstóla eða stjórnvalda, þar sem krafa er gerð um að brotum sé hætt eða komið sé í veg fyrir þau, meðal annars að ólöglegum upplýsingum sé eytt eða að aðgengi að þeim sé hindrað.
- 46) Ef veitandi þjónustu í upplýsingasamfélaginu, sem felst í því að geyma upplýsingar, vill að takmörkuð ábyrgð gildi um hann skal hann, ef hann fær áreiðanlega vitneskju um ólöglegt athæfi, tafarlaust gera ráðstafanir til þess að eyða viðkomandi upplýsingum eða tryggja að aðgengi að þeim sé hindrað. Þegar upplýsingum er eytt eða aðgengi að þeim hindrað ber að virða meginregluna um tjáningarfrelsi og fylgja þeirri málsmæðferð sem samþykkt hefur verið innanlands í þessu skyni. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á svigrúm aðildarríkjanna til að samþykkja sérkröfur sem ber að uppfylla tafarlaust áður en upplýsingum er eytt eða aðgengi að þeim hindrað.
- 47) Aðildarríkjunum er óheimilt að leggja einvörðungu almenna eftirlitsskyldu á herðar þjónustuveitenda. Þetta á ekki við um eftirlitsskyldur í sérstökum tilvikum og hefur, einkum og sér í lagi, ekki áhrif á fyrirmæli innlendra yfirvalda í samræmi við landslög.
- 48) Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á svigrúm aðildarríkjanna til að skylda þjónustuveitendur, sem hýsa upplýsingar sem þiggjendur þjónustu þeirra láta í té, til þess að vera á varðbergi, eins og eðlilegt má teljast og tilgreint er í innlendum lögum, í því skyni að koma upp um og í veg fyrir ólöglegt athæfi af vissum toga.
- 49) Aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni ber að hvetja til þess að settar verði siðareglur. Þessu er ekki ætlað að skerða frelsi hagsmunaaðila til þess að ákveða hvort þeir taki upp slíkar siðareglur eða svigrúm þeirra til að ákveða hvort þeir kjósi að hlíta slíkum reglum.

- 50) Mikils er um vert að fyrirhuguð tilskipun um samhæfingu tiltekinna þátta sem lúta að höfundarrétti og réttindum í upplýsingasamfélaginu sem tengjast honum og þessi tilskipun öðlist gildi á svipuðum tíma svo að unnt verði að setja skýran ramma reglna um ábyrgð milliliða með tilliti til brota á sviði höfundarréttar og réttinda sem tengjast honum.
- 51) Hverju aðildarríki ber, ef nauðsyn krefur, að breyta löggjöf sem kann að koma í veg fyrir að unnt sé að beita reglum um lausn deilumála utan dómstóla eftir rafrænum leiðum. Fyrirnefnd breyting skal leiða til þess að slíkar reglur geti virkað í raun og á skilvirkan hátt að lögum og í reynd, jafnvel yfir landamæri.
- 52) Skilvirk framkvæmd þess frelsis, sem innri markaðurinn býr yfir, kallar á að þeir sem verða fyrir tjóni eigi kost á skilvirkum leiðum til lausnar deilumála. Tjón sem kann að verða samfara þjónustu í upplýsingasamfélaginu einkennist bæði af því hve brátt það ber að og hversu víðtækt það er í landfræðilegum skilningi. Með tilliti til þessa séreinkennis og nauðsynjar þess að tryggja að innlend yfirvöld stofni ekki í hættu því gagnkvæma trausti sem þau ættu að bera hver til annars er sú krafa gerð í þessari tilskipun að aðildarríkin sjái til þess að viðeigandi tækifæri bjóðist til málshöfðunar. Aðildarríkjunum ber að kanna þörfina á því að bjóða fram þann kost að reka mál eftir viðeigandi rafrænum leiðum.
- 53) Tilskipun 98/27/EB, sem gildir um þjónustu í upplýsingasamfélaginu, fjallar um fyrirkomulag vegna lögbannskrafna sem er ætlað að vernda sameiginlega hagsmuni neytenda. Þetta kerfi mun stuðla að frjálsri þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu með því að tryggja neytendavernd í ríkum mæli.
- 54) Þau viðurlög, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru með fyrirvara um önnur viðurlög eða réttarúrræði að landslögum. Aðildarríkjunum ber ekki skylda til þess að ákvarða viðurlög á sviði refsiréttar fyrir brot á ákvæðum landslaga sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun.
- 55) Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á gildandi lög um samningsskyldur á sviði neytendasamninga. Þar af leiðandi getur tilskipun þessi ekki svipt neytandann þeirri vernd sem ófrávikjanlegar reglur, sem fjalla um samningsskyldur í lögum þess aðildarríkis þar sem hann hefur fasta búsetu, tryggja honum.
- 56) Hvað varðar undanþáguna í tilskipun þessari ber að túlka samningsskyldur í neytendasamningum á þann hátt að í þeim felist upplýsing um mikilvæga grunnþætti samningsins, meðal annars rétt neytenda, sem hafa afgerandi áhrif á þá ákvörðun að ganga til samninga.
- 57) Samkvæmt réttarvenju dómstólsins heldur aðildarríki rétti sínum til þess að aðhafast gegn þjónustuveitanda, sem hefur staðfestu í öðru aðildarríki en beinir starfsemi sinni allri, eða að mestum hluta, inn á landsvæði fyrirnefnda aðildarríkisins, hafi hlutað-eigandi þjónustuveitandi valið staðfestu sína með það í huga að skjóta sér undan þeirri löggjöf sem hefði gilt um hann hefði hann haft staðfestu á landsvæði fyrirnefnda aðildarríkisins.
- 58) Tilskipun þessari er ekki ætlað að gilda um þjónustu sem þjónustuveitendur, sem hafa staðfestu í þriðju löndum, veita. Með hliðsjón af hnattvæðingu rafrænna viðskipta er engu að síður við hæfi að tryggja að reglur bandalagsins samræmist alþjóðlegum reglum. Tilskipun þessi er með fyrirvara um niðurstöður viðurðna á vettvangi alþjóðastofnana (meðal annarra Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, Efnahags- og framfarastofnunarinnar og nefndar Sameinuðu þjóðanna um alþjóðlegan verslunarrétt (Uncitral)) um lögfræðileg úrlausnarefni.
- 59) Þrátt fyrir hnattvæðingu í rafrænum orðsendingum er nauðsynlegt að samræma innlendar reglur á vettvangi Evrópusambandsins, í því skyni að koma í veg fyrir að innri markaðurinn klofni og til þess að koma á fót viðeigandi evrópskum lagaramma. Slík samræming ætti einnig að stuðla að því að ná fram sterkri, sameiginlegri samningsstöðu á alþjóðavettvangi.
- 60) Til þess að rafræn viðskipti geti þróast óhindrað þarf lagaramminn að vera skýr og einfaldur, rökréttur og í samræmi við þær reglur sem gilda á alþjóðavettvangi svo að hann hafi ekki neikvæð áhrif á samkeppnishæfni evrópsks iðnaðar eða hindri nýsköpun á því sviði.
- 61) Ef markaðurinn á í raun að geta starfað með rafrænum hætti á hnattræna vísu verða Evrópusambandið og helstu svæði utan þess að eiga samráð sín á milli til þess að samræmi ríki á milli laga og málsmeðferðarreglna þeirra.
- 62) Efla ber samvinnu við þriðju lönd á sviði rafrænna viðskipta, einkum við lönd sem hafa sótt um aðild að Evrópusambandinu, þróunarlöndin og önnur viðskiptalönd Evrópusambandsins.

63) Samþykkt þessarar tilskipunar hindrar ekki aðildarríkin í því að taka mið af ýmsum félagslegum, samfélagslegum og menningarlegum áhrifum sem felast í tilkomu upplýsingasamfélagsins. Hún ætti ekki að hindra sérstaklega ráðstafanir sem aðildarríki kunna að samþykkja í samræmi við bandalagslög í því skyni að ná félags-, menningar- og lýðræðislegum markmiðum um leið og tekið er tillit til ólíkra tungumála þeirra, sérkenna þjóða og héraða svo og menningararfs þeirra og tryggja og viðhalda aðgangi almennings að þjónustu í upplýsingasamfélaginu á sem breiðustu sviði. Í öllu falli er þróun upplýsingasamfélagsins ætlað að tryggja aðgang borgara í bandalaginu að evrópskum menningararfi í stafrænu umhverfi.

64) Aðildarríkin ráða yfir ágætri aðferð til þess að láta í té opinbera þjónustu á sviði menningar, mennta og tungumála með rafrænum orðsendingum.

65) Í ályktun sinni frá 19. janúar 1999 um þátt neytenda í upplýsingasamfélaginu ⁽¹⁾ lagði ráðið áherslu á að neytendavernd á þessu sviði skuli gefinn sérstakur gaumur. Framkvæmdastjórnin mun kanna að hvaða marki gildandi reglur um neytendavernd veita ófullnægjandi vernd í upplýsingasamfélaginu og mun, þar sem nauðsyn krefur, benda á annmarka á þessari löggjöf og þeim málum þar sem viðbóttaráðstafana kann að vera þörf. Ef nauðsyn krefur ber framkvæmdastjórninni að leggja fram sérstakar viðbóttartillögur til þess að lagfæra þá annmarka sem bent mun hafa verið á með þeim hætti.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. kafli

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Með þessari tilskipun er leitast við að stuðla að eðlilegri starfsemi innri markaðarins með því að tryggja frjálsa þjónustustarfsemi milli aðildarríkjana á sviði upplýsingasamfélagsins.

2. Með tilskipun þessari fer fram, að því marki sem er nauðsynlegt til þess að ná þeim markmiðum sem um getur í 1. mgr., samræming tiltekinna innlendra ákvæða um þjónustu í upplýsingasamfélaginu, sem varðar innri markaðinn, staðfestu þjónustuveitenda, viðskiptaorðsendingar, rafræna

samninga, ábyrgð milliliða, siðareglur, lausn deilumála utan dómstóla, málshöfðun og samvinnu milli aðildarríkja.

3. Tilskipun þessi kemur til fyllingar gildandi bandalagslögum um þjónustu í upplýsingasamfélaginu með fyrirvara sérstaklega um umfang verndunar almannaheilbrigðis og neytendahagsmuna, eins og lög bandalagsins mæla fyrir um það og innlend löggjöf þeim til framkvæmdar að því marki sem slíkt heftir ekki frelsi til að veita þjónustu í upplýsingasamfélaginu.

4. Með þessari tilskipun er hvorki ætlunin að setja viðbótarreglur um alþjóðlegan einkamálarétt né fjalla um lögsögu dómstóla.

5. Tilskipun þessi gildir ekki um:

a) skattlagningu;

b) álitamál sem varða þjónustu í upplýsingasamfélaginu og fjallað er um í tilskipunum 95/46/EB og 97/66/EB;

c) álitamál sem varða samninga eða venjur sem er fjallað um í lögum um einokunarhringi;

d) eftirtalda þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu:

— starfsemi lögbókenda eða svipaða starfsemi að því marki sem í henni felast bein og sérstök tengsl við beitingu almannavaldsins,

— að koma fram sem fulltrúi umbjóðanda og verja hagsmuni hans fyrir dómstólum,

— fjárhættustarfsemi sem felst í því að leggja fram áhættufé í áhættuleikjum, meðal annars happdrættum og veðmálaviðskiptum.

6. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á ráðstafanir sem eru gerðar á vettvangi bandalagsins eða innanlands, í samræmi við bandalagslög, í því skyni að stuðla að fjölbreytni menningar og tungumála og að tryggja að staðinn sé vörður um fjölhyggju.

2. gr.

Skilgreiningar

Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „þjónusta í upplýsingasamfélaginu“: þjónusta í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 98/34/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 98/48/EB;

⁽¹⁾ Stjtrið. EB C 23, 28.1.1999, bls. 1.

- b) „þjónustuveitandi“: einstaklingur eða lögpersóna sem lætur í té þjónustu í upplýsingasamfélaginu;
- c) „þjónustuveitandi með staðfestu“: þjónustuveitandi sem stundar virka atvinnustarfsemi ótímabundið í fastri starfsstöð. Tilvist og notkun nauðsynlegra aðferða og tækni til þess að láta þjónustuna í té jafngilda ekki staðfestu þjónustuveitanda í sjálfu sér;
- d) „þjónustuþegi“: einstaklingur eða lögpersóna sem í atvinnuskyni eða í öðrum tilgangi nýtir sér þjónustu í upplýsingasamfélaginu, einkum í því skyni að leita eftir upplýsingum eða gera þær aðgengilegar;
- e) „neytandi“: einstaklingur með umsvif í einhverjum þeim tilgangi sem liggur utan við viðskiptasvið hans, starfsemi eða atvinnu;
- f) „viðskiptaorðsending“: hvers konar orðsending sem er ætlað að vekja, með beinum eða óbeinum hætti, athygli á vörum, þjónustu eða ímynd félags, stofnunar eða persónu sem stundar verslunar-, iðnaðar- eða handverksstarfsemi eða lögverndaða starfsgrein. Eftirfarandi telst ekki vera viðskiptaorðsending í sjálfu sér:
- upplýsingar sem veita beinan aðgang að starfsemi hlutaðeigandi félags, stofnunar eða persónu, einkum lénsheiti eða tölvupóstfang,
 - orðsendingar sem varða vörur, þjónustu eða ímynd viðkomandi félags, stofnunar eða persónu sem eru teknar saman óháð þeim, einkum þegar það er gert án endurgjalds;
- g) „lögvernduð starfsgrein“: starfsgrein annaðhvort í skilningi ákvæða d-liðar 1. gr. tilskipunar ráðsins 89/48/EBE frá 21. desember 1988 um almennt kerfi til viðurkenningar á prófskírteinum sem veitt eru að lokinni sérfræðimenntun og starfsþjálfun á æðra skólastigi sem staðið hefur að minnsta kosti í þrjú ár ⁽¹⁾ eða ákvæða f-liðar 1. gr. tilskipunar ráðsins 92/51/EBE frá 18. júní 1992 um annað almennt kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun til viðbótar tilskipun 89/48/EBE ⁽²⁾;
- h) „samræmt svið“: kröfur sem mælt er fyrir um í réttarkerfum aðildarríkja og gilda um þjónustuveitendur í upplýsingasamfélaginu eða þjónustu í upplýsingasamfélaginu, hvort sem þær eru almenns eðlis eða ákveðnar sérstaklega þeirra vegna.
- i) Hið samræmda svið á við um kröfur sem þjónustuveitandanum ber að uppfylla:
- þegar hann hefur þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu, t.d. kröfur um menntun og hæfi, leyfi eða tilkynningar,
 - þegar hann stundar þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu, t.d. kröfur um framferði þjónustuveitandans, kröfur um gæði eða innihald þjónustunnar, meðal annars kröfur sem gilda um auglýsingar og samninga eða kröfur viðvíkjandi ábyrgð þjónustuveitandans;
- ii) hið samræmda svið á ekki við um kröfur eins og til dæmis:
- kröfur til vörunnar,
 - kröfur sem gilda um vöruafhendingu,
 - kröfur sem gilda um þjónustu sem er ekki látin í té með rafrænum hætti.

3. gr.

Innri markaður

1. Sérhvert aðildarríki skal tryggja að þjónusta í upplýsingasamfélaginu, sem þjónustuveitandi með staðfestu á landsvæði þess lætur í té, sé í samræmi við innlend ákvæði sem gilda í viðkomandi aðildarríki innan hins samræmda sviðs.
2. Aðildarríkjunum er óheimilt, af ástæðum sem tengjast hinu samræmda sviði, að takmarka frelsi til þess að láta í té þjónustu í upplýsingasamfélaginu frá öðru aðildarríki.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gildi ekki um sviðin sem um getur í viðaukanum.
4. Aðildarríkjunum er heimilt að gera ráðstafanir til þess að víkja frá 2. mgr. með tilliti til tiltekinnar þjónustu í upplýsingasamfélaginu að eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:
 - a) ráðstafanirnar skulu vera:
 - i) nauðsynlegar af einni af eftirfarandi ástæðum:
 - allsherjarregla, einkum það að koma í veg fyrir refsilagabrot, koma upp um þau og ákæra fyrir þau, þar með talin verndun ólöggráða barna og barátta gegn því að vekja upp hatur vegna kynþáttar, kynferðis, trúarbragða eða þjóðernis og að misbjóða mannlegri reisn þegar einstaklingar eiga í hlut,
 - verndun almannaheilbrigðis,

⁽¹⁾ Stjtfð. EB L 19, 24.1.1989, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtfð. EB L 209, 24.7.1992, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/38/EB (Stjtfð. EB L 184, 12.7.1997, bls. 31).

- almannaoðryggi, þar með talið að standa vörð um þjóðaröryggi og landvarnir,
- neytendavernd, þar með talin vernd fjárfesta;
- ii) gegn tiltekinni þjónustu í upplýsingasamfélaginu sem skaðar markmiðin sem um getur í i-lið eða stefnir þeim í verulega hættu;

iii) í réttu hlutfalli við fyrrnefnd markmið;

b) aðildarríkið hafi, áður en það gerir umræddar ráðstafanir og með fyrirvara um málarekstur fyrir dómstóli, meðal annars undirbúningsmálarekstur og athafnir í tengslum við rannsókn á sakamáli:

- beðið aðildarríkið, sem um getur í 1. mgr., að gera ráðstafanir og það síðarnefnda gerði ekki slíkar ráðstafanir eða þær reyndust ófullnægjandi,
- tilkynnt framkvæmdastjórninni og aðildarríkinu, sem um getur í 1. mgr., um fyrirætlanir sínar um að gera slíkar ráðstafanir.

5. Aðildarríkjunum er í bráðatilvikum heimilt að víkja frá skilyrðunum sem mælt er fyrir um í b-lið 4. mgr. Í slíku tilviki skal tilkynna hið fyrsta um þær ráðstafanir, sem um er að ræða, til framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkisins sem um getur í 1. mgr. og geta um ástæður þess að aðildarríkið telur að um bráðatilvik sé að ræða.

6. Framkvæmdastjórnin skal, með fyrirvara um svigrúm aðildarríkisins til að gera þær ráðstafanir sem um er að ræða, ganga úr skugga um samræmi tilkynntu ráðstafananna við lög bandalagsins á eins skömmum tíma og frekast er unnt. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að umrædd ráðstöfun samræmist ekki lögum bandalagsins skal hún fara þess á leit við hlutaðeigandi aðildarríki að það láti vera að gera fyrirhugaðar ráðstafanir eða bindi enda á umræddar ráðstafanir án tafar.

II. kafli

MEGINREGLUR

1. þáttur: Kröfur um staðfestu og upplýsingar

4. gr.

Meginreglan um að fyrirframleyfis sé ekki krafist

1. Aðildarríkin skulu tryggja að veitanda þjónustu í upplýsingasamfélaginu sé ekki gert að afla sér leyfis áður en hann hefur starfsemi sína og ástundar hana eða uppfylla aðrar kröfur sem hafa sömu áhrif.

2. Ákvæði 1. mgr. eru með fyrirvara um fyrirkomulag leyfisveitinga sem gildir ekki sérstaklega og einvörðungu um þjónustu í upplýsingasamfélaginu eða sem fjallað er um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/13/EB frá 10. apríl 1997 um sameiginlegan ramma um almennar heimildir og rekstrarleyfi á sviði fjarskiptaþjónustu ⁽¹⁾.

5. gr.

Almennar upplýsingar sem ber að veita

1. Auk annarra krafna um upplýsingar sem bandalagslög mæla fyrir um skulu aðildarríkin tryggja að þjónustuveitandi veiti þjónustuþegum og lögbærum yfirvöldum greiðan, beinan og stöðugan aðgang að minnsta kosti að eftirfarandi upplýsingum:

- a) nafni þjónustuveitandans;
- b) heimilisfangi á þeim stað þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu;
- c) nánari upplýsingum um þjónustuveitandann, meðal annars tölvupóstfang hans, sem gerir kleift að hafa samband við hann á hraðvirkan hátt og eiga samskipti við hann með beinum og skilvirkum hætti;
- d) ef þjónustuveitandinn er skráður í verslunarskrá, eða svipaðri skrá sem almenningur hefur aðgang að, þeirri verslunarskrá þar sem þjónustuveitandann er að finna og skráningarnúmeri hans eða sambærilegum leiðum til þess að bera kennsl á hann í skránni;
- e) ef viðkomandi starfsemi er bundin leyfisveitingu, upplýsingum um hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald;
- f) með tilliti til lögverndaðra starfsgreina:
 - þeim faglegu samtökum eða álíka stofnunum sem þjónustuveitandinn er skráður hjá,
 - starfsheiti og aðildarríkinu þar sem það var veitt,
 - tilvísun til gildandi starfsreglna í aðildarríkinu þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu og með hvaða hætti er unnt að nálgast þær;
- g) ef þjónustuveitandi stundar virðisaukaskattskylda starfsemi, kenninúmerinu sem um getur í 1. mgr. 22. gr. sjöttu tilskipunar ráðsins 77/388/EEB frá 17. maí 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna um veltuskatta — sameiginlegt virðisaukaskattkerfi: einsleitar matsfor-sendur ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Stjórt. EB L 117, 7.5.1997, bls. 15.

⁽²⁾ Stjórt. EB L 145, 13.6.1977, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/85/EB (Stjórt. EB L 277, 28.10.1999, bls. 34).

2. Aðildarríkin skulu að minnsta kosti tryggja, auk annarra krafna um upplýsingar sem bandalagslög mæla fyrir um, að þegar verð er gefið upp fyrir þjónustu í upplýsingasamfélaginu sé það gert með skýrum og ótvíræðum hætti og sérstaklega sé tekið fram hvort skattar og afhendingarkostnaður séu innifaldir.

2. þáttur: Viðskiptaorðsendingar

6. gr.

Upplýsingar sem ber að veita

Aðildarríkin skulu tryggja, auk annarra krafna um upplýsingar sem bandalagslög mæla fyrir um, að viðskiptaorðsendingar, sem eru hluti af eða mynda þjónustu í upplýsingasamfélaginu, séu að minnsta kosti í samræmi við eftirfarandi skilyrði:

- auðvelt skal vera að bera kennsl á viðskiptaorðsendingarnar sem slíkar;
- auðvelt skal vera að bera kennsl á þann einstakling eða lögpersónu sem viðskiptaorðsendingin er komin frá;
- auðvelt skal vera að bera kennsl á kynningartilboð sem slík, eins og til dæmis afslátt, verðlaun og gjafir, ef þau eru leyfileg í aðildarríkinu þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu og skilyrðin sem uppfylla þarf til þess að njóta þeirra skulu vera auðveldlega aðgengileg og sett fram á skýran og ótvíræðan hátt;
- auðvelt skal vera að bera kennsl á keppni eða leiki í auglýsingaskyni sem slíka, ef þeir eru leyfilegir í aðildarríkinu þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu, og skulu þátttökuskilyrðin vera auðveldlega aðgengileg og sett fram á skýran og ótvíræðan hátt;

7. gr.

Óumbeðnar viðskiptaorðsendingar

1. Aðildarríki, sem heimila óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti, skulu tryggja, auk annarra krafna sem bandalagslög mæla fyrir um, að unnt sé að bera kennsl á þess háttar viðskiptaorðsendingar sem slíkar frá þjónustuveitanda með staðfestu á landsvæðum þeirra á skýran og ótvíræðan hátt um leið og viðtakandinn móttækur þær.

2. Með fyrirvara um tilskipun 97/7/EB og tilskipun 97/66/EB skulu aðildarríkin gera ráðstafanir til að tryggja að þjónustuveitendur, sem senda óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti, fylgist reglulega með og haldi í heiðri úrsagnarskránnar sem þeir, sem ekki óska eftir að fá sendar slíkar viðskiptaorðsendingar, geta látið færa sig í.

8. gr.

Lögverndaðar starfsgreinar

1. Aðildarríkin skulu tryggja að notkun viðskiptaorðsendinga, sem eru hluti af eða mynda þjónustu í upplýsingasamfélaginu og aðili að lögverndaðri starfsgrein veitir, sé heimil með fyrirvara um að hún samræmist starfsreglum, einkum um sjálfstæði, virðingu og heiður starfsgreinarinnar, um þagnarskyldu og sanngirni gagnvart viðskiptamönnum og öðrum aðilum að starfsgreininni.

2. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu, með fyrirvara um sjálfsforræði starfsgreinafélaga og –samtaða, hvetja starfsgreinasamtök og –félög til að setja siðareglur á vettvangi bandalagsins í því skyni að ákvarða hvers kyns upplýsingar megji veita að því er varðar viðskiptaorðsendingar í samræmi við reglurnar sem um getur í 1. mgr.

3. Þegar framkvæmdastjórnin undirbýr tillögur um bandalagsfrumkvæði, sem kunna að vera nauðsynlegar til þess að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins með tilliti til upplýsinga sem um getur í 2. mgr., skal hún taka eðlilegt tillit til siðareglna sem gilda á vettvangi bandalagsins og aðhafa í náinni samvinnu við hlutað-eigandi starfsgreinasamtök og –félög.

4. Tilskipun þessi gildi til viðbótar tilskipunum bandalagsins um aðgang að og ástundun starfsemi á sviði lögverndaðra starfsgreina.

3. þáttur: Samningar gerðir með rafrænum hætti

9. gr.

Meðferð samninga

1. Aðildarríkin skulu tryggja að réttarkerfi þeirra heimili að samningar séu gerðir með rafrænum hætti. Aðildarríkin skulu tryggja sérstaklega að gildandi lagakröfur um samningaferli torveldi hvorki notkun rafrænna samninga né leiði til þess að slíkir samningar tapi réttaráhrifum sínum og lagalegu gildi sakir þess að þeir séu gerðir með rafrænum hætti.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um að ákvæði 1. mgr. gildi ekki um alla eða tiltekna samninga sem tilheyra einum eftirtalinna flokka:

- samninga sem skapa eða yfirfæra rétt í fasteignum, nema þegar um leigurétt er að ræða;

b) samninga sem lögum samkvæmt krefjast þátttöku dómstóla, stjórnvalda eða starfsgreina sem fara með opinbert vald;

c) samninga um ábyrgðarskuldbindingar og veðtryggingar af hálfu persóna sem aðhafast í einhverjum þeim tilgangi sem liggur utan við fag þeirra, starfsemi eða atvinnugrein;

d) samninga á sviði sifja- og erfðaréttar.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvaða flokka, sem um getur í 2. mgr., þau beita ekki ákvæðum 1. mgr. á. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skýrslu fimm ára hvert ár um beitingu 2. mgr., þar sem koma fram ástæður þess að þau telja nauðsynlegt að viðhalda flokkinum sem um getur í b-lið 2. mgr. og þau beita ekki ákvæðum 1. mgr. á.

10. gr.

Upplýsingar sem ber að veita

1. Aðildarríkin skulu tryggja, auk annarra krafna um upplýsingar sem bandalagslög mæla fyrir um, nema þegar aðilar, sem eru ekki neytendur, samþykkja annað, að þjónustuveitandi veiti að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar með skýrum, skiljanlegum og ótvíræðum hætti og áður en þjónustuveiti leggur inn pöntun sína:

a) hvaða ólíku tæknilegu skref ber að taka til þess að ljúka samningsgerð;

b) hvort þjónustuveitandinn skráir gerðan samning eða ekki og hvort hann verður aðgengilegur;

c) tæknilegar leiðir til þess að finna og leiðrétta innsláttarvillur áður en pöntun er gerð;

d) þau tungumál sem unnt er að gera samninginn á.

2. Aðildarríkin skulu tryggja, nema þegar aðilar, sem eru ekki neytendur, samþykkja annað, að þjónustuveitandi gefi upp hvaða viðeigandi siðareglum hann fylgir og veiti upplýsingar um hvernig fletta megir upp í þeim með rafrænum hætti.

3. Samningsskilmálar og almenn skilyrði sem þjónustuveiti fær upplýsingar um skulu látni í té með þeim hætti að hann geti varðveitt þau og framkallað á ný.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um samninga sem eru einvörðungu gerðir með því að skiptast á tölvupóstsendingum eða með sambærilegum, einstökum orðsendingum.

11. gr.

Pöntun lögð inn

1. Aðildarríkin skulu tryggja, nema þegar aðilar, sem eru ekki neytendur, samþykkja annað, að þegar þjónustuveiti leggur inn pöntun sína með rafrænum hætti gildi eftirfarandi meginreglur:

— þjónustuveitandinn skal staðfesta að hafa móttekið pöntun þjónustuveitans án teljandi tafa og með rafrænum hætti,

— líta ber svo á að pöntun og móttökustaðfesting séu mótteknar þegar aðilarnir, sem þeim er beint að, hafa aðgang að þeim.

2. Aðildarríkin skulu tryggja, nema þegar aðilar, sem eru ekki neytendur, samþykkja annað, að þjónustuveitandi gefi þjónustuveita kost á viðeigandi, skilvirkum og aðgengilegum leiðum, tæknilegs eðlis, sem gera honum kleift að finna og leiðrétta innsláttarvillur áður en pöntun er gerð.

3. Fyrri undirliður 1. mgr. og 2. mgr. gilda ekki um samninga sem eru einvörðungu gerðir með því að skiptast á tölvupóstsendingum eða með sambærilegum, einstökum orðsendingum.

4. þáttur: Ábyrgð þjónustuveitenda sem eru milliliðir

12. gr.

Hrein áframmiðlun („mere conduit“)

1. Ef látin er í té þjónusta í upplýsingasamfélaginu, sem felst í flutningi um fjarskiptanet á upplýsingum sem þjónustuveiti lætur í té eða í því að veita aðgang að fjarskiptaneti, skulu aðildarríkin tryggja að þjónustuveitandinn sé ekki gerður ábyrgur fyrir þeim upplýsingum sem eru fluttar, með því skilyrði að þjónustuveitandinn:

a) hefji ekki flutninginn;

b) velji ekki viðtakanda þess sem er fluttur; og

c) velji ekki eða breyti þeim upplýsingum sem eru fluttar.

2. Í flutningi og aðgangi, sem um getur í 1. mgr., felst sjálfvirk, millistigs- og skammtímageymsla þeirra upplýsinga, sem eru fluttar, að því marki sem hún er aðeins vegna flutnings innan fjarskiptansins og að því tilskildu að upplýsingarnar séu ekki geymdar lengur en eðlilegt má telja að nauðsynlegt sé vegna flutningsins.

3. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á það úrræði dómstóls eða stjórnvalds, í samræmi við réttarkerfi aðildarríkja, að krefjast þess að þjónustuveitandi stöðvi eða komi í veg fyrir brot.

13. gr.

Sjálfvirk, millistigs- og tímabundin geymsla („caching“)

1. Ef látin er í té þjónusta í upplýsingasamfélaginu, sem felst í flutningi um fjarskiptanet á upplýsingum sem þjónustuþegi veitir eða í því að veita aðgang að fjarskiptaneti, skulu aðildarríkin tryggja að þjónustuveitandinn sé ekki gerður ábyrgur fyrir sjálfvirkri, millistigs- og skammtímageymslu þeirra upplýsinga, sem er aðeins til þess að gera skilvirkari áframflutning til annarra þiggjenda þjónustunnar, sem óska eftir honum, með því skilyrði að þjónustuveitandinn:

- a) breyti ekki upplýsingunum;
- b) uppfylli skilyrðin um aðgang að upplýsingunum;
- c) fari eftir reglum um uppfærslu upplýsinganna sem eru tilgreindar með almennt viðurkenndum hætti og notaðar í atvinnugreininni;
- d) grípi ekki inn í löglega notkun tækni, sem er almennt viðurkennd og notuð í iðnaði, til þess að komast yfir gögn um notkun upplýsinganna; og
- e) bregðist skjótt við og eyði eða hindri aðgang að upplýsingunum, sem hann geymir, berist honum rökstudd vitneskja þess efnis að upplýsingunum hafi, við upptök flutnings, verið eytt úr netkerfinu eða aðgangur að þeim heftur eða að dómstóll eða stjórnvald hafi fyrirskipað slíka eyðingu eða heftingu.

2. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á það úrræði dómstóls eða stjórnvalds að krefjast þess af þjónustuveitanda, í samræmi við réttarkerfi aðildarríkja, að hann sjái til þess að brotum sé hætt eða komið sé í veg fyrir þau.

14. gr.

Hýsing

1. Ef látin er í té þjónusta í upplýsingasamfélaginu, sem felst í geymslu upplýsinga sem þjónustuþegi veitir, skulu aðildarríkin tryggja að þjónustuveitandinn sé ekki gerður ábyrgur fyrir þeim upplýsingum sem eru geymdar að beiðni þjónustuþega, að því tilskildu að þjónustuveitandinn:

- a) hafi ekki beina vitneskju um ólöglega starfsemi eða upplýsingar og, að því er varðar skaðabótakröfur, sé ekki kunnugt um staðreyndir eða aðstæður sem hin ólöglega starfsemi eða upplýsingar eru raktar til; eða

- b) hafi hann öðlast slíka vitneskju, grípi tafarlaust til aðgerða til þess að eyða upplýsingunum eða tryggi að aðgengi að þeim sé hindrað.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar þjónustuþegi kemur fram í umboði eða undir stjórn þjónustuveitandans.

3. Ákvæði þessarar greinar hafa hvorki áhrif á það úrræði dómstóls eða stjórnvalds að krefjast þess af þjónustuveitanda, í samræmi við réttarkerfi aðildarríkja, að hann sjái til þess að brotum sé hætt eða komið sé í veg fyrir þau né það úrræði aðildarríkja að samþykkja aðferðir til þess að eyða eða hindra aðgang að upplýsingum.

15. gr.

Engin almenn eftirlitsskylda

1. Aðildarríkin skulu hvorki leggja þá almenna skyldu á herðar þjónustuveitendum, þegar þeir láta í té þá þjónustu sem er fjallað um í 12., 13. og 14. gr., að hafa eftirlit með upplýsingunum sem þeir flytja eða geyma né þá almennu skyldu að leita uppi með virkum hætti staðreyndir eða aðstæður sem benda til ólöglegrar starfsemi.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að skylda veitendur þjónustu í upplýsingasamfélaginu til þess að tilkynna lögbærum stjórnvöldum án tafar um meinta ólöglega starfsemi sem er stunduð eða upplýsingar sem þiggjendur þjónustu þeirra láta í té eða skylda þá til þess að senda lögbærum stjórnvöldum, að beiðni þeirra, upplýsingar sem gera kleift að bera kennsl á þiggjendur þjónustu þeirra sem þeir hafa gert geymslusamninga við.

III. kafli

FRAMKVÆMD

16. gr.

Siðareglur

1. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu hvetja til þess:

- a) að atvinnugreina-, fag- og neytendasamtök eða -stofnanir semji siðareglur á vettvangi bandalagsins sem er ætlað að stuðla að því að 5. til 15. gr. komi til framkvæmda á réttan hátt;
- b) að framkvæmdastjórninni séu send drög að siðareglum, innlendum og á vettvangi bandalagsins, af fúsum og frjálsum vilja;
- c) að fyrrnefndar siðareglur séu aðgengilegar á tungumálum bandalagsins í rafrænu formi;

d) að atvinnugreina-, fag- og neytendasamtök eða -stofnanir sendi aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni mat sitt viðvíkjandi beitingu siðareglna sinna og áhrifum þeirra á framkvæmd, venjur og siði sem tengjast rafrænum viðskiptum;

e) að samdar séu siðareglur um verndun ólögráða barna og mannlegrar reisnar.

2. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu hvetja til þess að samtök og stofnanir, sem vinna í þágu neytenda, eigi þátt í því að semja og hrinda í framkvæmd siðareglum sem hafa áhrif á hagsmuni þeirra og eru samdar í samræmi við ákvæði a-liðar 1. mgr. Þar sem það á við ber að hafa samráð við samtök sem gæta hagsmuna sjónskertra og fatlaðra til þess að taka meg tilitt til sérþarfa þeirra.

17. gr.

Lausn deilumála utan dómstóla

1. Aðildarríkin skulu tryggja að komi til ágreinings milli veitanda þjónustu í upplýsingasamfélaginu og þiggjanda þjónustunnar, komi löggjöf þeirra ekki í veg fyrir að unnt sé að beita reglum um lausn deilumála utan dómstóla, sem tiltækar eru samkvæmt landslögum, meðal annars eftir rafrænum leiðum.

2. Aðildarríkin skulu hvetja aðila, sem annast lausn deilumála utan dómstóla, einkum deilumála sem varða neytendur, til þess að haga starfsemi sinni þannig að öryggi hlutaðeigandi aðila sé tryggt með tilliti til málsmeðferðar.

3. Aðildarríkin skulu hvetja aðila, sem annast lausn deilumála utan dómstóla, til þess að tilkynna framkvæmdastjórninni um mikilvægar ákvarðanir sem þeir taka um þjónustu í upplýsingasamfélaginu og senda allar aðrar upplýsingar um starfsvenjur, notkun og siði sem tengjast rafrænum viðskiptum.

18. gr.

Málshöfðun

1. Aðildarríkin skulu tryggja að málshöfðun í samræmi við landslög vegna þjónustustarfsemi í upplýsingasamfélaginu geti leitt til skjótrar samþykktar ráðstafana, meðal annars bráðabirgðaráðstafana, sem er ætlað að binda enda á meint brot og koma í veg fyrir að þeir hagsmunir, sem um ræðir, verði skaðaðir enn frekar.

2. Eftirfarandi bætist við viðaukann við tilskipun 98/27/EB:

„11. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB frá 8. júní 2000 um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafrænna viðskipta, í tengslum við upplýsingasamfélagið á innri markaðnum („tilskipun um rafræn viðskipti“) (Stjótd. EB L 178, 17.7.2000, bls. 1).“

19. gr.

Samvinna

1. Aðildarríkin skulu vera í stakk búin til þess að halda úti nauðsynlegu eftirliti og athugunum til þess að koma ákvæðum þessarar tilskipunar í framkvæmd með skilvirkum hætti og tryggja að þjónustuveitendur veiti þeim nauðsynlegar upplýsingar.

2. Aðildarríkin skulu hafa samstarf við önnur aðildarríki. Þau skulu í því skyni tilnefna einn eða fleiri tengiliði og senda öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni upplýsingar um þá.

3. Aðildarríkin skulu, eins skjótt og auðið er og í samræmi við landslög, láta í té alla þá aðstoð og upplýsingar sem önnur aðildarríki eða framkvæmdastjórnin fara fram á, meðal annars með viðeigandi rafrænum hætti.

4. Aðildarríkin skulu koma á fót tengiliðum, sem skulu vera aðgengilegir að minnsta kosti með rafrænum hætti, þar sem þjónustuþegar og –veitendur geta aflað sér:

a) almennra upplýsinga um samningsréttindi og –skyldur og kæruleiðir og leiðir til úrbóta sem í boði eru í deilumálum, þar með talin hagnýt atriði ef slíkar leiðir eru farnar;

b) ítarlegra upplýsinga um stjórnvöld, samtök eða stofnanir sem geta veitt þeim frekari upplýsingar eða hagnýta aðstoð.

5. Aðildarríkin skulu hvetja til þess að framkvæmdastjórninni sé tilkynnt um allar mikilvægar stjórnsýslu-ákvarðanir eða dómsúrskurði sem eru teknar eða falla á landsvæði þeirra í deilumálum sem snúast um þjónustu í upplýsingasamfélaginu og um starfsvenjur, notkun og siði sem tengjast rafrænum viðskiptum. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um þær ákvarðanir.

20. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög sem gilda um brot á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að þeim sé komið til framkvæmda. Viðurlögin, sem þau kveða á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

IV. kafli

22. gr.

LOKAÁKVÆÐI

21. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 17. júlí 2003 og annað hvert ár eftir það, senda Evrópuþinginu, ráðinu og efnahags- og félagsmálanefndinni skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar ásamt tillögum, ef nauðsyn krefur, um aðlögun hennar að laga-, tækni- og efnahagslegri þróun á sviði þjónustu í upplýsingasamfélaginu, einkum til þess að koma í veg fyrir glæpi og vernda ólöggráða börn, með hliðsjón af neytendavernd og því að innri markaðurinn geti starfað eðlilega.

2. Í skýrslunni skal, þegar kannað er hvort nauðsynlegt sé að aðlaga tilskipun þessa, einkum greina hvort þörf sé tillagna um ábyrgð veitenda stikluleggja- og leitarvélaþjónustu, aðferðir til að fjarlægja ólöglegt innihald („notice and take down procedures“) og hver sé ábyrgur eftir að innihald hefur verið fjarlægt. Enn fremur skal í ljósi tækniþróunar greina í skýrslunni þörfina fyrir viðbótar-skilyrði sem ber að fullnægja til að vera undanþeginn ábyrgð samkvæmt ákvæðum 12. og 13. gr. og svigrúm til þess að beita meginreglum innri markaðarins varðandi óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáðal til að fara að tilskipun þessari fyrir 17. janúar 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

23. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

24. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 8. júní 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. d'OLIVEIRA MARTINS

forseti.

VIDAUKI

UNDANÞÁGUR FRÁ ÁKVÆÐUM 3. GR.

Eins og kveðið er á um í 3. mgr. 3. gr. gilda ákvæði 1. og 2. mgr. 3. gr. ekki um:

- höfundarrétt og skyld réttindi, réttindi sem um getur í tilskipun 87/54/EEC ⁽¹⁾ og tilskipun 96/9/EB ⁽²⁾ og hugverkarétt á sviði iðnaðar,
- útgáfu rafrænna peninga af hálfu stofnana sem aðildarríkin hafa veitt eina þeirra undanþágna sem kveðið er á um í 1. mgr. 8. gr. tilskipunar 2000/46/EB ⁽³⁾,
- 2. mgr. 44. gr. tilskipunar 85/611/EBE ⁽⁴⁾,
- 30. gr. og IV. hluta tilskipunar 92/49/EBE ⁽⁵⁾, IV. hluta tilskipunar 92/96/EBE ⁽⁶⁾, 7. og 8. gr. tilskipunar 88/357/EBE ⁽⁷⁾ og 4. gr. tilskipunar 90/619/EBE ⁽⁸⁾,
- frelsi aðila til þess að velja lög sem gilda um samning þeirra í milli,
- samningsskyldur á sviði neytendasamninga,
- formlegt gildi samninga, sem mynda eða flytja rétt í fasteign, þegar lögboðnar kröfur gilda um slíka samninga samkvæmt lögum þess aðildarríkis þar sem fasteignin er staðsett,
- að hvaða marki óumbeðnar viðskiptaorðsendingar í tölvupósti eru leyfilegar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 27.1.1987, bls. 36.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 27.3.1996, bls. 20.

⁽³⁾ Hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 375, 31.12.1985, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 2. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/49/EB.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 330, 29.11.1990, bls. 50. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/96/EB.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/51/10

frá 25. maí 2000

um sundurgreindan aðgang að heimtaugum sem gerir kleift að veita alhliða rafræna fjarskiptaþjónustu á samkeppnisgrundvelli, þar á meðal margmiðlunarþjónustu um breiðband og háhraðaþjónustu fyrir Netið(*)

(tilkynnt með númeri C(2000)1259)

(2000/417/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 211. gr,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í niðurstöðum fundar leiðtoga ráðsins í Lissabon frá 23. og 24. mars 2000 kemur fram að fyrirtæki og borgarar þurfi að hafa aðgang að ódýrum fjarskiptavirkjum á heimsmælikvarða og fjölbreyttri þjónustu svo að vaxtar- og starfsmöguleikar í stafrænu hagkerfi, sem grundvallast á þekkingu, verði nýttir að fullu í Evrópu og til að ná þessu þurfi aðildarríkin að vinna að því, ásamt framkvæmdastjórninni, að koma á aukinni samkeppni á sviði staðaraðgangsneta fyrir lok ársins 2000 og sundurgreina heimtaugina til að stuðla að því að verulega dragi úr kostnaði við notkun Netsins.
- 2) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglum um frjálstan aðgang að netum (ONP)⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 98/61/EB⁽²⁾, einkum 2. mgr. 4. gr., og 7., 9. og 11. gr., er mælt fyrir um meginreglur um aðgang að netum, þar á meðal hýsingu, og þar er innlendum eftirlitsyfirlöndum veitt heimild til að gegna skyldu sinni að því er þetta varðar.
- 3) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/10/EB frá 26. febrúar 1998 um frjálstan aðgang að netum (ONP) fyrir talsímaþjónustu og altæka fjarskiptaþjónustu í samkeppnisumhverfi⁽³⁾, einkum 16. gr., eru sett skilyrði fyrir sérstökum netaðgangi með það fyrir augum að örva þróun nýrra tegunda fjarskiptaþjónustu.
- 4) Í tilskipun ráðsins 92/44/EBE frá 5. júní 1992 um skilyrði fyrir frjálsum aðgangi að netum fyrir leigulínur⁽⁴⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 97/51/EB⁽⁵⁾ og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar nr. 80/98/EB frá 7. janúar 1998⁽⁶⁾, einkum 2. mgr. 8. gr., eru sett skilyrði fyrir framboði leigulína.

- 5) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 90/388/EBE⁽⁷⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 99/64/EB⁽⁸⁾, einkum c-lið 4. gr., er mælt fyrir um kröfur vegna endurskipulagningar gjaldskráa á markaði sem hefur verið gefinn frjálss að fullu.

- 6) „Heimtaug“ merkir sjálfan koparþráðinn í staðar-aðgangsnetinu sem tengir aðsetur viðskiptamannsins við innanbæjarstöð fjarskipta-fyrirtækisins, útstöð eða samsvarandi aðstöðu. Eins og fram kemur í fimmtu skýrslu framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmd lagabálks um fjarskipti⁽⁹⁾ verður staðaraðgangsnetið áfram einn af þeim þáttum þar sem minnst samkeppni er á fjarskiptamarkaði, sem hefur verið gefinn frjálss, vegna þess að nýir aðilar á markaðnum eiga ekki kost á öðrum yfirgripsmiklum netgrunnvirkjum og geta ekki, með þeirri tækni sem er fyrir hendi, náð sömu stærðar- og útbreiðsluhagkvæmni og rekstraraðilar sem eru tilkynntir svo að þeir hafi umtalsverða markaðshlutdeild í fastanetum, (hér eftir nefndir tilkynntir rekstraraðilar). Ástæðan er sú að rekstraraðilar settu upp gömlu koparnetin fyrir staðaraðgang á töluvert löngum tíma þar sem þeir nutu einkaréttarverndar og gátu fjármagnað fjárfestingarkostnað sinn með einokunarleigutækjum.

- 7) Framboð nýrra heimtauga með mikla flutningsgetu um ljósleiðara, sem liggja beint til stærstu viðskiptavina, er sérstakur markaður, sem er að þróast við samkeppnisskilyrði með nýjum fjárfestingum, og því ná þessi tilmæli ekki yfir sundurgreindan aðgang að ljósleiðaraheimtaugum.

- 8) Það væri ekki vænlegur kostur fjárhagslega fyrir nýja aðila á markaðnum að þurfa að koma upp, innan hæfilegra tímamarka, sams konar aðgangsgrunnvirki koparheimtauga og þau fyrirtæki hafa sem fyrir eru á markaðnum og önnur grunnvirki (t.d. kapal-sjónvarpsnet, gervihnettir, þráðlausar heimtaugar) hafa yfirleitt ekki sömu virkni eða útbreiðslu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 156, 29.6.2000, bls. 44, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 92/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 199, 26.7.1997, bls. 32.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 268, 3.10.1998, bls. 37.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 101, 1.4.1998, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 165, 19.6.1992, bls. 32.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 295, 29.10.1997, bls. 23.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 14, 20.1.1998, bls. 27.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 192, 24.7.1990, bls. 10.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 175, 10.7.1999, bls. 39.

⁽⁹⁾ COM(1999)537.

- 9) Tilkyntir rekstraraðilar eru nú þegar farnir að innleiða sína eigin háhraðabitastraumsþjónustu um breiðband fyrir aðgang að Netinu í koparheimtaugum sínum en þeir kunna að fresta því að taka upp vissar tegundir af stafrænni áskrifendatækni og -þjónustu (DSL) í heimtaugum þar sem slíkt gæti leyst af hólmi þá tækni og þjónustu sem nú er boðin fram. Allar slíkar tafir yrðu á kostnað notenda. Því er rétt að leyfa þriðju aðilum að hafa sundurgreindan aðgang að heimtaug tilkynts rekstraraðila, einkum á þann hátt sem um getur í 5. lið tilmæla framkvæmdastjórnarinnar um verðlagningu fyrir samtengingu leigulína⁽¹⁾, til að mæta þörfum notenda fyrir samkeppnisframboð á leigulínum og háhraðaaðgang að Netinu.
- 10) Í samræmi við 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 97/33/EB og 16. gr. tilskipunar 98/10/EB skulu tilkyntir rekstraraðilar taka til meðferðar réttmætar beiðnir um netaðgang frá nýjum aðilum, einkum um sameiginleg afnot af koparlínum⁽²⁾ og skulu leitast við að ná samkomulagi um viðskiptaleg og tæknileg skilyrði. Þótt sá möguleiki sé fyrir hendi að hafa sameiginleg afnot af heimtauginni uppfyllir það þó ekki allar kröfur markaðarins og því er talið rétt að tilkynntur rekstraraðili veiti einnig aðgang að heimtaug sem er að fullu sundurgeind⁽³⁾ jafnhliða sameiginlegum aðgangi til að treysta samkeppni og auka val margs konar notenda en leyfa markaðinum að skera úr um það hvers konar aðgangur uppfyllir best þarfir viðskiptamanna.
- 11) Tilkyntir rekstraraðilar skulu veita öðrum aðilum upplýsingar og sundurgreindan aðgang með sömu skilyrðum og af sömu gæðum og um væri að ræða þeirra eigin þjónustu eða þjónustu dótturfyrirtækis eða samstarfsfyrirtækis og í þeim tilgangi myndi birting tilkynts rekstraraðila á viðmiðunarútboði á sundurgreindum aðgangi að heimtaug, með stuttum fresti og helst á Netinu og undir eftirliti innlenda eftirlitsyfirlagsins, stuðla að því skapa gagnsæjar markaðsaðstæður án mismununar.
- 12) Þótt viðskiptaviðræður séu sú aðferð sem mest er notuð til að ná samkomulagi um tæknileg atriði og verðlagningu varðandi aðgang að heimtaugum sýnir reynslan að í flestum tilvikum eru regluleg afskipti nauðsynleg vegna ójafnrar samningsstöðu nýju aðilanna og tilkynntu rekstraraðilanna og þess að ekki eru aðrir kostir í boði. Í samræmi við 9. gr. tilskipunar 97/33/EB og 4. mgr. 16. gr. tilskipunar 98/10/EB geta innlend eftirlitsyfirlögd gripið inn að eigin frumkvæði til að ákveða skilmála, þar á meðal verðlagningu, sem eiga að tryggja rekstrarsamhæfi þjónustu, hámarka efnahagslega skilvirkni og vera notendum til hagsbóta.
- 13) Reglur um kostnað og verðlagningu vegna heimtauga og viðkomandi aðstöðu (t.d. hýsingar og leigðrar sendingargetu) ættu að vera gagnsæjar, án mismununar og hlutlægar til að tryggja að sanngirni sé viðhöfð. Reglur um verðlagningu ættu að tryggja að sá aðili sem býður fram heimtaugina geti fengið endurgjald sem nægir fyrir viðeigandi kostnaði af henni og sanngjarnan hagnaðarhlut að auki. Reglur um verðlagningu á heimtaugum ættu að tryggja að engin röskun verði á samkeppni, einkum að engin bjögun verði á réttum hlutföllum milli heildsölu- og smásöluverðs tilkynts rekstraraðila vegna óeðlilega lágrar álagningar. Þess vegna er talið mikilvægt að haft sé samráð við samkeppnisyfirlögd.
- 14) Í tilskipun 98/10/EB er þess krafist að aðildarríkin tryggi að minnsta kosti einn rekstraraðili sinni öllum eðlilegum beiðnum um tengingu við fasta almenna talsímanetið á föstum stað og aðgangi að fastri almennri talsímaþjónustu. Ef viðskiptamaður ákveður að ganga til samninga við nýjan þjónustuaðila þannig að aðilinn hafi einkarétt til að veita þjónustu með aðgangi að heimtaug, sem er að fullu sundurgreind, er lítið svo á að tilkynnti rekstraraðilinn hafi uppfyllt skyldur sínar samkvæmt 5. gr. tilskipunar 98/10/EB. Notendur skulu fá allar upplýsingar um slík skilyrði í samningunum í samræmi við 10. gr. tilskipunar 98/10/EB án þess að það hafi áhrif á beitingu laga bandalagsins að því er varðar neytendavernd.

⁽¹⁾ (hefur enn ekki verið birt)

⁽²⁾ „Sameiginleg afnot af koparlínu“ merkir að veittur er aðgangur að ónýttum hátíðnihluta tíðnirófsins til að veita takmarkaða ADSL-þjónustu (þ.e. með sendingarhraða sem er allt að 8 mb/s) á meðan tilkynntur rekstraraðili notar áfram lágtíðnihluta tíðnirófsins til að veita grunntalsímaþjónustu um sömu koparlínu. Alþjóðafjarskiptasambandið (ITU) hefur, í tilmælum sínum 6.992.1, unnið upp tækniforskriftir fyrir fullan hraða með ADSL (Asymmetrical Digital Subscriber Line) þar sem móttökuhraðinn er allt að 8 mb/s og sendingarhraðinn allt að 1 mb/s. Í þeim er gert ráð fyrir allmörgum landshlutaþreytum svo að komið sé til móts við svæðisbundinn mun á grunnvirkjum fyrir heimtaugar. ADSL nær hámarkshraða þar sem fjarlægðin er 4 km eða minna. Með þessari tengingu er einnig hægt að veita talsímaþjónustu á lágtíðnibandi sömu línu. Auk þess hefur Alþjóðafjarskiptasambandið sett fram aðra ADSL-lausn í tilmælum sínum G.992.2, einnig þekkt sem G.Lite, sem er mjög auðvelt að koma fyrir hjá viðskiptamanni vegna þess að ekki er þörf á deili (notuð er mjög einföld raðsía sem aðskilur rödd og gögn og ekki þarf að skipta um neinar lagnir hjá viðskiptamanninum). Móttökuhraðinn er allt að 1,5 mb/s og sendingarhraðinn 385 kb/s. Sumir af þeim sem bjóða fram einmenningsstólur eru nú þegar farnir að setja á markað stólur með innbyggðum G.Lite-ADSL-mótöldum til að hægt sé að taka upp staðlaðar alþjóðlegar lausnir í stórum stíl í heimahúsum.

⁽³⁾ „Heimtaug sem er að fullu sundurgreind“ veitir nýjum aðilum einkaafnot af öllu tíðnirófinu sem fyrir hendi er á koparstrengnum og gefur þannig kost á fullkomnu og bestu DSL-tækni og þjónustu, þ.e. gagnaflytningshraða allt að 60 Mbit/s til notanda með því að nota VDSL (DSL fyrir mjög mikinn hraða). Vinna við að staðla VDSL á sér nú stað innan vébanda Alþjóðafjarskiptasambandsins og Fjarskiptastaðloftofnunar Evrópu.

- 15) Í leyfistilskipuninni 97/13/EB er rætt um notkun almennra heimilda fyrir fjarskiptaþjónustu nema um sé að ræða sérstakar aðstæður eins og fjallað er um í 7. gr. hennar. Fyrirtæki, sem veita viðskiptamönnum þjónustu með stafrænni áskrifendatækni á heimtaugum sem eru að fullu sundurgreindar, skulu fá leyfi, á grundvelli þeirrar starfsemi sem þau reka og í samræmi við meginregluna um tæknilegt hlutleysi, í samræmi við tilskipun 97/13/EB, og skal ekki leggja sérstakar hömlur með reglusetningu á þjónustu sem er veitt á þennan hátt. Rekstraraðilar gagnaneta eða talsímaneta, sem hafa leyfi, skulu hafa rétt til að starfrækja heimtaugar tilkynnta aðila með sameiginlegum afnotum og/eða aðgangi að heimtaugum, sem eru að fullu sundurgreindar, án þess að fá viðbótarheimildir eða þurfa að sæta viðbótartakmörkunum.
- 16) Rétt er að framkvæmdastjórnin endurskoði þessi tilmæli reglulega með tilliti til markaðspróunar og fenginnar reynslu, einkum að því er varðar verðlagningu og innihald viðmiðunartilboðsins sem um getur í viðaukanum.
- 17) Samkeppnisreglur bandalagsins gilda jafnhliða þessum tilmælum.

LEGGUR TIL EFTIRFARANDI:

1. gr.

Aðgangur að heimtaugum

1. Í tengslum við eflingu háþróaðs, samræmds og samkeppnishæfs rafræns fjarskiptamarkaðar sem veitir notendum viðtækt val á alhliða fjarskiptaþjónustu, þar á meðal margmiðlun um breiðband og háhraðanetþjónustu, varða þessi tilmæli skilyrði fyrir framboði til nýrra aðila sem fá sundurgreindan aðgang að heimtaugum og viðkomandi aðstöðu hjá rekstraraðilum almennra fastra neta sem innlend eftirlitsyfirvöld hafa tilkynnt að hafi umtalsverða markaðshlutdeild (hér á eftir nefndir tilkynntir rekstraraðilar) í samræmi við tilskipun 97/33/EB, tilskipun 92/44/EBE og tilskipun 98/10/EB.

2. Með fyrirvara um beitingu samkeppnisreglna bandalagsins er lagt til að í aðildarríkjunum, þar sem aðgangur sem er að fullu sundurgreindur er ekki enn fyrir hendi, verði viðeigandi ráðstafanir samþykktar með tilliti til laga og reglna og þess krafist að tilkynntir rekstraraðilar skuli, eigi síðar en 31. desember 2000, veita aðgang, sem er að fullu sundurgreindur, að koparheimtaugum sínum með gagnsæjum og réttlátum skilyrðum án mismununar.

3. Þegar veittur er aðgangur, sem er að fullu sundurgreindur, að heimtaugum tilkynnta rekstraraðila eins og lagt er til hefur það ekki áhrif á skuldbindingar tilkynnta aðila, samkvæmt tilskipunum 97/33/EB og 98/10/EB um frjálstan aðgang að netum ⁽¹⁾, um að:

- uppfylla eftirspurn eftir annars konar aðgangi, þar á meðal sameiginlegum afnotum að heimtauginni í samræmi við 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 97/33/EB og 16. gr. tilskipunar 98/10/EB,
- fara eftir meginreglunni um bann við mismunun þegar þeir nota fasta almenna símanetið til að veita þriðju aðilum háhraðabitastraumsþjónustu á sama hátt og þeirra eigin þjónusta er veitt í samræmi við 7. mgr. 16. gr. tilskipunar 98/10/EB.

Uptaka nýrrar þjónustu

4. Þegar meginreglunni um bann við mismunun er beitt gagnvart tilkynntum rekstraraðilum samkvæmt lögum bandalagsins er lagt til að innlend eftirlitsyfirvöld tryggi að tilkynntur rekstraraðili veiti samkeppnisaðilum sínum sömu aðstöðu og hann sjálfur og fyrirtæki sem tengjast honum hafa og með sömu skilyrðum og innan sama tímaramma. Þetta gildir einkum um nýja þjónustu, sem er tekin upp á staðaraðgangsnetinu, aðgang að sundurgreindum heimtaugum, að hýsingarstaðir séu fyrir hendi, og framboð flutningsgetu sem er leigð í því skyni að fá aðgang að hýsingarstöðum og málsmæðferð að því er varðar pantanir, framboð, gæði og viðhald.

Verðlagning

5. Til að komast hjá langvinnum deilumálum um verðlagningu milli nýrra aðila og tilkynnta rekstraraðila, sem myndi seinka opnun heimtauga, er lagt til að innlend eftirlitsyfirvöld tilgreini verðlagningaraðferðina og viðkomandi færðibreytur sem eru notaðar við verðútreikning. Þegar við á geta aðildarríkin ákveðið verð í samræmi við lög bandalagsins ⁽²⁾ og í því augnamiði er rétt að fram fari samkeppnisgreining.

6. Svo lengi sem samkeppni á staðaraðgangsnetinu er ekki á nægilega háu stigi til að koma í veg fyrir að sundurgreindur aðgangur að heimtaugum sé verðlagður of hátt er mælt með því að verð sem er greitt fyrir slíkan aðgang sé í samræmi við meginregluna um kostnaðartengingu. Að meginreglu til stuðlar framsýn aðferð, sem byggð er á gangverðskostnaði ⁽³⁾, að réttlátri og sjálfbærri samkeppni og hefur í för með sér aðra fjárfestingarkosti; geti það hins vegar leitt til röskunar á samkeppni til skamms tíma, til dæmis þegar notendagjöld tilkynnts rekstraraðila eru ekki í jafnvægi miðað við gangverðskostnað, er þó mælt með því að innlend eftirlitsyfirvöld beiti málsmæðferð samkvæmt 5. lið og tilgreini hæfilegan tíma, sem er nauðsynlegur til að aðlagja verðlagningu heimtauga í áföngum að gangverði, en gæti um leið samræmis við það verðlagningarkerfi sem er notað þegar þjónusta á smásöluverði er ákveðin.

⁽¹⁾ Sjá einnig orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um sundurgreindan aðgang að heimtaug (í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna).

⁽²⁾ Sjá 13. neðanmálsgrein.

⁽³⁾ Gangverðskostnaður er kostnaður við að byggja skilvirkt sambærilegt grunnvirki og veita slíka þjónustu nú.

7. Ef tilkynntir rekstraraðilar hafa nú þegar boðið fram þjónustu um sína eigin stafrænu háhraðaáskriftarþjónustu (DSL) með sundurgreindum aðgangi að heimitaug geta innlend eftirlitsyfirvöld, í samræmi við meginregluna um bann við mismunun, krafist þess að samkeppnisaðilum sé veittur aðgangur að heimitaugunum á sama verði og tilkynntur rekstraraðili setur upp í sinni eigin stafrænu áskriftarþjónustu. Þessi verðlagningarregla, sem bannar mismunun, gildir einnig um aðgang nýrra aðila að viðkomandi þjónustu, svo sem hýsingu og leigusendingum í grunnnetinu eins og tilkynntur rekstraraðili notar það til að veita sína eigin stafrænu áskriftarþjónustu eða sams konar þjónustu dótturfyrirtækis eða systurfélags.

8. Til að skapa tiltrú á því að aðstaða sé verðlögð á sanngjarnan hátt og til að rækja skyldur um bann við mismunun er mælt með því að hæfilegar og nákvæmar upplýsingar um rekstrarbókhalð, þar á meðal um verðlagningu innri flutnings í samræmi við viðmiðunarreglurnar í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 98/322⁽¹⁾, séu gerðar aðgengilegar innlendum eftirlitsyfirvöldum sem geta látið hagsmunaaðila fá aðgang að þeim samkvæmt samningi um að afhenda ekki upplýsingar að teknu tilliti til viðskiptaleyndar.

9. Mælt er með því að innlend eftirlitsyfirvöld athugi reglulega markaðsskilyrði fyrir staðaraðgang, aðlagi meginreglur um verðlagningu og skyldur eftir því sem nauðsyn krefur eða hætti verðstýringu þegar markaðurinn veitir næga samkeppni og aðra kosti sem velja má um. Tímabil sem athugun stendur yfir skal tilkynna fyrirfram til að skapa fyrirsjáanlegar aðstæður fyrir markaðsaðila.

Tæknileg skilyrði og hýsing

10. Veita skal efnislegan aðgang að öllum tengipunktum koparheimtaugarinnar, þar sem nýr aðili getur verið á sama stað og tengt sitt eigið net og búnað í því skyni að veita viðskiptamönnum sínum þjónustu, annaðhvort í innanbæjarstöð, útstöð eða samsvarandi aðstöðu. Meginreglan skal vera sú að fyrirtæki með sameiginlega aðstöðu skulu hafa leyfi til að setja upp allan búnað sem er nauðsynlegur til að fá aðgang að sundurgreindu heimitauginni og nota allt rými sem er til umráða í hýsingu og setja upp eða leigja sendingarlínur nema annar aðili þurfi einnig á aðstöðunni að halda. Mælt er með því að innlend eftirlitsyfirvöld tryggi að rými í hýsingu standi samkeppnisaðilum til boða á gagnsæjan og réttlátan hátt og án mismununar.

⁽¹⁾ Sjá aðferðir við bókhaldslegan aðskilnað og rekstrarbókhalðskerfi í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 98/322/EB (Stjtið. EB L 141, 13.5.1998, bls. 6).

11. Að því er varðar tækni og þjónustu sem er notuð við sundurgreindar heimitaugar er mælt með því að innlend eftirlitsyfirvöld tryggi að allar takmarkanir, sem er ætlað að vernda heildstæði netsins og, þegar um sameiginleg afnot af heimitauginni er að ræða, að vernda talsímarásina, séu án mismununar og byggðar á hlutlægum viðmiðunum sem eru tilgreindar fyrirfram í samræmi við b-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 98/10/EB. Í samræmi við meginregluna um tæknilegt hlutleysi við aðgang að koparheimtaugum skal ekki leggja neinar viðbótartakmarkanir eða sérstakar takmarkanir á fyrirtæki sem nota nýja stafræna áskrifendatækni á heimitauginni í því skyni að veita viðskiptamönnum þjónustu.

Gagnsæi og samræmi

12. Til að nýir samkeppnisaðilar geti tekið upp stafræna áskrifendabjónustu um heimitaug á sem skemmstum tíma er mælt með því að innlend eftirlitsyfirvöld tryggi að tilkynntir rekstraraðilar geri aðgengilegt eins fljótt og hægt er, helst á Netinu, viðmiðunarútboð fyrir aðgang sem er að fullu sundurgreindur og sameiginleg afnot af heimitauginni, sem í er lýsing á útboðinu og viðeigandi skilmálum og skilyrðum, þar á meðal verði.

Í viðaukanum er leiðbeinandi skrá yfir þau atriði sem skulu vera í viðmiðunarútboði fyrir sundurgreindan aðgang að heimitauginni.

13. Auk þess er mælt með því að innlend eftirlitsyfirvöld tryggi að auðvelt sé að nálgast eftirfarandi upplýsingar um fjarskiptabjónustu um sundurgreindar heimitaugar:

— skilyrði fyrir leyfi rekstraraðila,

— upplýsingum fyrir notendur sem fá þjónustu hjá rekstraraðilum og hafa sundurgreindan aðgang að heimitaugum, þar á meðal öll samningsbundin skilyrði, einkum að því er varðar gjaldskrár, réttindi notenda, lágmarksleigutímabil og atriði sem snerta altæka þjónustu, þjónustulok, kærur og málsmeðferð við umfjöllun þeirra.

14. Mælt er með því að innlend eftirlitsyfirvöld komi upp innlendum samræmingarhópum hagsmunaaðila, þar á meðal með fulltrúum notenda, til að betrubæta kröfurnar í 12. og 13. lið og til að gefa ráð eftir þörfum um það hversu nákvæmar upplýsingar skuli birta í viðmiðunartilboðinu. Tilkynntir aðilar skulu tilkynna innlendum eftirlitsyfirvöldum reglulega um það hvernig sundurgreining heimitauga er framkvæmd, þar á meðal skulu þeir veita tölulegar upplýsingar um atriðin sem eru tilgreind í viðmiðunartilboðinu.

15. Mælt er með því að aðildarríkin tryggja að innlendir samræmingarhópar lagi sig eftir því hvernig svipuð starfsemi fer fram í öðrum aðildarríkjum og viðkomandi alþjóðlegum stofnunum. Til að auðvelda samræmingu er mælt með því að innlend eftirlitsyfirvöld gefi reglulega skýrslu til nefndarinnar um opinn aðgang að netum um málefni sem tengjast framkvæmd sundurgreinds aðgangs að heimtaugum.

Endurskoðun

16. Framkvæmdastjórnin mun endurskoða þessi tilmæli, einkum viðaukann, í ljósi markaðspróunarinnar og uppfæra þau ef þörf krefur.

2. gr.

Tilmælum þessum er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. maí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN og Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

**LEIÐBEINANDI SKRÁ YFIR ÞAU ATRÍÐI SEM SKULU VERA Í VIÐMIÐUNARÚTBODI ⁽¹⁾ FYRIR
SUNDURGREINDAN AÐGANG AÐ HEIMTAUGUM SEM TILKYNNTIR REKSTRARAÐILAR SKULU BIRTA****A. Skilyrði fyrir sundurgreindum aðgangi að heimitaug**

1. *Netþættir sem aðgangur er boðinn að:*

taka einkum til eftirfarandi þátta:

- aðgangs að óbreyttum koparheimtaugum (kopartengi í innanbæjarstöð) og undirgreinum þeirra (kopartengi í útstöð eða sambærilegri aðstöðu) þegar um er að ræða fulla sundurgreiningu,
 - aðgangs að tíðni á heimitaug, sem er ekki fyrir raddflutning, ef um sameiginleg afnot að heimitauginni er að ræða,
 - aðgangs að rými í aðaltengigrind tilkynnts rekstraraðila til þess að tengja DSL-notendafjölsíma (DSLAMS) og svipaðar tegundir búnaðar við heimitaug tilkynnta rekstraraðilans.
2. Aðgengi: allar viðkomandi upplýsingar um skipulag staðarnets, upplýsingar um staðsetningu stöðva með efnislegum aðgangi og hvar koparpör eru tiltæk í tilteknum hlutum aðgangsnettsins.
3. Tæknileg skilyrði: tæknilegir eiginleikar koparpara í heimitauginni; lengd, þvermál þráða, spönunarspólur og brúuð úttök; aðferðir við að prófa og formedhöndla línur. Forskriftir fyrir stafrænan búnað fyrir áskriftarheimtaug, deilar (splitters) o.s.frv. með tilvísun til viðkomandi alþjóðastaðla eða -tilmæla; takmarkanir á tíðnisviðum og kröfur um rafsegulsamhæfi, ætlaðar til að koma í veg fyrir skaðlegar truflanir á milli kerfa.
4. Málsmeðferð við veitingu: línurannsóknir fyrir sérstaka stafræna áskriftarlínutækni, málsmeðferð að því er varðar pantanir og veitingu og notkunartakmarkanir.

B. Hýsingarþjónusta

5. Upplýsingar um hýsingarstaði: fyrst og fremst nákvæm staðsetning ⁽²⁾ á stöðvum tilkynnta rekstraraðilans, þar á meðal skiptistöðvar, aðaltengigrindur, útstöðvar og endadreifingarpunktar svo sem götuskápar og deiliskápar sem eru ýmist ofan- eða neðanjarðar (pedestals, vaults); tilvísanir í vefsíður þar sem uppfærð skrá yfir staðsetningu er birt; aðrir mögulegir kostir þegar hýsing á staðnum er ekki fyrir hendi.
6. Möguleikar á hýsingu á stöðunum sem eru tilgreindir í 5. lið: þær tegundir hýsingar sem kostur er á (t.d. sameiginleg aðstaða, í eða án klefa, áþreifanleg eða óáþreifanleg); rafmagn og hitajöfnun á þessum stöðum; reglur um framleigu á rými hýsingar.
7. Eiginleikar búnaðar: takmarkanir, ef einhverjar eru, á búnaði sem hægt er að hafa í sameiginlegri staðsetningu.
8. Öryggismál: ráðstafanir sem tilkynntir rekstraraðilar gera til að tryggja öryggi staðsetninga sinna; skilyrði fyrir því að hvaða marki starfsfólk samkeppnisaðila hefur aðgang til að finna og ráða bóta á þjónustuvanda.
9. Öryggisstaðlar: (Að meginreglu til skulu öryggisstaðlar, sem tilkynntir aðilar og dótturfyrirtæki þeirra nota, teljast nægja fyrir búnað samkeppnisrekstraraðila).
10. Skoðun: skilyrði fyrir samkeppnisrekstraraðila og innlend eftirlitsyfirvöld til að skoða staði fyrir hýsingu eða staði þar sem synjað hefur verið um hýsingu vegna skorts á rými.

C. Rekstrarstuðningskerfi

11. Skilyrði fyrir aðgangi að rekstrarstuðningskerfum tilkynnts rekstraraðila, upplýsingakerfum eða gagnagrunnum fyrir forpantanir, veitingum, pöntunum, beiðnum um viðhald og viðgerðir og gerð reikninga.
12. Að meginreglu til skulu tilgreindir þættir rekstrarstuðningskerfisins ná yfir aðgang að öllum upplýsingum um gæði heimitauga þar á meðal upplýsingar um hvort þau nægi til að veita háþróaða þjónustu um tiltekna heimitaug.

⁽¹⁾ Viðmiðunarútbod fyrir sundurgreindan aðgang að heimitaug felur í sér grunnþætti tæknilegra möguleika, þar á meðal skilmála og skilyrði og verð sem markaðsaðilum er boðið.

⁽²⁾ Með hliðsjón af almannaoöryggi kann aðgangur að þessum upplýsingum að takmarkast við hagsmunaaðila.

D. Skilyrði fyrir veitingu

13. Tímarammi: frestur til að svara beiðnum um veitingu þjónustu og aðstöðu og einnig samningsbundnar uppbætur sem veittar eru þegar ekki tekst að vera innan tímarammans, samkomulag um þjónustustig, lagfæringar vegna bilana og aukningaraðferðir.
 14. Verð fyrir hvern og einn af framangreindum þáttum, starfsemi og aðstöðu, tilgreint sérstaklega, þar á meðal tímagreiðslur og endurgreiddar leigugreiðslur.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) NR. 1532/2000 2001/EES/51/11

frá 13. júlí 2000

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 805/1999 um sérstakar ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 frá 29. mars 1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 er þess krafist að framkvæmdastjórnin mæli fyrir um nákvæmar reglur til framkvæmdar stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans, eins og hún er skilgreind í þeirri reglugerð.
- 2) Í 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 805/1999 ⁽²⁾ sem er samþykkt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 718/1999, er sett fram hlutfall fyrir regluna „gamalt fyrir nýtt“ sem á að gilda frá 29. apríl 1999.
- 3) Í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 er þess krafist að hlutfallið fyrir „gamalt fyrir nýtt“ sé minnkað jafnt og þétt til að koma því, eins hratt og unnt er og í reglubundnum áföngum, niður í núll eigi síðar en 29. apríl 2003. Því er rétt að ákveða nýtt hlutfall fyrir regluna „gamalt fyrir nýtt“ fyrir árið 2000.
- 4) Ráðlegt er, með tilliti til efnahagsþróunar í hinum ýmsu greinum flutninga á skipgengum vatnaleiðum, að lækka hlutföllin fyrir „gamalt fyrir nýtt“, sem um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 og eru ákveðin í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 805/1999, en þó án þess að gera að engu þann ávinning sem orðið hefur af skipulagsumbótum frá árinu 1990. Minnka ætti

hlutfallið fyrir þurrflutningaskip niður í 0,80:1 þar eð greinin heldur áfram að vaxa. Breyta þarf hlutfallinu fyrir tankskip litillega eða í 1,15:1 þar eð ástandið í þeirri grein er enn áhyggjuefni og markaðurinn vex ekki. Meiri breytinga er þörf vegna stjakkbáta eða í 0,50:1 þar eð ekki er mikil umframflutningsgeta í þessari grein.

- 5) Ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, hafa verið með fyrirvara um álit sérfræðingahóps um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu og eflingu flota bandalagsins sem komið var á fót með 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 805/1999.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 805/1999 er breytt sem hér segir:

1. Í 1. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „0,80:1“ í stað „1:1.“
2. Í 2. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „1,15:1“ í stað „1,30:1.“
3. Í 3. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „0,50:1“ í stað „0,75:1.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 13. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, EE sem birtist í Stjtið. EB L 175, 14.7.2000, bls. 74, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu S-nefndarinnar nr. 93/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 90, 2.4.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 64.

TILSKIPUN EVRÓPUPINGSINS OG RÁÐSINS 1999/95/EB

2001/EES/51/12

frá 13. desember 1999

um framkvæmd ákvæða um vinnutíma sjómanna á skipum sem fara um hafnir í bandalaginu(*)

EVROPUÐINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðgerðir bandalagsins á sviði félagsmálafestnu hafa það meðal annars að markmiði að bæta heilbrigði og öryggi starfsmanna í vinnuumhverfi þeirra.
- 2) Aðgerðir bandalagsins á sviði sjóflutninga hafa það meðal annars að markmiði að bæta aðbúnað og vinnuskilyrði sjómanna um borð, öryggi til sjós og varnir gegn mengun af völdum sjóslysa.
- 3) Á áttugasta og fjórða fundi sínum sem fram fór 8. til 22. október 1996 samþykkti þing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar (ILO) alþjóðavinnumálasamning nr. 180 frá 1996 um vinnutíma sjómanna og mönnun skipa (sem nefnist hér á eftir „ILO-samningur nr. 180“) og bókunina frá 1996 við samninginn frá 1976 um lágmarksstaðla kaupskipa (sem nefnist hér á eftir „bókun við ILO-samning nr. 147“).
- 4) Tilskipun ráðsins 99/63/EB frá 21. júní 1999 um samning um skipulag á vinnutíma sjómanna á kaupskipum milli Samtaka skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samtaka félaga flutningaverkamanna í Evrópusambandinu (FST)⁽⁴⁾, sem samþykkt var samkvæmt 2. mgr. 139. gr. sáttmálans, miðar að því að koma téðum samningi, sem gerður var 30. september 1998, í framkvæmd, (hér á eftir nefndur „samningurinn“). Efni samningsins endurspeglar tiltekin ákvæði ILO-samnings nr. 180. Samningurinn gildir um sjómenn á öllum hafskipum, jafnt í eigu hins opinbera sem í einkaeign sem eru skráð á yfirráðasvæði aðildarríkis og eru að jafnaði starfrækt sem kaupskip.
- 5) Markmiðið með þessari tilskipun er að beita þeim ákvæðum tilskipunar 1999/63/EB sem endurspeglar ákvæði ILO-samnings nr. 180 á öll skip sem fara um hafnir í bandalaginu, án tillits til þess undir hvaða fána þau sigla, í því skyni að sýna fram á og ráða bót á aðstæðum sem greinilega eru hættulegar öryggi og heilsu sjómanna. Í téðri tilskipun nr. 1999/63/EB eru þó kröfur sem ekki er að finna í ILO-samningi nr. 180 og skal þeim því ekki framfylgt um borð í skipum sem ekki sigla undir fána aðildarríkis.
- 6) Tilskipun 1999/63/EB gildir um sjómenn um borð í öllum hafskipum sem skráð eru á yfirráðasvæði aðildarríkis. Aðildarríkjunum ber að hafa eftirlit með því að skip, sem skráð eru á yfirráðasvæði þeirra, hlíti öllum ákvæðum téðrar tilskipunar.
- 7) Aðildarríkin skulu, í því augnamiði að vernda öryggi og forðast röskun á samkeppni, hafa leyfi til að sannprófa hvort hafskip sem fara um hafnir þeirra hlíti viðeigandi ákvæðum tilskipunar 1999/63/EB, án tillits til þess í hvaða ríki þau eru skráð.
- 8) Einkum og sér í lagi skulu skip sem sigla undir fána ríkis sem ekki er aðili að ILO-samningi nr. 180 eða bókun við ILO-samning nr. 147 ekki hljóta hagstæðari meðferð en þá sem þau skip hljóta sem sigla undir fána ríkis sem annaðhvort er aðili að samningnum eða bókuninni eða hvoru tveggja.
- 9) Vegna eftirlits með skilvirkri framkvæmd tilskipunar 1999/63/EB er nauðsynlegt að aðildarríkin láti fara fram skoðanir um borð í skipum, einkum ef þeim hefur borist kvörtun frá skipstjóra, skipverja eða einhverjum einstaklingi eða stofnun sem hefur réttmætra hagsmuna að gæta að því er varðar örugga skipstjórnun, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð eða mengunarvarnir.
- 10) Að því er þessa tilskipun varðar geta aðildarríkin, að eigin frumkvæði og eftir því sem við á, tilnefnt skoðunarmenn hafnaríkiseftirlits til að framkvæma skoðanir um borð í skipum sem fara um hafnir í bandalaginu.
- 11) Afla má sannana fyrir því að skip fullnægi ekki kröfum tilskipunar 1999/63/EB eftir sannprófun á vinnutilhögun um borð og á gögnum um vinnu- og hvíldartíma sjómanna, eða ef skoðunarmaðurinn hefur rökstuddan grun um að sjómennirnir séu öfþeyttir.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 14, 20.1.2000, bls. 29, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 94/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 43, 17.2.1999, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 138, 18.5.1999, bls. 33.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30.7.1999, bls. 240), sameiginleg afstaða ráðsins frá 12. júlí 1999 (Stjtið. EB C 249, 1.9.1999, bls. 7) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 4. nóvember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 167, 2.7.1999, bls. 37.

- 12) Í þeim tilgangi að lagfæra skilyrði um borð í skipi sem sannanlega stofna öryggi eða heilsu manna í hættu geta lögbær yfirvöld í aðildarríki þangað sem skipið siglir lagt bann við því að skipið leggi úr höfn fyrr en bætt hefur verið úr vanbúnaði eða áhöfnin orðin úthvöld.
- 13) Þar sem tilskipun 1999/63/EB endurspeglar ákvæði ILO-samnings nr. 180 getur sannprófun á því hvort skip, sem skráð eru á yfirráðasvæði þriðja ríkis, hlíti ákvæðum þeirrar tilskipunar einungis farið fram þegar samningur þessi hefur öðlast gildi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að koma á kerfi til að sannprófa og framfylgja því að skip sem fara um hafnir í aðildarríkjunum haldi ákvæði tilskipunar 1999/63/EB svo að hægt sé að bæta öryggi til sjós, vinnuskilyrði og heilbrigði og öryggi sjómanna um borð í skipum.

2. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja að skip sem ekki eru skráð á yfirráðasvæði þeirra eða sigla ekki undir þeirra fána hlíti ákvæðum 1. til 12. gr. samningsins sem fylgir tilskipun 1999/63/EB.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „skip”: öll hafskip, jafnt í eigu hins opinbera sem í einkaeign, sem eru að jafnaði starfrækt sem kaupskip. Fiskiskip eru ekki talin með í þessari skilgreiningu,
- b) „lögbært yfirvald”: þau yfirvöld sem aðildarríkin hafa tilnefnt til að annast framkvæmdir vegna þessarar tilskipunar,
- c) „skoðunarmaður”: opinber starfsmaður eða annar einstaklingur sem hlotið hefur viðurkenningu lögbærs yfirvalds í aðildarríki til að skoða vinnuskilyrði um borð, og er ábyrgur gagnvart því,
- d) „kvörtun”: allar upplýsingar eða skýrsla frá meðlimi áhafnar, fagfélagi eða samtökum, stéttarfélagi eða almennt hverjum þeim einstaklingi sem hefur áhuga á öryggi skipsins, einkum því sem lýtur að öryggi eða heilsu áhafnarinnar.

3. gr.

Undirbúningur á skýrslum

Með fyrirvara um 2. mgr. 1. gr. skal aðildarríki, ef því berst kvörtun, sem að þess mati er ekki augljóslega tilefnislaus, eða fær sannanir fyrir því að ástand skips, sem að eigin ákvörðun fer um höfn þess af eðlilegum viðskiptaástandum eða rekstrarástandum, sé ekki í samræmi við staðlana sem um getur í tilskipun 1999/63/EB, útbúa skýrslu stílaða á

ríkisstjórn skráningarríkis skipsins og, þegar viðeigandi sannanir fást við skoðun, sem framkvæmd er samkvæmt 4. gr., skal aðildarríkið gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að aðbúnaður um borð, sem sannanlega stofnar öryggi eða heilsu áhafnarinnar í hættu, sé lagfærður.

Ekki má veita skipstjóra eða eiganda skipsins sem um ræðir neinar upplýsingar um einstaklinginn sem lagði fram skýrsluna eða kvörtunina.

4. gr.

Skoðun og nákvæm skoðun

1. Þegar skoðun er framkvæmd í því augnamiði að afla sannana þess efnis að skip uppfylli ekki kröfur tilskipunar 1999/63/EB skal skoðunarmaðurinn ákvarða hvort:

- tafla með upplýsingum um vinnutilhögun um borð hafi verið útbúin á vinnutungumáli eða tungumálum skipsins og á ensku samkvæmt fyrirmynd í I. viðauka, eða á öðru sambærilegu formi og hafi verið sett upp á aðgengilegum stað um borð;
- gögn um vinnutíma eða hvíldartíma sjómanna hafi verið tekin saman á vinnutungumáli eða tungumálum skipsins og á ensku samkvæmt fyrirmynd í II. viðauka, eða á öðru sambærilegu formi og séu geymd um borð og að sannað sé að gögnin hafi verið árituð af lögbæru yfirvaldi í skráningarríki skipsins.

2. Ef kvörtun hefur borist eða ef skoðunarmaður telur, eftir eigin athuganir um borð, að sjómennirnir séu of þreyttir skal skoðunarmaðurinn framkvæma nákvæmari skoðun, í samræmi við 1. mgr., til að ákvarða hvort vinnutími eða hvíldartími sem skráður hefur verið sé í samræmi við staðlana sem mælt er fyrir um í tilskipun 1999/63/EB og hvort þeim hefur verið framfylgt með tilliti til annarra gagna um rekstur skipsins.

5. gr.

Úrbætur á vanbúnaði

1. Ef skoðun eða nákvæm skoðun gefur til kynna að ástand skipsins fullnægi ekki kröfum tilskipunar 1999/63/EB skal aðildarríkið gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að úrbætur séu gerðar á aðbúnaði sem sannanlega stofnar öryggi eða heilsu sjómanna í hættu. Slíkar ráðstafanir geta falið í sér bann við að skipið leggi úr höfn áður en úrbætur hafa verið gerðar á vanbúnaði eða áður en sjómenn hafa fengið nægilega hvíld.

2. Ef augljósar sannanir eru fyrir því að vaktmenn á fyrstu vakt eða á síðari afleysingavöktum séu of þreyttir skal aðildarríkið tryggja að skipið leggi ekki úr höfn fyrr en það sem er í ólagi hefur verið lagfært eða sjómennirnir hafa fengið nægilega hvíld.

6. gr.

Framhaldsaðgerðir

1. Ef svo ber undir að skipi sé bannað að leggja úr höfn í samræmi við við 5. gr. skal lögbært yfirvald aðildarríkisins tilkynna skipstjóranum, eigandanum eða rekstraraðilanum, stjórnvaldi fánarríkis eða skráningarríkis skipsins eða ræðismanni, eða í fjarveru hans næsta fulltrúa utanríkisþjónustu ríkisins, um niðurstöður skoðananna sem um getur í 4. gr. og, þegar það á við, um þær aðgerðir til úrbóta sem krafist er.

2. Við framkvæmd skoðana samkvæmt þessari tilskipun skal gera allt sem hægt er til að forðast að skip sé tafið á ótilhlýðilegan hátt. Ef skip er tafið á ótilhlýðilegan hátt á eigandi þess eða útgerð rétt á bótum fyrir tap eða tjón sem hann hefur orðið fyrir. Í hvert skipti sem meint ótilhlýðileg töf á sér stað skal sönnunarbyrði þess efnis hvíla á herðum eiganda eða útgerð skipsins.

7. gr.

Áfrýjunarréttur

1. Eigandi skipsins, útgerð þess eða fulltrúi hennar í aðildarríki hefur rétt til að áfrýja ákvörðun um kyrrsetningu tekinni af lögbæra yfirvaldinu. Áfrýjun ógildir ekki kyrrsetningarákvörðun.

2. Aðildarríkin skulu koma á og viðhalda viðeigandi málsmeðferð í þessu skyni í samræmi við landslög þeirra.

3. Lögbær yfirvöld skulu með viðeigandi hætti veita skipstjóra skips, sem um getur í 1. mgr., upplýsingar um áfrýjunarréttinn.

8. gr.

Samvinna stjórnvalda

1. Þegar upp koma aðstæður sem eru sambærilegar við þær sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarríkiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna ⁽¹⁾, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir um samstarf á milli viðeigandi yfirvalda sinna og viðeigandi lögbærra yfirvalda í hinum aðildarríkjunum til að tryggja skilvirka beitingu þessarar tilskipunar og skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir.

2. Upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt 4. og 5. gr. skal birta í samræmi við og eftir þeim leiðum sem settar eru fram í 1. mgr. 15. gr. tilskipunar 95/21/EB.

9. gr.

Ákvæði um „ekki hagstæðari meðferð“

Við skoðun á skipi sem skráð er í eða siglir undir fána ríkis sem ekki hefur skrifað undir ILO-samning nr. 180 eða bókun við ILO-samning nr. 147 skulu aðildarríki tryggja, um leið og samningurinn og bókunin hafa tekið gildi, að slík skip og áhöfn þeirra hljóti ekki hagstæðari meðferð en þá sem skip hlýtur sem siglir undir fána ríkis sem er aðili annaðhvort að ILO-samningi nr. 180 eða bókun við ILO-samning nr. 147 eða að hvoru tveggja.

10. gr.

Lokaákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2002.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu tafarlaust tilkynna framkvæmdastjórninni um öll ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

11. gr.

Skip frá ríkjum utan bandalagsins

Þessi tilskipun skal fyrst gilda um skip sem ekki eru skráð í eða sigla ekki undir fána aðildarríkis á gildistökudegi ILO-samnings nr. 180 og gildistökudegi bókunar við ILO-samning nr. 147.

12. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

13. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. desember 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

S. HASSI

forseti.

⁽¹⁾ Stjttð. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/42/EB (Stjttð. EB L 184, 27.6.1998, bls. 40).

I. VIÐAUKI

FYRIRMYND AÐ TÖFLU UM VINNUTILHÖGUN UM BORD ⁽¹⁾

Nafn skips: _____ Fáni skips: _____ IMO númer (ef til er): _____

Tafla síðast uppfærð: _____ bls. () af () bls.

Hámarksvinnutími eða lágmarkshvildartími í samræmi við: _____ (landslög eða reglur) gefin út í samræmi við ILO-samning frá 1996 um vinnutíma sjómanna og mönnun skipa (nr. 180) og í samræmi við alla gildandi kjarasamninga skráða eða heimilaða í samræmi við þann samning og alþjóðasamninginn frá 1978 um menntun og þjálfun, skilríki og vaktstöður sjómanna, með áorðnum breytingum, (STCW-samþykktin) ⁽²⁾.

Hámarksvinnutími eða lágmarkshvildartími ⁽³⁾: _____

Aðrar kröfur: _____

Stöðuheiti ⁽⁴⁾	Áætlaðar dagvinnustundir á sjó		Áætlaðar dagvinnustundir í höfn		Athugasemdir	Heildarvinnutími/hvildartími ⁽⁵⁾	
	Vaktstaða (frá-til)	Vinna önnur en vaktstaða (frá-til) ⁽⁵⁾	Vaktstaða (frá-til))	Vinna önnur en vaktstaða (frá-til)		Á sjó	Í höfnum

Undirskrift skipstjóra: _____

⁽¹⁾ Þau hugtök sem notuð eru í þessari fyrirmynd skulu vera bæði á vinnutungumáli eða –tungumálum skipsins og ensku.
⁽²⁾ Sjá útdrátt úr ILO-samningi nr. 180 og STCW-samþykktinni á næstu blaðsíðu.
⁽³⁾ Stríkið út það sem ekki á við.
⁽⁴⁾ Stöðuheiti sem notuð eru í þessu skjali skulu vera hin sömu og þau sem notuð eru í öryggismönnunarskjali skipsins.
⁽⁵⁾ Nota má athugasemdadálkinn til að gefa upp áætlaðan fjölda vinnutíma við ófyrirséða vinnu að því er varðar vaktmenn og skal allur slíkur vinnutími meðtalinn í viðeigandi dálki yfir heildarvinnutíma.

ÚTDRÁTTUR ÚR ILO-SAMNINGI Nr. 180 OG STCW-SAMÞYKKTINNI

ILO-samningur nr. 180

5. gr.

1. Takmarkanir á vinnutíma eða hvíldartíma skulu vera sem hér segir: a) hámarksvinnutími skal ekki vera lengri en i) 14 klukkustundir á hverjum sólarhring; og ii) 72 klukkustundir á hverju sjö daga tímabili, eða b) lágmarkshvíldartími skal ekki vera styttri en i) 10 klukkustundir á hverjum sólarhring, og ii) 77 klukkustundir á hverju sjö daga tímabili.
2. Hvíldartíma má ekki skipta upp í fleiri en tvo hluta og skal annar hvor hluti hvíldartímans vera að minnsta kosti sex klukkustundir og ekki skulu líða meira en 14 klukkustundir á milli tveggja hvíldartíma.
6. Ekkert í 1. og 2. mgr. skal koma í veg fyrir að í þáttökuríkjunum séu í gildi innlend lög, reglur eða ráðstafanir sem gera lögbæru yfirvaldi kleift að heimila eða skrá kjarasamninga sem veita undanþágur frá þeim takmörkunum sem settar eru. Slíkar undanþágur skulu fylgja reglum eins og mögulegt er en geta tekið mið af fleiri eða lengri fríum eða veitt sjómönnum sem vinna á vöktum eða um borð í skipum sem eru í stuttum ferðum uppbótarfri.

7. gr.

1. Ekkert í þessum samningi skal koma í veg fyrir að skipstjóri geti krafist þess að sjómaður vinni þá tíma sem nauðsynlegir eru vegna öryggis skipsins, skipverja um borð eða farms eða til að veita aðstoð öðrum skipum eða skipverjum í nauð á hafi úti.
3. Eftir að eðlilegu ástandi hefur verið komið á skal skipstjóri tryggja, eins fljótt og auðið er, að sjómenn sem hafa sinnt störfum í fyrirfram ákveðnum hvíldartíma sínum, fái fullnægjandi hvíld.

STCW-samþykktin

Þáttur A-VIII/1 í STCW-reglunum (lögboðinn)

1. Öllum, sem ætlað er að standa vaktir, yfirmönnum sem undirmönnum, skal tryggja að minnsta kosti 10 klukkustunda hvíld á hverjum sólarhring.
2. Hvíldartíma má ekki skipta upp í meira en tvo hluta og skal annar hvor hluti hvíldartímans vera að minnsta kosti sex klukkustundir.
3. Víkja má frá skilyrðum sem krafist er í 1. og 2. tölulið um hvíldartíma í neyðartilvikum eða á æfingum eða ef það er afar brýnt vegna starfsemi skipsins.
4. Þrátt fyrir skilyrði sem um getur í 1. og 2. tölulið má stytta 10 klukkustunda lágmarkshvíldartíma, en þó ekki í færri en sex samfelldar klukkustundir, svo fremi að slík stytting standi ekki lengur en í tvo sólarhringa og að tryggð sé að minnsta kosti 70 klukkustunda hvíld á hverju sjö sólarhringa tímabili.
5. Stjórnvöld skulu krefjast þess að áætlanir um vaktir séu settar upp þar sem auðvelt er að komast að þeim.

Þáttur B-VIII/1 í STCW-reglunum (leiðbeinandi)

3. Við beitingu reglugerðar VIII/1 skal tillit tekið til eftirfarandi:
 1. reglur sem hafa verið settar til að koma í veg fyrir þreytu eiga að tryggja að heildarvinnutími sé ekki óhóflega langur eða fjöldi vinnustunda ósanngjarn. Sérstaklega er skylt að túlka ekki þann tíma sem er ætlaður til lágmarkshvíldar þannig að alla aðra tíma sólarhringsins megi nota til vakta eða annarra skyldustarfa;
 2. að tíðni og lengd orlofa ásamt því að veita áunnið leyfi skipta mjög miklu máli við að koma í veg fyrir að þreyta safnist upp á ákveðnu tímabili;
 3. reglurnar geta verið breytilegar fyrir skip sem eru í styttri siglingum með því skilyrði að sérstakar öryggisráðstafanir séu gerðar.

II. VIÐAUKI

FYRIRMYND AÐ SKRÁ YFIR VINNUTÍMA OG HVÍLDARTÍMA SJÓMANNA ⁽¹⁾

Bls. 1 af 2

Nafn skips: _____ IMO númer (ef til er): _____ Fáni skips: _____

Sjómaður (fullt nafn): _____ Starfsheiti: _____

Mánuður og ár: _____ Vaktmaður ⁽²⁾: já ☐ nei ☐

Skrá yfir vinnutíma/hvíldartíma⁽³⁾

Vinnutími og hvíldartími skal merktur með „X“ eða með samfelldu striki eða ör.

FYLLID ÚT TÖFLUNA Á BAKSÍÐUNNI

Eftirfarandi landslög, reglur og/eða kjarasamningar um takmarkanir á vinnutíma eða lágmarkshvíldartíma gilda um þetta skip: _____

Undirritaður viðurkennir að þessi skrá gefur rétta mynd af vinnutíma eða hvíldartíma viðkomandi sjómanns.

Nafn skipstjóra eða þess einstaklings sem skipstjóri veitir umboð til að undirrita þessa skrá: _____

Undirskrift skipstjóra eða einstaklings með umboð: _____ Undirskrift sjómanns: _____

Sjómaðurinn skal fá afrit af þessari skrá.

Þetta eyðublað er skoðað og áritað í samræmi við
málsmeðferð sem ákvörðuð er af

_____ (nafn lögbærs yfirvalds)

⁽¹⁾ Þau hugtök sem notuð eru í þessari fyrirmynd skulu vera bæði á vinnutungumáli eða –tungumálum skipsins og ensku.

⁽²⁾ Merkið það sem við á.

⁽³⁾ Strikið út það sem ekki á við.

TILSKIPUN RÁÐSINS 1999/38/EB

2001/EES/51/13

frá 29. apríl

um aðra breytingu á tilskipun 90/394/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað og rýmkun hennar þannig að hún nái til stökkbreytivalda(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 118. gr. a,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE)⁽¹⁾,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽²⁾, sem lögð var fram að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. grc í sáttmálanum⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 118. gr. a í sáttmálanum er kveðið á um að ráðið skuli, með tilskipunum, samþykka lágmarkskröfur til að stuðla að úrbótum, einkum á vinnuumhverfi, til að tryggja betri heilsuvernd og bætt öryggi starfsmanna.
- 2) Samkvæmt þessari grein ber að forðast að setja stjórnunarlegar, fjárhagslegar og lagalegar skorður í slíkum tilskipunum sem hindra myndu stofnun og þróun lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

3) Kímfrumustökkbreytivaldar eru efni sem geta valdið varanlegum breytingum á magni eða uppbyggingu erfðaefnis frumu; það getur síðan leitt til breytingar á svipfarseiginleikum frumunnar og yfirfærst á næstu kynslóðir dótturfrumna.

4) Líklegt er að kímfrumustökkbreytivaldar hafi krabbameinsvaldandi áhrif vegna verkunar sinnar.

5) Vínýlklóríðeinliða er flokkuð í 1. flokk krabbameinsvalda í tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórn-sýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna⁽⁵⁾.

6) Grundvallarákvæði í tilskipun ráðsins 78/610/EBE frá 29. júní 1978 um samræmingu á lögum og stjórn-sýslufyrirmælum aðildarríkjanna um heilsuvernd starfsmanna er verða fyrir áhrifum af vínýlklóríðeinliðu⁽⁶⁾ skulu til samræmis og glöggvunar koma fram í þessari tilskipun án þess að draga úr verndun á heilsu og öryggi starfsmanna.

7) Fella má tilskipun 78/610/EBE úr gildi eftir að tilskipun þessi er komin til framkvæmda.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 95/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 97/42/EB (Stjtið. EB L 179, 8.7.1997, bls. 4).

⁽²⁾ Stjtið. EB C 123, 22.4.1998, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 284, 14.9.1998, bls. 111.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 22. október 1998 (Stjtið. EB C 341, 9.11.1998, bls. 134), sameiginleg afstaða ráðsins frá 22. desember 1998 (Stjtið. EB C 55, 25.2.1999, bls. 39) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. apríl 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

8) Krabbameinsmyndun af völdum eikar- og birkiryks hefur verið staðfest með faraldursrannsóknnum á starfsmönnum sem hafa komist í snertingu við það. Miklar líkur eru á því að aðrar tegundir af harðviðarryki geti einnig valdið krabbameini í mönnum. Þess vegna er mikil hættu á að viðkomandi starfsmenn fái krabbamein.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/69/EB (Stjtið. EB L 343, 13.12.1997, bls. 19).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 197, 22.7.1978, bls. 12.

9) Fylgja þer varúðarreglu við verndun heilsu starfsmanna. Þess vegna þer að rýmka tilskipun 90/394/EBE svo að hún taki til allra tegunda harðviðarryks.

10) Æskilegt er að rannsaka frekar krabbameinsmyndun af völdum annars konar viðarryks. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram tillögur um heilsuvernd starfsmanna sem er vitað að eru í áhættuflokki.

11) Í 16. gr. tilskipunar 90/394/EBE eru ákvæði um að setja beri viðmiðunarmörk fyrir alla krabbameinsvalda, sem nægar upplýsingar eru til um, þar með talin vísindaleg og tæknileg gögn.

12) Rétt er að setja slík viðmiðunarmörk fyrir harðviðarryk. Lækka skal núverandi viðmiðunarmörk fyrir vínýlklóríðeinliðu svo að þau samræmist bestu lágmarksstöðlum vegna tæknilegra starfsvenja, sem endurspeglar hagkvæmnisstuðla, í því skyni að tryggja heilbrigði starfsmanna á vinnustað.

13) Verja þarf starfsmenn á skilvirkan hátt gegn hættu á að fá krabbamein af völdum harðviðarryks á vinnustað. Markmiðið með þessari tilskipun er ekki það að takmarka notkun viðar hvorki með því að nota annað efni í stað hans né með því að nota aðrar tegundir í stað tiltekinna tegunda af viði.

14) Tilgangurinn með því að fylgja lágmarkskröfum um heilsuvernd og öryggi starfsmanna gegn tiltekinni hættu sem stafar af krabbameinsvöldum er ekki aðeins sá að tryggja heilsuvernd og öryggi hvers starfsmanns heldur einnig sá að tryggja öllum starfsmönnum í bandalaginu lágmarksvernd.

15) Setja þarf samræmd ákvæði fyrir allt bandalagið um vernd gegn hættu sem stafar af krabbameinsvöldum. Þessa vernd þarf að fella inn í ramma meginreglna svo að aðildarríkin fylgi samræmdum lágmarkskröfum.

16) Breytingarnar í þessari tilskipun eru skref í þá átt að gera hina félagslegu hlið innri markaðarins að veruleika.

17) Samkvæmt tilskipun 74/325/EBE ⁽¹⁾ skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við ráðgjafarnefnd um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum í því skyni að leggja fram tillögur á þessu sviði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 90/394/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í 4. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„4) Hvað varðar asbest, sem fjallað er um í tilskipun 83/477/EBE (*), skulu ákvæði þessarar tilskipunar gilda þegar það er hagstæðara heilsu og öryggi á vinnustöðum.

(*) Stjtið. EB L 263, 24.9.1983, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/24/EB (Stjtið. EB L 105, 05.98, bls. 11).“

2. Eftirfarandi atriðum skal bætt við a-lið 2. gr.:

„aa) „stökkbreytivaldur“ er:

i) efni sem uppfyllir skilyrði 1. eða 2. flokks stökkbreytivalda sem koma fram í VI. viðauka við tilskipun 67/548/EBE;

ii) blanda sem samsett er úr einu efni eða fleiri, og vísað er til í i-lið, þar sem styrkleiki eins sérstaks efnis eða fleiri uppfyllir kröfur um styrkleikamörk blöndu og flokkast í 1. eða 2. flokk stökkbreytivalda sem koma fram í:

– I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE, eða

– I. viðauka við tilskipun 88/379/EBE þar sem efnið eða efnin koma ekki fyrir í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE eða koma þar fyrir án styrkleikamarka“.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 185, 9.7.1974, bls. 15. Ákvörðuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

3. Í 1. mgr. 1. gr., 1. mgr. 3. gr. 1. og 2. lið 2. mgr. 3. gr. og 4. mgr. sömu greinar, c-, d-, e- og j-lið 5. mgr. 5. gr. a- og b-lið 6. gr., 1. mgr. 10. gr., inngangsorðum og a-lið 10. gr., 2. mgr. 11. gr., 3. mgr. 14. gr., 1. mgr. 16. gr. og 2. mgr. 17. gr., komi „krabbameinsvaldar eða stökkbreytivaldar“ í stað „krabbameinsvaldar“.

4. Í b-lið 2. gr., 1. mgr. 4. gr., 2. mgr. 5. gr. og a-lið og fyrirsögn 5. mgr. komi „krabbameinsvaldur eða stökkbreytivaldur“ í stað „krabbameinsvaldur“.

5. Í I. viðauka bætist eftirfarandi þáttur við:

„5. Vinna þar sem starfsmenn verða fyrir váhrifum af harðviðarryki⁽¹⁾.“

⁽¹⁾ Skrá yfir tiltekna harðviðartegundir er að finna í 62. bindgreinargerða um mat á hættu á krabbameini í mönnum sem ber yfirskriftina „Wood Dust and Formaldehyde“ (viðarryk og formaldehyð), gefið út af Alþjóðakrabbameinsrannsóknastofnuninni í Lyon 1995.“

6. Í A-hluta III. viðauka komi eftirfarandi:

„A. VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR VÁHRIF Í STARFI

Heiti áhrifavalds	EINECS ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Viðmiðunargildi		Táknun	Bráðabirgðaráðstafanir
			mg/m ³ ⁽³⁾	Ppm ⁽⁴⁾		
Bensen	200-753-7	71-43-2	3,25 ⁽⁵⁾	1 ⁽⁵⁾	Húð ⁽⁶⁾	Viðmiðunargildi: 3 ppm (=9,75 mg/m ³) uns 3 ár eru liðin frá dagsetningunni í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 97/42/EB ^(*)
Vinýlklóríð-einliður	200-831	75-01-4	7,77 ⁽⁵⁾	3 ⁽⁵⁾	—	—
Harðviðarryk	—	—	5,0 ⁽⁵⁾ ⁽⁷⁾	—	—	—

⁽¹⁾ EINECS: European Inventory of Existing Chemical Substances (Evrópuskrá yfir markaðssett kemísk efni).

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstract Service-númer.

⁽³⁾ mg/m³ = milligrömm á rúmmetra lofti við 20°C og 101,3 kPa (760 mm kvikasilfursþrýstingur).

⁽⁴⁾ ppm = hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

⁽⁵⁾ Mæld eða reiknuð miðað við átta stunda viðmiðunartíma.

⁽⁶⁾ Verulegur hluti af heildarálagi á líkamann getur stafað af váhrifum á húð.

⁽⁷⁾ Hlutfall þess sem andað er inn; ef harðviðarryk blandast saman við annað viðarryk, skal viðmiðunargildið gilda fyrir allar tegundir viðarryks sem viðkomandi blanda felur í sér.

^(*) Stjtið. EB L 179, 8.7.1997, bls. 4.“

2. gr.

4. gr.

Tilskipun 78/610/EBE falli úr gildi frá og með 29. apríl 2003.

3. gr.

Með tilliti til nýjustu vísindalegra gagna, sem tiltæk eru, getur framkvæmdastjórnin, innan tveggja ára frá dagsetningu samþykktar þessar tilskipunar, lagt tillögu fyrir ráðið um að samþykkt verði endurskoðuð viðmiðunargildi vegna vinýlklóríðeinliða og harðviðarryks í samræmi við 118. gr. a í sáttmálanum.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 29. apríl 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórn-inni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr innlendum lögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 29. apríl 1999.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MÜLLER

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/92/EB

2001/EES/51/14

frá 16. desember 1999

um lágmarkskröfur hvað varðar bætt öryggi og heilsuvernd starfsmanna sem eru
hugsanlega í sprengihættu (fimmtánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar
89/391/EBE) (*)

EVROÞUPINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾, sem var
lögð fram að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um
öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum og
öryggis- og heilbrigðisnefndina fyrir námuvinnslu og annan
námuðnað,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,
að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 251. gr.
sáttmálans, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar
frá 21. október 1999⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 137. gr. sáttmálans er kveðið á um að ráðið skuli,
með tilskipunum, samþykkja lágmarkskröfur til að
stuðla að úrbótum, einkum á vinnuumhverfi, til að
 tryggja betri heilsuvernd og bætt öryggi starfsmanna.
- 2) Samkvæmt þessari grein ber að forðast að setja
stjórnunarlegar, fjárhagslegar og lagalegar skorður í
slíkum tilskipunum sem hindra myndu stofnun og
þróun lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 3) Umbætur er varða öryggi, hollustuhætti og heilbrigði
starfsmanna á vinnustöðum er markmið sem má ekki
víkja fyrir hreinum efnahagssjónarmiðum.
- 4) Til að tryggja öryggi og heilsuvernd starfsmanna er
brýnt að farið sé að lágmarkskröfum um bætt öryggi
og heilsuvernd starfsmanna sem eru hugsanlega í
sprengihættu.
- 5) Tilskipun þessi er sértilskipun, í skilningi 1. mgr.
16. gr. tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá
12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að
bættu

öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum⁽⁴⁾.
Ákvæði þeirrar tilskipunar gilda því að öllu leyti,
einkum þau sem lúta að upplýsingum til starfsmanna,
samráði við starfsmenn og þátttöku þeirra og þjálfun
starfsmanna, í tilvikum þar sem starfsmenn eru hugs-
anlega í sprengihættu, með fyrirvara um strangari eða
sértækari ákvæði í þessari tilskipun.

- 6) Tilskipun þessi er skref í þá átt að gera hina félagslegu
hlið innri markaðarins að veruleika.
- 7) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá
23. mars 1994 um samhæfingu laga aðildarríkjanna
varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til
notkunar á sprengihættustöðum⁽⁵⁾ er því lýst yfir að
markmiðið sé að semja viðbótartilskipun, sem
grundvallast á 137. gr. sáttmálans, og tekur einkum til
sprengihættu sem stafar af tiltekinni notkun á og/eða
gerðum búnaðar eða aðferðum við uppsetningu hans.
- 8) Sprengivarnir eru mjög mikilvægt öryggisatriði. Lífi
og heilsu starfsmanna er mikil hættu búin af spreng-
ingum vegna stjórnlauss elds og þrýstings sem þær
hafa í för með sér, skaðlegra efna sem myndast og
eyðingar lífsnauðsynlegs súrefnis úr andrúmsloftinu.
- 9) Til að koma megi á fót samfelldri áætlun um forvarnir
gegn sprengingum verða skipulagsráðstafanir að koma
til viðbótar tæknilegum ráðstöfunum á vinnustaðnum.
Í tilskipun 89/391/EBE er þess krafist að vinnuveitandi
skuli hafa undir höndum mat á áhættu sem búin er
öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustað. Þessi krafa
telst koma fram í þessari tilskipun með þeim hætti að í
henni er kveðið á um að vinnuveitandi skuli semja
skjal eða skjöl um sprengivarnir er uppfylli þær
lágmarkskröfur sem mælt er fyrir um í þessari til-
skipun og uppfæra þau. Í skjalinu um sprengivarnir
skulu hætturnar tilgreindar, áhætta metin og skil-
greindar þær sértæku ráðstafanir sem gera á til að
standa vörð um heilbrigði og öryggi starfsmanna í
sprengihættu, í samræmi við 9. gr. tilskipunar
89/391/EBE. Skjalið um sprengivarnir getur verið
hluti af matinu á áhættu er varðar heilbrigði og öryggi
á vinnustað, sem krafist er samkvæmt 9. gr. tilskipunar
89/391/EBE.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 23, 28.1.2000, bls. 57, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 96/2000 frá
27. október 2000 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og
hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við
EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi
Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 332, 9.12.1995, bls. 10 og Stjtið. EB C 184, 17.6.1997,
bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 153, 28.5.1996, bls. 35.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. júní 1996 (Stjtið. EB C 198, 8.7.1996,
bls. 160) staðfest 4.mai 1999 (Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, p 55),
sameiginleg afstaða ráðsins frá 22. desember 1998 (Stjtið. EB C 55,
25.2.1999, bls. 45), ákvörðun Evrópuþingsins frá 6. mai 1999 (Stjtið. EB
C 279, 1.10.1999, bls. 386), ákvörðun Evrópuþingsins frá
2. desember 1999 og ákvörðun ráðsins frá 6. desember 1999.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 1.

- 10) Í öðrum gerðum bandalagsins kann að vera farið fram á mat á sprengihættu. Til að forðast óþarfa tvíverknað ber að heimila vinnuveitanda, í samræmi við innlenda venju, að sameina skjöl, hluta skjala eða aðrar jafngildar skýrslur, sem gerðar eru í samræmi við aðrar gerðir bandalagsins, í eina „öryggisskýrslu“.
- 11) Til að fyrirbyggja að sprengihætta skapist ber einnig að taka tillit til beitingar meginreglunnar um skipti.
- 12) Samræming skal eiga sér stað ef starfsmenn frá ýmsum fyrirtækjum eru á sama vinnustað.
- 13) Til viðbótar forvarnarráðstöfunum verða að koma aðrar ráðstafanir, ef nauðsyn ber til, sem gilda eftir að kviknað hefur í. Með því að blanda saman forvarnarráðstöfunum og öðrum viðbóttarráðstöfunum má ná hámarksöryggi og takmarka skaðleg áhrif sprenginga á starfsmenn.
- 14) Ákvæði tilskipunar ráðsins 92/58/EBE frá 24. júní 1992 um lágmarkskröfur um uppsetningu öryggis- og heilbrigðismerkja á vinnustöðum (níunda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽¹⁾ gilda að fullu, einkum á stöðum sem liggja að hættusvæðum þar sem reykingar, þversögung, logsuða og önnur starfsemi, sem fylgja logar eða neistaflug, gætu komið af stað víxlverkun við hættusvæðið.
- 15) Í tilskipun 94/9/EB er búnaði og öryggiskerfum, sem hún tekur til, skipt í flokka og undirflokka búnaðar. Þessi tilskipun kveður á um að vinnuveitandi flokki niður í svæði þá staði þar sem sprengihætta getur skapast og ákveði hvaða flokka og undirflokka búnaðar og öryggiskerfa beri að nota á hverju svæði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. ÞÁTTUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Í tilskipun þessari, sem er fimmtánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar ráðsins 89/391/EBE, er mælt fyrir um lágmarkskröfur hvað varðar öryggi og heilsuvernd starfsmanna sem eru hugsanlega í sprengihættu, eins og hún er skilgreind í 2. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 245, 26.8.1992, bls. 23.

2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) svæði sem eru notuð beint til lækni-meðferðar sjúklinga og meðan á henni stendur;
- b) notkun tækja sem brenna loftkenndu eldsneyti í samræmi við tilskipun 90/396/EBE ⁽²⁾;
- c) framleiðslu, meðferð, notkun, geymslu og flutninga á sprengiefnum eða hverfulum efnum;
- d) jarðefnanám sem fellur undir tilskipun 92/91/EBE ⁽³⁾ eða 92/104/EBE ⁽⁴⁾;
- e) notkun flutningatækja á láði, legi og í lofti sem um gilda viðeigandi alþjóðasamningar (t.d. samkomulag um flutning hættulegra efna á Rín (ADNR), Evrópu-samningur um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR), samningur um Alþjóðaflugmálastofnunina (ICAO), Alþjóðasiglingamálastofnunina (IMO) og reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (RID)) og tilskipanir bandalagsins til framkvæmdar þessum samningum. Flutningatæki, sem ætluð eru til notkunar á hugsanlegum sprengihættustöðum, eru ekki undanskilin.

3. Ákvæði tilskipunar 89/391/EBE og viðeigandi sértilskipana gilda að fullu um sviðið sem um getur í 1. mgr., samanber þó strangari eða sértækari ákvæði sem er að finna í þessari tilskipun.

2. gr.

Skilgreining

Í þessari tilskipun er merking hugtaksins „sprengihætta“ sem hér segir: blöndun eldfimra efna, í formi gass, gufu, úða eða ryks, við loft, í andrúmslofti, þar sem bruni breiðist út um alla óbrunnu blönduna við íkviknun.

II. ÞÁTTUR

SKYLDUR VINNUVEITANDA

3. gr.

Forvarnir gegn sprengingum og sprengivarnir

Til að koma í veg fyrir sprengingu, í skilningi 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 89/391/EBE, og sjá fyrir sprengivörnum skal vinnuveitandi gera tæknilegar og/eða skipulagsráðstafanir sem hæfa eðli starfseminnar, í forgangsrið og í samræmi við eftirtalдар grundvallarreglur:

- fyrirbyggja að sprengihætta skapist eða, þar sem eðli starfseminnar leyfir það ekki,
- koma í veg fyrir íkviknun á sprengihættustöðum, og
- draga úr skaðlegum áhrifum sprengingar og tryggja þannig heilbrigði og öryggi starfsmanna.

Ásamt eða til viðbótar þessum ráðstöfunum skulu koma, ef nauðsyn ber til, ráðstafanir gegn því að sprengingar breiðist út og skulu þær endurskoðaðar reglulega og a.m.k. ætíð þegar verulegar breytingar eiga sér stað.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 15. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 93/68/EB (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 348, 28.11.1992, bls. 9.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 404, 31.12.1992, bls. 10.

4. gr.

Mat á sprengihættu

1. Við að uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 6. gr. og 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 89/391/EBE skal vinnuveitandi meta sérstaka áhættu vegna sprengihættu og taka mið af a.m.k. eftirtöldum atriðum:

- líkunum á því að sprengihætta skapist og því hversu viðvarandi hún er,
- líkunum á því að íkveikjuvaldur, þar með talin rafstöðu-afhleðsla, sé til staðar og verði virkur,
- búnaði, efnum sem notuð eru, ferlum og mögulegri víxlverkun þeirra,
- umfangi áhrifanna sem búist er við.

Gera skal heildarmat á sprengihættunni.

2. Við mat á sprengihættu skal taka tillit til staða sem eru tengdir, eða geta tengst um op, við staði þar sem sprengihætta getur skapast.

5. gr.

Almennar skyldur

Til að tryggja heilbrigði og öryggi starfsmanna og í samræmi við grundvallarreglur áhættumats og þær sem mælt er fyrir um í 3. gr. skal vinnuveitandi gera nauðsynlegar ráðstafanir sem lúta að eftirfarandi:

- þar sem svo mikil sprengihætta getur skapast að heilbrigði og öryggi starfsmanna eða annarra sé stofnað í hættu skal vinnuumhverfið vera þannig að hægt sé að sinna vinnu á öruggan hátt,
- í vinnuumhverfi þar sem svo mikil sprengihætta getur skapast að heilbrigði og öryggi starfsmanna sé stofnað í hættu skal tryggja viðeigandi eftirlit á meðan starfsmenn eru viðstaddir í samræmi við áhættumatíð og með notkun viðeigandi tæknilegra aðferða.

6. gr.

Samræmingarskylda

Ef starfsmenn margra fyrirtækja starfa á sama vinnustaðnum skal hver vinnuveitandi vera ábyrgur fyrir þeim málum sem heyra undir stjórnunarsvið hans.

Með fyrirvara um einstaklingsábyrgð hvers vinnuveitanda, sem kveðið er á um í tilskipun 89/391/EBE, skal hver vinnuveitandi, sem í samræmi við landslög og/eða venjur er í forsvari á vinnustað, samhæfa framkvæmd allra ráðstafana sem snerta heilbrigði og öryggi starfsmanna og tilgreina í

skjalinu um sprengivarnir, sem um getur í 8. gr., markmið samhæfingarinnar auk ráðstafana og aðferða til að framkvæma þær.

7. gr.

Staðir þar sem sprengihætta getur skapast

1. Vinnuveitandi skal flokka niður í svæði staði þar sem sprengihætta getur skapast í samræmi við I. viðauka.
2. Vinnuveitandi skal tryggja að lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka gildi um staði sem falla undir 1. mgr.
3. Ef nauðsyn ber til skulu sett upp merki við inngang að stöðum þar sem svo umfangsmikil sprengihætta getur skapast að heilbrigði og öryggi starfsmanna eða annarra sé stofnað í hættu í samræmi við III. viðauka.

8. gr.

Skjal um sprengivarnir

Við að uppfylla þær skyldur, sem mælt er fyrir um í 4. gr., skal vinnuveitandi tryggja að skjal, héðan í frá kallað „skjal um sprengivarnir“, sé samið og uppfært.

Í skjali um sprengivarnir skal einkum koma fram:

- að sprengihætta hafi verið greind og metin,
- að fullnægjandi ráðstafanir verði gerðar til að ná markmiðum þessarar tilskipunar,
- hvaða staðir hafa verið flokkaðir niður í svæði í samræmi við I. viðauka,
- á hvaða stöðum lágmarkskröfurnar, sem mælt er fyrir um í II. viðauka, gilda,
- að vinnustaður og vinnutæki, þar á meðal viðvörunar-búnaður, séu hönnuð, starfrækt og viðhaldið þannig að öryggi sé haft í fyrirrúmi.
- að ráðstafanir hafi verið gerðar varðandi örugga notkun vinnutækja í samræmi við tilskipun ráðsins 89/655/EBE⁽¹⁾.

Skjalið um sprengivarnir skal útbúið áður en vinna hefst og það skal endurskoða ef meiriháttar breyting, stækkun eða umskipti eiga sér stað á vinnustað, vinnutækjum eða vinnuskipulagi.

Vinnuveitanda er heimilt að sameina áhættumat vegna sprenginga, skjala eða annarra jafngildra skýrslna, sem þegar hafa verið gerðar í samræmi við aðra gerninga bandalagsins.

9. gr.

Sérstakar kröfur um vinnutæki og vinnustaði

1. Vinnutæki til nota á stöðum, þar sem sprengihætta getur skapast og þegar eru í notkun eða verða tekin í notkun í fyrirtæki eða stofnun í fyrsta sinn fyrir 30. júní 2003, skulu frá þeim degi uppfylla lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í A-hluta II. viðauka ef engin önnur tilskipun bandalagsins gildir eða gildir aðeins að hluta til.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 393, 30.12.1989, bls. 13. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 95/63/EB (Stjóð. EB L 335, 30.12.1995, bls. 28).

2. Vinnutæki til nota á stöðum, þar sem sprengihætta getur skapast og tekin eru í notkun í fyrirtæki eða stofnun í fyrsta sinn eftir 30. júní 2003, skulu uppfylla lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta II. viðauka.

3. Vinnustaðir, þar sem er að finna staði þar sem sprengihætta getur skapast og teknir eru í notkun í fyrsta sinn eftir 30. júní 2003, skulu uppfylla lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

4. Ef vinnustaðir, þar sem er að finna staði þar sem sprengihætta getur skapast, eru þegar í notkun fyrir 30. júní 2003 skulu þeir uppfylla lágmarkskröfurnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eigi síðar en þremur árum frá þeim degi.

5. Ef einhver breyting, stækkun eða endurskipulagning á sér stað á vinnustöðum, þar sem er að finna staði þar sem sprengihætta getur skapast, eftir 30. júní 2003 skal vinnuveitandi gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að allt sé í samræmi við lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

III. ÞÁTTUR

ÝMIS ÁKVÆÐI

10. gr.

Breytingar á viðaukum

Breytingar á viðaukum, af tæknilegum toga eingöngu, í samræmi við:

- tilskipanir sem samþykktar eru á sviði tæknilegrar samhæfingar og stöðlunar á sviði sprengivarna, og/eða
- tækniframfarir, breytingar á alþjóðareglum eða tæknilýsingu auk nýrra uppfinninga á sviði forvarna gegn sprengingum og sprengivörnum,

skulu teknar upp í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 17. gr. tilskipunar 89/391/EBE.

11. gr.

Leiðarvísir um góðar starfsvenjur

Framkvæmdastjórnin skal semja hagnýtar viðmiðunarreglur og setja í leiðarvísi um góðar starfsvenjur sem þó eru ekki bindandi. Í leiðarvísinum skal fjallað um þau efni sem um getur í 3., 4., 5., 6., 7. og 8. gr. í I. viðauka og í A-hluta II. viðauka.

Framkvæmdastjórnin skal fyrst hafa samráð við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum í samræmi við ákvörðun ráðsins 74/325/EBE¹⁾.

Að því er varðar beitingu þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin taka eins mikið tillit og hægt er til téðs leiðarvísis þegar þau móta stefnu sína í málefnum sem varða öryggis- og heilsuvernd starfsmanna.

12. gr.

Upplýsingar til fyrirtækja

Aðildarríki skulu kappkosta að veita vinnuveitendum viðeigandi upplýsingar, sé þess óskað, í samræmi við 11. gr., einkum með tilvísun í leiðarvísinn um góðar starfsvenjur.

13. gr.

Lokaákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau hafa samþykkt eða verða samþykkt um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni á fimm ára fresti upplýsingar um verklega framkvæmd ákvæða þessarar tilskipunar, þar sem fram kemur sjónarhorn vinnuveitenda og starfsmanna. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það Evrópuþinginu, ráðinu, efnahags- og félagsmálanefndinni og ráðgjafarnefndinni um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum.

14. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. desember 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

K. HEMILÄ

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 185, 9.7.1974, bls. 15. Ákvörðun eins og henni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

*I. VIÐAUKI***FLOKKUN STAÐA ÞAR SEM SPRENGIHÆTTA GETUR SKAPAST****Almenn athugasemd**

Staðir, þar sem gerðar eru varúðarráðstafanir í samræmi við 3., 4., 7. og 8. gr. skulu flokkaðir samkvæmt eftirfarandi flokkunarkerfi.

1. Staðir þar sem sprengihætta getur skapast

Staður, þar sem svo mikil sprengihætta getur skapast að þörf er á sérstökum varúðarráðstöfunum til að vernda heilsu og öryggi viðkomandi starfsmanna, telst hættulegur í skilningi þessarar tilskipunar.

Staður, þar sem svo ekki er búist við svo mikilli sprengihættu að þörf er á sérstökum varúðarráðstöfunum, telst hættulaus í skilningi þessarar tilskipunar.

Eldfim og/eða brennanleg efni eru talin geta skapað sprengihættu nema rannsókn á eiginleikum þeirra hafi sýnt fram á að þau geti ekki valdið sprengingu af sjálfu sér ef þau blandast lofti.

2. Flokkun hættulegra staða

Hættulegir staðir eru flokkaðir í svæði á grundvelli þess hversu tíð og viðvarandi sprengihætta er þar.

Flokkunin ræður því hversu umfangsmiklar ráðstafanir eru gerðar í samræmi við A-hluta II. viðauka.

Svæði 0

Staður þar sem sprengihætta af völdum blöndunar eldfimra efna í formi gass, gufu eða úða við loft er stöðug, tíð eða varir í langan tíma.

Svæði 1

Staður þar sem öðru hverju má búast við sprengihættu af völdum blöndunar eldfimra efna í formi gass, gufu eða úða við loft við venjulega notkun búnaðar.

Svæði 2

Staður þar sem er ólíklegt er að sprengihætta skapist af völdum blöndunar eldfimra efna í formi gass, gufu eða úða við loft við venjulega notkun búnaðar og ef hún skapast er það einungis í skamman tíma.

Svæði 20

Staður þar sem sprengihætta af völdum eldfims rykskýs í loftinu er stöðug, tíð eða varir í langan tíma.

Svæði 21

Staður þar sem búast má við sprengihættu af völdum eldfims rykskýs í loftinu öðru hverju við venjulega notkun búnaðar.

Svæði 22

Staður þar sem er ólíklegt er að sprengihætta skapist af völdum eldfims ryks í loftinu við venjulega notkun búnaðar og ef hún skapast er það einungis í skamman tíma.

Athugasemdir:

1. Lög, set og haugar af eldfimu ryki teljast geta skapað sprengihættu.
2. „Venjuleg notkun“ merkir það ástand þegar búnaður er notaður í samræmi við það notkunar svið sem hann var hannaður fyrir.

II. VIÐAUKI

A. LÁGMARKSKRÖFUR UM BÆTT ÖRYGGI OG HEILSUVERND STARFSMANNA SEM ERU HUGSANLEGA Í SPRENGIHÆTTU

Almenn athugasemd

Þær skyldur, sem mælt er fyrir um í þessum viðauka, eiga við um:

- staði sem flokkaðir eru sem hættulegir, í samræmi við I. viðauka, þegar nauðsynlegt þykir vegna þess hvernig háttar til á vinnustöðum, við verkstöðvar, vegna búnaðarins eða efnanna sem notuð eru eða vegna áhættu af völdum starfsmannar sem tengist sprengihættunni,
- búnað á hættulausum stöðum sem er nauðsynlegur til eða stuðlar að því að tryggja örugga notkun búnaðar sem staðsettur er á hættulegum stöðum.

1. Skipulagsráðstafanir**1.1. Þjálfun starfsmanna**

Vinnuveitandi verður að sjá þeim, sem vinna á stöðum þar sem sprengihætta getur skapast, fyrir nægilegri og viðeigandi þjálfun í sprengivörnum.

1.2. Skriflegar leiðbeiningar og starfsleyfi

Sé þess er krafist í skjalinu um sprengivarnir:

- skal vinna á hættulegum stöðum fara fram í samræmi við skriflegar leiðbeiningar sem vinnuveitandi gefur út,
- skal koma á kerfi starfsleyfa sem nauðsynleg eru bæði til að sinna hættulegum störfum og störfum sem geta komið af stað víxlverkun við aðra vinnu og þannig orsakað hættu.

Starfsleyfin verða að vera gefin út af einstaklingi, sem ber ábyrgð á því verki, áður en verkið er hafið.

2. Ráðstafanir vegna sprengivarna

- 2.1. Hvers kyns eldfimu gasi, gufu, úða eða eldfimu ryki, sem losað er eða sleppt, viljandi eða óviljandi, og kann að valda sprengihættu, verður að beina í burtu á viðeigandi hátt eða yfir á öruggan stað eða, ef því verður ekki við komið, halda því í skefjum á öruggan hátt eða tryggja öryggi með öðrum viðeigandi hætti.
- 2.2. Ef sprengihættan stafar af nokkrum gerðum eldfims og/eða brennanlegs gass, gufu, úða eða ryks skal gripa til verndarráðstafana er miðast við mestu mögulega hættu.
- 2.3. Þegar íkveikjuhætta er fyrirbyggð, í samræmi við 3. gr., ber einnig að taka tillit til rafstöðuafhleðslu þar sem rafleiðni eða –framleiðsla getur orðið um starfsmenn eða starfsumhverfi. Sjá verður starfsmönnum fyrir viðeigandi vinnufátnaði úr efnum sem ekki valda rafstöðuafhleðslu sem getur orsakað íkveikju á sprengihættusvæðum.
- 2.4. Aðeins er heimilt að taka í notkun stöðvar, búnað, öryggiskerfi og hvers konar tilheyrandi tengibúnað ef fram kemur í skjalinu um sprengivarnir að öruggt sé að nota hann á sprengihættustöðum. Sama gildir um vinnutæki og tilheyrandi tengibúnað, sem ekki telst vera búnaður eða öryggiskerfi í skilningi tilskipunar 94/9/EB, ef það getur valdið íkveikjuhættu að fella hann inn í búnað. Gera verður nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að tengibúnaður víxlist.
- 2.5. Gera ber allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vinnustaðurinn, vinnutæki og hvers kyns tilheyrandi tengibúnaður, sem starfsmenn hafa aðgang að, hafi verið hönnuð, smíðuð, sett saman og sett upp, og að þeim sé viðhaldið og þau starfrækt á þann hátt að lágmarkshætta sé á sprengingu og, ef sprenging á sér stað, að hafa megi stjórn á útbreiðslu hennar eða draga úr henni eins og unnt er á vinnustaðnum og/eða til vinnutækja. Á slíkum vinnustöðum skal gera viðeigandi ráðstafanir til að draga eins og hægt er úr líkamlegri hættu sem starfsmönnum er búin af völdum sprengingar.
- 2.6. Ef nauðsyn ber til verður að gefa starfsmönnum ljósmerki og/eða hljóðmerki og kalla þá út af staðnum áður en sprengingarmörkum er náð.
- 2.7. Sé þess krafist í skjalinu um sprengivarnir verða neyðarútgangar að vera til staðar og þeim viðhaldið til að tryggja að starfsmenn geti yfirgefið hættusvæðið skjótt og örugglega ef upp kemur hættuástand.
- 2.8. Áður en vinnustaður, með stöðum þar sem sprengihætta getur skapast, er notaður í fyrsta sinn skal fara fram allsherjarsannprófun á öryggi hans að því er varðar sprengingar. Viðhalda verður öllum nauðsynlegum skilyrðum til að tryggja sprengivarnir.

Lögbærir aðilar á sviði sprengivarna, sökum reynslu sinnar og/eða faglegrar þjálfunar, skulu annast slíka sannprófun.

2.9. Sýni áhættumatið fram á að nauðsynlegt sé:

- verði aflskortur verður að vera hægt að halda búnaði og öryggiskerfum gangandi á öruggan hátt, óháð starfrækslu annars búnaðar, ef aflskortur getur valdið því að ný hætta skapist,
- verður að vera hægt að grípa handvirktt inn í og slökkva þannig á sjálfvirkum búnaði og öryggiskerfum ef fram koma frávik frá eðlilegri notkun, að því tilskildu að þetta stofni ekki öryggi í hættu. Aðeins þar til bærir starfsmenn mega grípa til slíkra aðgerða,
- ef til neyðarstöðvunar kemur skal dreifa uppsafnaðri orku eins hratt og örugglega og unnt er eða einangra hana svo að hún geti ekki lengur valdið hættu.

B. VIÐMIÐANIR VIÐ VAL Á BÚNAÐI OG ÖRYGGISKERFUM

Ef ekki kemur annað fram í skjalinu um sprengivarnir, sem byggir á áhættumati, verður að velja búnað og öryggiskerfi fyrir alla staði, þar sem skapast getur sprengihætta, á grundvelli flokkanna sem mælt er fyrir um í tilskipun 94/9/EB.

Einkum verður að nota eftirfarandi flokka búnaðar á svæðunum sem tilgreind eru, að því tilskildu að þau henti að því er varðar gas, gufu eða úða, og/eða ryk, eins og við á:

- á svæði 0 eða svæði 20, búnað í 1. flokki,
- á svæði 1 eða svæði 21, búnað í 1. eða 2. flokki
- á svæði 2 eða svæði 22, búnað í 1. 2. eða 3. flokki.

III. VIÐAUKI

Viðvörðunarkerki fyrir staði þar sem sprengihætta getur skapast, í samræmi við 3. mgr. 7. gr.

Staður þar sem sprengihætta getur skapast

Einkenni:

- _ þríhyrningslaga
- _ svartir stafir á gulum grunni með svörtum kanti (guli hlutinn á að þekja a.m.k 50% af yfirborði merkisins).

Aðildarríkjunum er frjálst að bæta við gögnum til útskýringa ef þau vilja.
